

**ATZĪTO BRĪVMŪRNIIEKU BRĀLĪBAS
KONSTITŪCIJA**

SATUR ŠĪS VIŠSENĀKĀS UN ĪSTENI GODĀJAMĀS
BRĀLĪBAS
VĒSTURI, PIENĀKUMUS, NOLIKUMU utt.

Paredzētas izmantošanai LOŽĀS

LONDONA

Iespiedis VILJAMS HANTERS DŽONA SENEKSA no
Globusa veikala un
DŽONA HUKA no *Flower-de-luce* iepretim Sv, *Danstena*
Baznīcai Flītrītā
uzdevumā
Brīvmūrniecības 5723. gadā
Anno Domini 1723

No angļu valodas tulkojis
br. Jānis no "Hanzas Uzticības" ložas
Ventpils 20

Tulkojuma saturs

Veltījums: Viņa Gaišībai Montegjū Hercogam _____	3
(4. lpp. šinī failā)	
Patiesi Godājamās Atzīto Brīvmūrnieku Brālības Satversme, Vēsture, Likumi, Pienākumi, Rīkojumi, Nolikumi un Paražas _____	7
Brīvmūrnieka Pienākumi _____	47
Pēcvārds: Kouka Viedoklis par 3 <i>Hen. VI. 1. Nod.</i> _____	57
Vispārējais Nolikums, ko Apkopojis Džordžs Peina k-gs _____	59
Aprobācija _____	78
Meistara Dziesma jeb Brīvmūrniecības Vēsture _____	81
Pārrauga Dziesma jeb vēl viena Brīvmūrniecības Vēsture _____	86
Sena Dokumenta Rindkopa _____	88
Zelļa Dziesma, sacerējis Čārlzs Delafejs _____	89
Mācekļa Dziesma, sacerējis Metjū Bērkheda k-gs _____	90
[Publicēšanas rīkojums] _____	92

{3}

Viņa Gaišībai

MONTEGJŪ HERCOGAM

Mans Kungs!

Pildot Viņa *Gaišības* Vortonas hercoga, pašreizējā Patiesi Godājamā *Brīvmūrnieku* Lielmeistara, rīkojumu un būdams arī viņa *Vietnieks*, es pazemīgi veltīju Jūsu *Gaišībai* šo mūsu senās *Brālības Konstitūciju* Grāmatu kā liecību par [in Testimony of] Jūsu godājamo, apdomīgo un modrības pilno stāju, ar kādu Jūs pagājušajā gadā veicāt Lielmeistara Pienākumus.

Nav nepieciešamības apliecināt Jūsu *Gaišībai*, ar kādu Rūpīgumu mūsu mācītais *Autors* šīs Grāmatas veidolā ir sakopojis un pārstrādājis senos *Ierakstus*, cik akurāti viņš ir salīdzinājis un visu saskaņojis atbilstoši *Vēsturei* un *Hronoloģijai*, lai šajās Jaunajās Konstitūcijās sniegtu patiesu un precīzu Pārskatu par *Brīvmūrniecību* no Pasaules Sākuma līdz par Jūsu *Gaišības Lielmeistara* darbības laikam, vienlaicīgi saglabājot visu, kas

bija sens un autentisks vecajās Satversmēs. Katrs Brālis, zinot to, ka Jūsu Gaišība pēc rūpīgas izlasīšanas izteikusi savu Atbalstu, jutīs gandarījumu, iepazīstoties ar Paveikto, un ir zināms, ka manuskripts tagad ir iespiests *Ložu* Lietošanai, pēc tam, kad šī darbu akceptēja *Lielloža* Jūsu kā Lielmeistara vadībā. Visa *Brālība* nekad neaizmirsīs to Pagodinājumu, ko Jūsu Gaišība ir tai izrādījusi, tāpat arī Jūsu Rūpes par Brāļu Mieru, Harmoniju un ilgmūžīgo Draudzību: to pienācīgi apzinoties, *Mans KUNGS*, kā

Jūsu GAIŠĪBAS
vispaklausīgākais un
padevīgākais Kalps
un Uzticamākais Brālis,
Dž. T. Dezaguljē
Lielmeistara Vietnieks

6. lpp. ir angļu tekstā ir tukša

{7}

Patiesi Godājamās

ATZĪTO BRĪVMŪRNIĒKU BRĀLĪBAS

KONSTITŪCIJA

Vēsture, Likumi, Pienākumi, Rīkojumi,
Saistības un Paražas

Apkopota pēc viņu vispārējiem PIERAKSTIEM
un daudzos laikmetus uzticīgi ievērotajām TRADĪCIJĀM

PAREDZĒTA LASĪŠANAI
JAUNA BRĀĻA uzņemšanā,
kad to uzsāk Meistars vai Pārraugis,
vai arī to uzdod nolasīt kādam Brālim šādā tekstā:

ĀDAMAM, mūsu pirmajam Tēvam, radītam pēc Dieva,
Visuma Lielā Arhitekta, līdzības, Brīvās Zinātnes un jo
īpaši Ģeometrija [droši vien] bija rakstīta Sirdī, jo pat
kopš Grēkā krišanas mēs atrodam tās principus viņa
Pēcnācēju Sirdīs, un laika gaitā tie, ievērojot no
Mehānikas pārņemtus Proporcijas likumus,

1. *Pasaules*
Gads;
4003. g.
pirms
Kristus

{8}pārtapuši par ērtu *Teorēmu* metodi: tā, ka *Mehānikas māksla* devusi Iespēju Mācītajiem reducēt *Ģeometrijas* Elementus līdz metodei; šādi reducēta, šī cēlā Zinātne ir Pamats visām šīm Mākslām (īpaši *Brīvmūrniecībai/Mūrniecībai (?)* un *Arhitektūrai*) un pakļauj tās saviem Likumiem. (1. Pasaules Gads, 4003. g. pr. Kr.)

Nav apšaubāms, ka Ādams mācīja saviem Dēliem *Ģeometriju* un tās izmantošanas veidus dažādu piemērotu *Mākslu* un *Amatu* ietvaros, vismaz tajos senajos Laikos; jo KAINS, kā mēs uzzinām, izcēla Pilsētu un VELTĪJA to jeb NOSAUCA sava vecākā dēla Ēnoha vārdā; kļūstot par Valdniekiem Pusei Cilvēces, viņa Pēcnācēji atdarinās viņa augsto Piemēru, pilnveidojot gan Zinātni, gan noderīgo Mākslu.*

Tāpat mēs nevaram apgalvot, ka SETS bija mazāk mācīts. Būdamis Valdnieks Otrajai Pusei cilvēces un *Astronomijas* pirmais Izplatītājs, viņš noteikti vienlīdz mācījās *Ģeometriju* un *Brīvmūrniecību* savam Pēcnācējam, kuram tāpat bija diženā Iespēja pieredzēt, ka Ādams dzīvo viņu vidū. +

Nepievēršot uzmanību nesvarīgiem Faktiem, mēs varam droši secināt, ka *vecā Pasaule*, kas pastāvējusi 1656 Gadus, nevarēja neko nezināt par *Brīvmūrniecību*; tāpat varam secināt, ka *Seta* un *Kaina* ģimenes radīja daudzus neparastus Darbus līdz par laikam, kad NOASAM,

* *Tā kā viņi pilnveidoja arī citas Mākslas, t.i., TUBALKAINS Metālkalšanu, JUBALS Mūziku, JABALS Priesterību un Telšu Celšanu, no kurām pēdējā ir labas Arhitektūras piemērs.*

+ *Meklējot Senatnes pēdas, atklājam, ka dievbijīgais ENOHS (kas nenomira, bet dzīvs nonāca Debesīs) pārējoja pēdējo Pastardienas Ugunsgrēku (kā stāsta sv. Jūda, saukts arī par Tadeju), tāpat arī Vispārējos Plūdus, kā sodību pār Pasauli: viņš izbeidāja divus lielu Stabus (lai arī citi šo darbu piedēvē Setam), vienu no Akmens un otru no*

Ķieģeļiem, kur bija iegravētas Humanitārās Zinātnes [Liberal Sciences] utt. *Un Akmens Stabs palika Sīrijā līdz Imperatora Vespaziāna laikiem.*

{9} kas bija devītais aiz Seta, Dievs uzdeva būvēt *lielo Šķirstu*, kura yaisīšanai izmantots gan koks, gan noteikti arī *Ģeometrija* un *Brīvmūrniecības Likumi*.

NOASS un viņa trīs dēli – JAFETS, ŠEMS un HAMS, kas visi bija *īstentie Brīvmūrnieki*, *Plūdu* viņos laidās, līdzī paņēmuši *Pirmsplūdu* laika cilvēku *Tradīcijas* un *Mākslas*, dāsni dāvāja šīs zināšanas saviem augošajiem Pēcnācējiem; jo apmēram 101 Gadu pēc *Plūdiem* lielu Skaitu no viņiem, ja ne visu *Noasa* dzimtu, mēs atrodam *Šīnāras* zemē, nodarbinātus *Pilsētas* un lielā *Torņa* celtniecībā, lai sagādātu sev Vārdu un nepieļautu Izkaisīšanu pa visu zemi. Un tā viņi turpināja Darbu līdz milzu Augstumam, un viņu iedomība pamudināja Dievu izjaukt viņu Plānus, sajaucot viņu Valodas un tādējādi izraisot Izkaisīšanu pa visu zemi; tomēr viņu Prasme *Brīvmūrniecībā* nav noliedzama, jo viņi 53 Gadus pavadījuši milzu Darbā un pēc Izkliešanās pa visu zemi nesuši varenās Zināšanas sev līdzī uz attālajām Pasaules Malām, kur tie prata tās likt Lietā – savu *Ķēniņvalstu*, *Valstu* un *Dinastiju* Dibināšanā. Un, lai arī šīs Zināšanas lielākajā Pasaules daļā gāja zudībā, tās tika īpaši saglabātas *Šīnārā* un *Asīrijā*, kur NIMRODS*, šīs Monarhijas Dibinātājs, pēc tam, kad notika minētā Izkliešana, ŠĪNARĀ uzcēla daudzas brīnišķīgas Pilsētas - tādas, kā *Ereka*, *Akada* un *Kalneha*; no kurienes viņš pēc tam pārcēlās uz ASĪRIJU un uzcēla *Ninivi*, *Rehabotu*, *Kalehu* un *Resinu*.

* NIMRODS, kas nozīmē *Dumpinieku*, bija Vārds, ko viņam deva svētā *Ģimene* un Mozus; bet Haldejas *Draugu pulkā* viņu pazina ar vārdu BELUSS, kas nozīmē “KUNGS”, un pēc tam viņu kā Dievu pielūdza daudzas Tautas, saucot Bela vai Baala vārdā, tā topot par Bakhu *Vecajgo izpratnē*, vai par Bar Husu, HUSA *Dēlu*.

Anno
Mundi
1757.
2247.
Ante Chr.

A. M.
1810.
2194.
Ante Chr.

{10} Tajās Zemēs pie *Tigras* un *Eifratas* vēlāk veiksmīgi darbojās daudzi mācīti *Priesteri* un *Matemātiķi*, kurus pazina kā HALDEJUS un MAGUS, un kuri saglabāja noderīgo Zinātņi Ģeometriju, jo ĶĒNIŅI un *dižie Vīri* atbalstīja *Karalisko Mākslu*. Tomēr nav lietderīgi vienkārši aprakstīt šos Pieņējumus [Premises] kā izņēmums gan ir *Ložas*, *kuras veidošana jau pabeigta*.

Tādējādi no šejienes *Zinātne* un *Māksla* tika nodota tālāk nākošajām Paaudzēm un attālākām Zemēm, neraugoties uz Valodu un Izlokšņu Sajukumu – pēdējais apstāklis, lai arī varētu līdzēt iegūt Brīvmūrnieka Spējas senajā, universālajā Praksē sazināties bez runāšanas un atpazīt vienam otru no Attāluma[...], tomēr netraucēja Brīvmūrniecības Uzlabošanai katrā Zemē, tāpat, kā viņu *Saziņai* savā Dzimtajā Valodā.

Un nav šaubu, ka Cēlā Māksla ar Hama otrā dēla MICRAIMA gādību tika aizvesta uz Ēģipti apmēram sešus gadus pēc Sajukuma *Bābelē* un 160 Gadus pēc *Plūdiem*, kad viņš veda turp savus Ļaudis; (jo “Ēģipte” *ebreju* valodā ir *Mitzraim*) tāpēc, ka *Nīlas* upes izkāpšana no Krastiem drīz vien kļuva par cēloni Uzlabojumiem *Ģeometrijā*, kas radīja pieprasījumu pēc *Brīvmūrniecības* [atziņām]; jo senās cildenās Pilsētas un citas šīs Valsts krāšņās Būves - it īpaši *slavenās PIRAMĪDAS*, demonstrē šīs senās Ķēniņvalsts tolaiku Gaumi un Ģenialitāti. Turklāt viena no šīm *ēģiptiešu PIRAMĪDĀM** tiek uzskatīta par

A. M.
1816.
2188.
Ante Chr.

* *Marmora Akmeņi, kas mērojuši garu ceļu no Arābijas Akmeņlauztuvēm, lielākoties bija 30 Pēdas gari un šīs Piramīdas Pamati aizņēma Platību ar šādiem Izmēriem: 700 Pēdas uz katru Pusi, 2800 Pēdas Apkārtmērā un 481 pēdas perpendikulārajā Augstumā. Lai novestu Piramīdu līdz pilnībai, visus 20 Gadus katru Dienu tika nodarbināti 360000 Vīri, kā bija licis kāds sens Ēģiptes Ķēniņš ilgi pirms Izraēļi kļuva par Tautu – viņš to darīja par Godu savai Impērijai un galu galā šī Pirmamīda kļuva par viņa Kapu.*

{11}

Pirmo no *Septiņiem Pasaules brīnumiem*, kuru Vēsturnieki un Ceļotāji uzskata par kaut ko gandrīz vai neiespējamu.

Svētās Annāles arī informē, ka vienpadsmit *dižie* KANAĀNAS *Dēli* ([arī] *Hama* jaunākais Dēls), drīz vien nocietinājās Cietokšņos un staltām sienām apjoztās Pilsētās uzceldami skaistumskaistus Tempļus un Namus; jo tad, kad *Izraēļi* dižā *Jošua* vadībā iebruka šajā Zemē, viņi atklāja, ka tā ir tik pamatīgi iežogota, ka bez tūlītējas Dieva Iejaukšanās savas īpašās Tautas labā *Kanaānieši* ir nepieejami un neuzveicami. Mēs nevaram vērtēt zemāk arī *Hama* pārējos Dēlus, proti, *Kušu*, kas bija vecākais un mita *Dienvīdarābijā*, kā arī *Futu* vai *Futsu* (tagad sauktu par *Fezu*) Rietumāfrikā.

Lai paturam prātā, protams, arī JAFETA (Noasa vecākā Dēla) taisnprātīgos un drosmīgos Pēcnācējus, pat tādus, kas aizceļoja līdz pat *Neebreju* Salām, tiem bija jābūt tikpat prasmīgiem *Ģeometrijā* un *Brīvmūrniecībā*; lai arī mēs maz ko zinām par viņu Veikumiem un varenajiem Darbiem, beigu beigās viņu sākotnējās Zināšanas gandrīz vai tika pazaudētas Kara Postījumos un arī tāpēc, ka netika uzturēta pienācīga līmeņa Sarakste ar cēlajām un mācītajām Tautām; jo tad, kad šīs Sarakste tika Vēlākos Laikos uzsākta, mēs atklājām, ka viņi kļuvuši par visneparastākajiem Arhitektiem.

ŠEMA Pēcnācējiem arī līdzvērtīgas Iespējas piekopt noderīgo *Mākslu*, pat tiem no viņiem, kas dibināja Kolonijas *Āzijas* Dienvidos un Austrumos; vēl jo vairāk tiem no viņiem, kas dižajā *Asīrijas* Impērijā dzīvoja atsevišķā Valstī, vai arī apvienojās ar citām Ģimenēm: nē jel, ŠEMA cilts *svētās Atvases* (no kuru vidus, tik, cik tas skar Miesas viedajās Mākslās; jo ĀBRAĀMS apmēram 268 Gadus pēc Sajukuma *Bābelē* tika aicināts uz Ūru Haldejā, kur apguva

A. M.
1078.
1926.
Ante Chr.

Ģeometriju un Mākslas, ko ar tās palīdzību piekopt; vēlāk tās tiks rūpīgi nodotas *Izmaēlam, Īzākam* un

{12}

viņa Dēliem no *Ketūras*; un no *Īzāka – Ēsavam* un *Jēkabam*, un divpadsmit *Patriarhiem*: turklāt *ebreji* tic, ka *ĀBRAĀMS* atklāja *ēģiptiešiem* arī *asīriešu* Mācību.

Patiesi, izredzētā Ģimene jo ilgi izmantoja tikai *Militāro Arhitektūru*, jo viņi starp Svešiniekiem mita tikai īslaicīgi; taču pirms viņu 430 gadus ilgo *Klejojumu* beigām, pat apmēram 86 Gadus pirms viņu *Izceļošanas*, *Ēģiptes* *Ķēniņi* piespieda lielāko daļu no viņiem nolikt savus *Ganu Rīkus* un arī *Kara Rīkus* un mācīja viņiem cita veida *Arhitektūru*, kas darbojās ar *Akmeņiem* un *Ķieģeļiem*, kā svētie *Raksti* un citas *Hronikas* mums vēsta – to visu Dievs gudri atcēla, lai tie kļūtu par labiem *Mūrniekiem* vēl pirms atgriešanās apsolītajā *Zemē*, kas tolaik bija slavēna ar savu izcilo *Mūrniecību*.

[...] Kamēr ebreji *Mozus* vadībā gāja cauri *Arābijai* uz *Kanaānu*, Dievs deva gudrību *BECALEĒLAM* no *Jūdas* cilts un *OHOLIĀBAM* no *Dana* cilts, lai tie būvētu brīnišķīgo *Saiešanas telti* jeb *Tabernakulu* - *ŠEČINAHAS* mitekli, kur nolaidās *MĀKONIS*, kas nebija no *Akmens* vai *Ķieģeļiem* un tomēr konstruēts pēc *Ģeometrijas* likumiem kā visskaistākais *Arhitektūras* brīnums (vēlāk atdarināts *Zālamana* tempļa modelī un pēc tā *Parauga*, ko Dievs parādīja *MOZUM* *Kalnā*; kurš tādējādi kļuva par *GALVENO BRĪVMŪRNIEKU MEISTARU* un *Jessurun* valdnieku, būdams prasmīgs visās *ēģiptiešu* Mācībās un dievišķi iedvesmots cildenajās *Brīvmūrniecības* *Zināšanās*.

Tādējādi *izraēlieši*, pamatot *Ēģipti*, bija *Brīvmūrnieku* valsts pilsoņi – labi apmācīti sava *LIELMEISTARA* *MOZUS* Vadībā. Tuksnesī *MOZUS* visnotaļ bieži veda viņus uz regulāro un *vispārējo* *Ložu* un deva viņiem gudrus *Priekšrakstus*, *Uzdevumus* utt. Bet vairāk Ievadā neminēsim.

A. M.
2514.
1490.
Ante Chr.

{13}

A. M.
2554.
1450.
Ante Chr.

Ieguvuši *Kanaānu*, izraēlieši nevis apspieda vecos Iedzīvotājus *Brīvmūrniecībā*, bet gan krietni uzlaboja to ar īpašu Norādījumu no Debesīm; viņi labāk nocietināja mūrus un pilnveidoja savas Pilsētas Mājas un Valdnieku Pilis, un nenodarbojās ar *svēto Arhitektūru* – tik ilgi, kamēr pastāvēja Saiešanas telts; jo *kanaāniešiem* svētākā celtne bija *filistiešu* dieva *Dagona templis Gazā* – ļoti iespaidīga un plaša, spēja uzņemt 5000 Cilvēku zem sava jumta, ko lieliski balstīja divas *galvenās Kolonnas**; tas bija brīnišķīgs Apliecinājums viņu varenajai Prasmei īstenajā *Brīvmūrniecībā*, kas tam noteikti piemita.

Taču *Dagona* templi un izcilās Celtnes *Tīrā* un *Sidonā* nevarēja salīdzināt ar MŪŽĪGĀ Dieva templi Jeruzālemē, kas sākts un pabeigts, par Pārsteigumu visai Pasaulei, vien *septiņos Gados* un *sešos Mēnešos* gudrākā Cilvēka un izcilākā *Izraēla ķēniņa, Miera un Arhitektūras valdnieka ZĀLAMANA* (dēls *Dāvidam*, kuram atteikts šis gods, jo viņš bija asinskārīgais vīrs) vadībā, pēc dievišķā Norādījuma un tā, ka Celtnieku Instrumenti nebija dzirdami, lai gan šajos darbos tika algoti ne mazāk kā 3600 *Prinči*** (?) jeb *Brīvmūrnieku Meistari*,

A. M.
2893.
1111.
Ante Chr.

* *Kolonnas sagraujot, slavenais SAMSONS lika jūntam sabrukt pār Filistiešu Valdniekiem un mira kopā ar saviem Naidniekiem, jo tie izdūra viņam Acis pēc tam, kad viņš savus Noslēpumus bija atklājis Sievai, kura viņu nodeva Naidnieku Rokās; par šo Vājuma brīdi viņam netika piešķirts Gods saukties par Mūrnieku; bet nav piedienīgi tālāk rakstīt par šo gadījumu.*

** *I Ķēniņu grām. 16. p. viņi tiek dēvēti par Harodim, kas nozīmē Valdniekus vai Priekšniekus, Ķēniņa Zālamana palīgus, kas vadīja Darbus, un viņu skaits bija tikai 3300; bet II Laiku grām. ii. 18 viņi tiek dēvēti par Menatzchim, Pārraugiem un Ļaužu Mierinātājiem Darbu gaitā, to skaits bija 3600; jo vai nu 300 varēja būt brīnumaini Mākslinieki*

{14}

kuri izpildīja *Zālamana* Norādījumus, 80000 *Akmeņkaļi* kalnos jeb *Zeļļi* un 70000 *Strādnieki*, kopā ----- 153 600, turklāt vēl -----30 000

Izlasīto vīru, kurus vadīja *Adonīrāms* un

kuri strādāja gan *Libānas*, gan *Sidonas* kalnos,

- tāpat kopā -----183600.

Tik lielu Skaitu prasmīgu *Mūrnieku* *Zālamans* bija saņēmis no *Tīras* valdnieka *HĪRĀMA* jeb *Hurama*, kurš nosūtījis savus *Mūrniekus* un *Galdniekus* uz *Jeruzalemi*, bet *Libānas* *Ciprese* un *Ciedra kokus* uz *Jafu*, nākamo *Jūras* ostu. Bet svarīgākais bija tas, ka viņš nosūtīja savu vārdabrali *HĪRĀMU* jeb visprasmīgāko *Mūrnieku* *Zemes virsū**.

Un neparastie *Izdevumi* arī vairoja tā *Diženumu*; jo – valdnieks *Dāvids* gan plaši gatavojās,

un Pār-raugi jau minētajiem 3300; vai drīzāk ne tik ievērojami Meistaru Vietnieki, lai ieņemtu viņu vietu Nāves vai Prombūtnes gadījumā, tā, ka vienmēr kopumā bija 3300 darboties spējīgi Meistari; vai arī viņi varēja būt Pār-raugi pār 70000 Iš Šabaliem, Darba Vīriem jeb Strādniekiem, kuri nebija Mūrnieki, bet kalpoja 80000 Iš Hocebiem jeb Tēsējiem, Akmeņlaužiem un Skulptoriem, Strādnieki kalpoja arī Bonajiem jeb Akmens celtņu Būvētājiem, daļa no kuriem piederēja Zālamanam, bet daļa – Hīrāmam, Tīras valdniekam, I Ķēniņu grām. 18. p.

* *II Laiku grām. ii. 13 lasām, ka HĪRĀMS, Tīras Ķēniņš (šeit saukts par Hurāmu) vēstulē Ķēniņam ZĀLAMANAM raksta: Esmu sūtījis prasmīgu Vīru, Hurāmu Abhi, ko vienkāršās tautas Grieķu un Latīņu valodā nedrīkst tulkot kā mans Tēvs Hurāms - tā, it kā šis Arhitekts būtu Ķēniņa HĪRĀMA Tēvs, jo 14. p. sniegtais apraksts tādu pieņemumu atspēko un Oriģinālā skaidri teikts mana Tēva Hurāms, t.i., mana Tēva, Ķēniņa ABIBALA, Galvenais Mūrniekmeistars (kurš paplašināja un darīja krāšņāku Tīras pilsētu, kā vecās Annāles mūs informē, tad šādējādi Tīrieši tolaik bija visizveicīgākie Mūrniecībā), lai arī daži domā, ka Ķēniņš HĪRĀMS varēja dēvēt Arhitektu Hīrāmu par Tēvu, kā mācītus un prasmīgus Vīrus sauca vecajos Laikos, vai arī tā, kā Jāzeps tika*

{15}

taču viņa bagātākais Dēls ZĀLAMANS, visi turīgie *izraēlieši* un augstmaņi no visām apkārtējām Ķēniņvalstīmdāsni ziedoja tai Zeltā, Sudrabā un Dārgakmeņos, un šī Summa šķiet teju neticama.

Nekur nav lasāms par lielāku lietu *Kanaānā* kā par Mūri, kas stiepjās 7700 pēdas Apkārt. Ir maz svētu Celtņu, kuras atbilst šim vārdam precīzo proporciju un skaisto Dimensiju dēļ – no iespaidīgajiem *Austrumu Vārtiem* līdz cēlajam un cienīgajam *Svētumu svētumam* Rietumos, ērtajiem apartamentiem *Ķēniņiem* un *Valdniekiem, Priesteriem* un *Levītiem, Izraēļiem* un arī *Pagāniem*, tas bija Lūgšanu nams visām Tautām un *Svētākajā vietā*, visos *Pagalmos* un *Apartamentos* varēja uzņemt pēc vispieticīgākajiem Aprēķiniem, ne mazāk kā 30000 Cilvēku, atvēlot kvadrātolekti katram.

saukts par Tēvu Faraonam; tāpat, kā šis pats Hīrāms tiek dēvēts par Zālamanu TĒVU, (II Laiku grām. iv. 16), kur teikts

pieci vārdi ebreju alfabēta burtiem

Shelomoh lammelech Abhif Curam ghnasah,

Hurams, viņa Tēvs, darināja Ķēniņam Zālamanam.

Taču grūtības acumirkļi pazūd, jo pieņemam, ka Vārds Abifs ir Mūrnieka Hīrāma Uzvārds, ii. 13. nod. viņš dēvēts arī par Hīrāmu Abi, šeit – Hīrāms Abifs; viņš ir tik pamatīgi aprakstīts (ii. 14. nod.), ka mēs varam pieņemt, ka tā Uzvārds netiktu slēpts: un šeit Rakstūtais ir ar vienkāršu un saprotamu Jēgu, proti, ka HĪRĀMS, Tīras Ķēniņš, aizsūtīja Ķēniņam Zālamanam savu vārdabrāli HĪRĀMU ABIFU, Arhitektu Princi, par kuru rakstīts (1. Ķēniņu grām. vii. 14), ka viņš ir Naftaļa Cilts Atraitnes Dēls; un 1. Laiku grām. ii. 14 jau minētais Tīras Ķēniņš dēvē viņu par Dēlu Sievieteī, kas cēlusies no Dana meitām un abos Gadījumos saka, ka viņa Tēvs bija Vīrs no Tīras; šie Sarežģījumi tiek atrisināti, pieņemot, ka viņa Māte bija vai nu no Dana cilts, vai arī nākusi no Pilsētas Danas meitām Naftaļa Ciltī, un viņa nelaiķis Tēvs bija cēlies no Naftaliešiem, kurpretim viņa Māti sauca par Naftaļa Atraitni, jo viņa Tēvu nesauc par Tirieti pēc

{16}

Vēl mums jāņem vērā 1453 *Kolonnas* no *Paras* marmora un divreiz vairāk *Pilastru* ar brīnišķīgajiem *Orderu Kapitēliem*, un 2246 *Logi*, neskaitot tos, kas redzami ap *Eju*, ar neaprstāmiem un dārgiem *Rotājumiem*; (*un, lai arī varētu pastāstīt vēl daudz vairāk*) mums jābeidz šis Apskats, kas pārsniedz mūsu Iztēli; tas pienācīgi tika uzskatīts par visskaistāko *Brīvmūrniecības Darbu* zemes virsū gan pirms, gan pēc tam un par *lielāko Pasaules Brīnumu*; un tad *valdnieks ZĀLAMANS* to svinīgi veltīja jeb ziedoja.

Atstājot to, ko nedrīkst un ko nav iespējams Aprakstīt, mēs varam apgalvot, - lai cik pretenciozi bija *Pagāni Cēlo Mākslu* piekopšanā, tās nebija perfektas līdz pat brīdim, kad Dievs parādīja labvēlību un apmācīja savu *izredzēti Tautu* augstāk minētās cēlās Saiešanas telts būvē un šī izcilā *Nama* plašajā celtniecībā;

Izcelsmes, bet gan par Vīru no Tīras pēc Dzīvesvietas, tāpat, kā Obedu Edomu Levitu sauc par Gītū, jo viņš mīta kopā ar Gītītiem, un Apustulis Pāvils bija Vīrs no Tarsas. Tomēr pat pieļaujot Pārrakstītāju kļūdīšanos un to, ka viņa Tēvs tik tiešām bija tīrasiņu Tīrietis un Māte tik vien kā no Dana vai Naftaļa Cilts, nevar būt ne mazāko Aizspriedumu atzīt viņa diženās Spējas – tā kā viņa Tēvs bija Misiņa darbu Lietpratējs, arī Hīrāms pats bija Vieds, Izprotošs un Izveicīgs strādāt ar visiem Misiņa Darbiem; un, kad Ķēniņš ZĀLAMANS, aizsūtīja pēc viņa, tad Ķēniņš HĪRĀMS savā vēstulē Zālamānam, rakstīja: Esmu nosūtījis lietpratīgu Vīru, kas apveltīts ar Izpratni un ir izveicīgs darbos ar Zeltu, Sudrabu, Misiņu, Dzelzi, Akmeni, Koku, ar Purpurkrāsas, Zilo un Tumšsarkano Audeklu, viņš arī var veikt jebkuru veidu Gravējumus un izprast jebkuru tam dotu Rīku, darbojoties plecu pie pleca ar mana Kunga un tava Tēva Dāvida lietpratīgajiem Vīriem. Šīs dievišķas iedvesmas pārpilnais parādīja stingru Raksturu, celdams Templi, un strādādams ar Rīkiem – daudz labāk, kā to dara Aholiabs un Becaleēls – vīri, kas arī ir vispusīgi lietpratēji visādu veidu Mūrniecībā.

A. M.
3000.
1004.
Ante Chr.

{17}

tas apliecināja īpašu viņa *Slavas* Spožumu, un viņš varēja uzkavēties uz *Salīdzināšanas vāka* starp *Ķerubiem* un no turienes bieži deva viņiem viedas Atbildes.

Šī greznākā, krāšņākā, skaistākā un slavenākā Celtne drīz piesaistīja zinātkārus visu Tautu Māksliniekus, kas vēlējās kādu laiku pavadīt *Jeruzalemē* un apskatīt tās īpašos Dārgumus, cik no tas bija atļauts *Pagāniem*; un drīz vien viņi atklāja, ka visa Pasaule ar tās Prasmēm tālu atpaliel no *izraēliešiem* Gudrībā un *Arhitektūras* Zinībās, jo *viedais valdnieks ZĀLAMANS* ir *Ložas LIELMEISTARS Tīrā*, un *iedvesmas pilnais HĪRĀMS ABIFS* ir *Darba Meistars*, un *Brīvmūrniecība* atrodas tiešā Debesu Aprūpē un Vadībā, bet *Dīzciltīgie* un *Gudrie* savā Godībā palīdz prasmīgajiem *Meistariem* un *Amatniekiem*, un *ĪSTĀ DIEVA templis* kļuvis par visu Ceļotāju Apbrīnas objektu, lai tādējādi, izmantojot šo ideālo Paraugu, labotu Arhitektūru savā Zemē.

Tā kā pēc *Zālamana* tempļa uzbūvēšanas Brīvmūrniecība attīstījās visās kaimiņvalstīs; jo daudzi Meistari, kas tika nodarbināti *Hīrāma Abifa* vadībā, pēc darbu pabeigšanas pārcēlās uz *Sīriju*, *Mezipotāmija*, *Asīriju*, *Haldeju*, *Babiloniju*, *Mēdiju*, *Persiju*, *Arābiju*, *Āfriku*, *mazāziju*, *Gieķiju* un citām *Eiropas* daļām, kur mācīja šo brīvo Mākslu *brīvi dzimušiem* ievērojamu Cilvēku Dēliem, ar kuru palīdzību *Ķēniņi*, *Valdnieki* un *Ietekmīgas* personas uzbūvēja daudzas krāšņas Ēkas un kļuva par konkrēto Teritoriju LIELMEISTARIEM, un centās pārspēt otru šajā *Cildenajā Mākslā*; pat INDIJĀ mēs varam secināt to pašu:

{18}

nevienu Tauta nespēja konkurēt ar *Izraēļiem* vai pārspēt viņus *Brīvmūrniecībā*, un viņu *templis* joprojām bija Paraugscitiem*.

Nē, VARENAIS VALDNIKES NEBUKADNECARS ar visu savu neiedomājamo Priešrocību klāstu, ar savu *Mūrniecības* prasmi nekādi nespēja sasniegt *Tempļa Darbu Spēkpilno Daili un Lieliskumu*, pat nodedzinādams to mežonīgā Niknumā 416 gadus pēc tā *Iesvētīšanas*. Jo, beidzis karot pēc vispārēja Miera pasludināšanas viņa sirdi sāka priecēt *Arhitektūra* un viņš kļuva par LIELO MŪRNIKMEISTARU; pirms tam saņēmis gūstā *Jūdejas* un citu iekaroto Zemju izcili prasmīgos Māksliniekus, viņš paveica patiesi lielāko Darbu Zemesvirsū, pat *Valņus*** un Pilsētu, Pilis un Gaisadārzus,

-
- *Jo, lai arī uzskata, ka Diānas Templi Efesā sākotnēji cēla tie no Jafeta Pēcnācējiem, kas ap Mozus laiku iekārtoja Apmetni Jonijā, tas tomēr bieži tika sagrauts un tad pārbūvēts, lai ieviestu Mūrniecības Uzlabojumus, mēs nevaram izskatīt tā pēdējās lieliskās Uz būvēšanas Periodu (pēdējā Būve kļuva par vēl vienu no Septiņiem Pasaules Brīnumiem), kas bija vēl pirms Zālamana Tempļa būvēšanas, bet būvēšanai stipri vēlāk uz 220 Gadiem pievienojās Mazās Āzijas Ķēniņi, lai to pabeigtu ar 107 smalkākā Marmora Kolonnām, no kurām daudzas izdaiļoja izmeklēti skaistas Skulptūras (tās visas uz Ķēniņa Rēķina bija darinājuši Mūrniekmeistari DRESIFONS un ARHIPRONS), Kolonnām bija jābalsta Griestu plankas un tīra Ciedrukoka Jumts, Durvis un Oderējums bija no Cipreses, kā īsti piederējās Mazās Āzijas Pavēlniecei un bija 425 Pēdu Garumā un 220 Pēdu Platumā; tas bija tik aprīnojama Būve, ka KSERKSS, nodedzinādams visus citus tempļus savā Ceļā uz Grieķiju, šo atstāja neskartu; tomēr beigu beigās kāds nekrietns Cilvēks, tik vien kā kārodams nokļūt ļaužu valodās, pielaida tam uguni un to nodedzināja tieši tajā Dienā, kad piedzima ALEKSANDRS Lielais.*

** *Valņus Biezums bija 87 Pēdas, Augstums 350 Pēdas, Apkārtmērs 480 Fērlongi (1 fērlongs = 201 m jeb astotdaļjūdze, tulk. piez.) jeb 60 Britu Jūdzes, tas viss veidoja precīzu Kvadrātu, kura Malas bija 15*

Jūdzes garas un celtas no lieliem Ķieģeļiem, kas tika sacementēti ar stipru Bitumenu no vecās Šināras Ielejas,
{19} kā arī BĀBELES Templi, trešo no *Septiņiem* Pasaulē *Brīnumiem*, lai arī cildenajā *Mūrniecības* Perfekcijā tas tālu atpalika no *DIEVA Tempļa* svētuma, burvības un pievilcības. Tomēr ņemot vērā apstākli, ka *Ebreju Gūstekņi* noderēja īpašam NEBUKADNECARA nodomam krāšņajās Būvēs un tāpēc tika nemitīgi nodarbināti, tie nezaudēja savas varenās *Brīvmūrnieku* Prasmes un saglabāja spējas pārbūvēt svēto *Templi* un SALEMAS *Pilsētu* uz vecajiem Pamatiem pēc KĪRA LIELĀ Edikta vai *Dekrēta*, atbilstoši Dieva Vārdam, kas paredzēja viņa Eksaltāciju un arī šo Dekrētu. Un Kīrs, iecēla ZERUBĀBELU, *Salatiēla* (nākuša no Dāvīda sēklas caur *Nātanu, Zālamana* Brāli, kura Karaliskā Ģimene nu bija iznīkusī) Dēlu, par *Gūstniecības Princi*

ar 100 Bronzas Vārtiem jeb 25 katrā malā, un 250 Torņiem, kas desmit Pēdas augstāki par pašām Sienām.

No minētajiem 25 Vārtiem katrā Malā taisnās Līnijās sākās 25 Ielas - kopumā 50, katra 15 Jūdžu garumā, ar četrām 200 Pēdas platām Pusiēm gar pašām Sienām; tādējādi visa Pilsēta veidoja 676 Kvadrātus, katra Kvadrāta Apkārtnis bija 2 Jūdzes un vēl ceturtdaļjūdze. Ap Pilsētu bija Ēkas trīs vai četrus Stāvu augstumā, jauki izgreznotas, ar Pagalmiem, Dārziem utt. Caur Pilsētas vidusdaļu no Ziemeļiem uz Dienvidiem plūda Eifratas pieteka, pāri kurai pašā Pilsētas Sirdī ar brīnumainas Mākslas palīdzību tika uzcelts stalts Tilts Astotdaļjūdzes Garumā un trīsdesmit Pēdas Platumā, kas līdzsvaroja Upes Dibenu un Krastus. Abos Tiltā galos bija greznas Pils – Vecā Pils, Austrumpuses seno Ķēniņu sēdekļi un Rietumpuses Jaunā Pils, kuru uzcēla Nebukadnecars, tā atradās uz deviņu Kvadrātu lieluma Zemesgabala un tai bija Gaisadārzi (ko tik ļoti cildināja Grieķi), kuros pat visaugstākie Koki varēja augt tikpat kā Klajā Laukā. Gaisadārzi bija iekārtoti Kvadrātā, kura Malas bija 400 Pēdas garas un kuru paaugstinātā stāvoklī noturēja Terases un balstīja plašas Arkas, kas tika uzbūvētas virs zemāka līmeņa Arkām, turpinot līdz līmenim, kad augstākā Terase sasniedza Pilsētas Sienu augstumu un tika izveidots arī savdabīgs Akvedukts, kas apūdeņoja visu Dārzu plašumus. A uzlabojumiem atjaunotā Vecā Bābele atradās Upes Austrumkrastā, bet

{20}

jeb *Jūdu* un *Izraēļu* Vadoni; atgriežoties Jeruzālemē, viņi lika Pamatus OTRAJAM TEMPLIM, un būtu to drīzumā pabeiguši, ja KĪRS vēl būtu starp dzīvajiem, tomēr beigu beigās *Persiešu Valdnieka DĀRIJA* 6. valdīšanas gadā tika iemūrēts Būvi vainagojošais Akmens un notika Priekpilnā atklāšana ar daudzām Upurēšanām, to veica ZERUBĀBELS, *Jūdu* Princis un Galvenais Mūrniekmeistars –

Jaunā Pilsēta bija Rietumkrastā – tā bija daudz lielāka nekā Vecā un celta tā, lai Galvaspilsēta pārspētu veco Ninivi, lai arī tajā nekad nebija vairāk kā pustikdaudz Iemītnieku. Upi ieskāva Ķieģeļiem apmūrēti Krasti, kas bija Pilsētas Vaļņu biezumā un garumā sasniedza divdesmit Jūdzes, no kurām piecpadsmit Jūdzes Pilsētas iekšpusē un divarpus Jūdzes virs un zem tās, lai noturētu Ūdeni tā Gulmē; un katrai Ielai, kas šķērsoja Upi, bija bronzas Vārti, kas abos Krastos veda lejup līdz Ūdensmalai; un Pilsētas Rietumpusē bija milzīgs Ezers 160 Jūdžu Apkārtmērā, kuru ar Upi savienoja Kanāls, lai Vasarā nodrošinātos pret Plūdiem.

Vecajā Pilsētā atradās Vecais BĀBELES Tornis, kura pamati veidoja Kvadrātu ar Pusjūdzes Apkārtmēru un tas bija celts no astoņiem kvadrātveida Torņiem, kas bija uzmūrēti viens virs otra ar spirālveida ārējām Kāpnēm, kas veda līdz 600 Pēdas augstās Virsotnes Observatorijai (tās augstums bija 19 Pēdas lielāks par augstāko Piramīdu), kur viņi kļuva par pirmajiem Astronomiem. Un Lielā Torņai Telpās ar spraišlotiem Griestiem, kurus balstīja 75 Pēdas augsti Pīlāri, līdz tam notika Elku Dieva BELUSA pielūgšana, bet tagad varenais Mūrnieks un Valdnieks ap šo seno veidojumu [Pile] uzbūvēja Templi, kura Malas bija divas astotdaļjūdzes garas un Jūdži apkārtmērā; tur viņš novietoja ZĀLAMANA Tempļa svētos Dārgumus, kas tika iesvētīti Duras līdzenumos, tāpat arī Tornī agrāk glabātos zelta Tēlus un daudzas citas dārglietas, kuras vēlāk nolaupīja KSERKSS un kuru vērtība bija gandrīz 21 Miljons Setrliņu Mārčiņu.

Kas viss bija galā, Ķēniņš NEBUKADNECARS majestātiski pastaigādams pa saviem Gaisadārziem un no turienes pētoši novērtēdams visu Pilsētu, lepni dižojās ar savu vareno Veikumu, teikdams Vai tā nav tā Varenā Bābele, ko ar savas Varas Jaudu esmu

cēlis sava Kēniņnama Spēkam un mana Majestātiskuma Godam? *Taču viņa Lepnība nākošajā mirklī saņēma Debesu Balsu nopēlumu*

{21}

A. M.
1489.
515.
Ante Chr.

aptuveni 20 gadus pēc *Kīra Lielā Dekrēta*. Lai gan šis ZERUBĀBELA *Templis* nestāvēja pat tuvumā *Zālamana Templim* nebūdams tik bagātīgi izdaiļots ar Zeltu un Dimantiem un visādiem citādiem Dārgakmeņiem, tas nebija arī mājoklis ar Dievišķās Klātbūtnes jeb *Shechina* dvašu un tajā neglabājās *Mozus* svētās Relikvijas utt., tomēr būdams uzcelts tieši uz *Zālamana* liktājiem Pamatiem un atbilstoši viņa Rasējumam, tā joprojām bija visproporcionālākā, simetriskākā un viskrāšņākā Būve visā Pasaulē, kā pat *Jūdu* Ienaidnieki to bieži aplicinājuši un atzinuši.

Beidzot KARALISKĀ MĀKSLA nonāca arī līdz *Gieķijai*, kuras Iedzīvotāji nav mums atstājuši jēlkādas Liecības par šādām Mūrniecības Pilnveidēm, kas būtu zināmas vēl pirms *Zālamana Tempļa*; jo viņu vissenākās celtnes, piemēram, *Atēnu Akropole* ar *Partenonu*, vai arī *Minervas Templis*, *Tēseja* un *Jupitera Olimpieša Tempļi* utt., arī viņu *Portiki*, *Teātri* un *Vingrotavas*, *Zāles* publiskiem pasākumiem, īpatnie *Tilti*, daiļām proporcijām apveltītie Nocietinājumi, izturīgie *Karakuģi* un staltās Pilis – visas šīs Būves tapa celtas pēc *Zālamana Tempļa* radīšanas, bet to lielākā daļa pat pēc *Zerubābela Tempļa* uzcelšanas.

un sodu smaga Vājprāta veidā, kas ilga septiņus Gadus, līdz viņš teica Slavinājumu Debesu Dievam, Pasauļu Visvarenajam Arhitektam, šis Slavinājums kā Dekrēts tika izplatīts visos Impērijas plašumos, bet pats Nebukadnecars pēc gada nomira – tas notika pirms LIELĀ BABELE bija nedaudz vairāk kā pusapdzīvota (lai arī iedzīvotāju skaita palielināšanai viņš tur pulcēja daudzus Tautu gūstekņus); pilsēta tā arī nekad netika pilnībā apdzīvota, jo 25 Gadus pēc Nebukadnecara Nāves to iekaroja KĪRS LIELAIS, pārceldams Troni uz Šušanu PERSIJĀ.

Grieķi, kas bija deģenerējušies līdz barbarisma līmenim, aizmirstot savu sākotnējo Mūrniecības Prasmī (ko viņu Tēvutēvi bija atveduši no Asīrijas) un bieži jaucot asinis ar citām barbaru Tautām, veicot savstarpējus Iebrukumus un uzsākot asiņainus Karus, apciemojot un sarakstoties ar Aziātiem un Ēģiptiešiem, guva iespēju atdzīvīnāt

Ģeometrijas un Mūrniecības *Zināšanas, lai arī tikai dažiem Grieķiem tika parādīts Gods padarīt šīs Gudrības par savām.*

{22}

Mēs neatradām pierādījumus tam, ka GRIEĶI būtu nonākuši līdz vērā ņemamām Zināšanām *Ģeometrijā* pirms Lielā *Milētas Talesa*, kurš mira *Belsacara* Valdīšanas periodā un *Jūdu* Gūstniecības Laikā. Taču viņa Skolnieks, Lielais PITAGORS, ir droši zināms kā Autors 47. *Teorēmai Eiklida* pirmajā Grāmatā, kas, konsekventi ievērots, uzskatāmas par Pamatu visu veidu Mūrniecībai – kā svētajai, tā arī civilajai un Militārajai*.

Ap šo pašu Laiku *Mazāzijas* tautas sniedza ļoti lielu Atbalstu Mūrniekiem, lai tie būvētu dažāda veida greznas Celtnes; vienu no tām nedrīkstētu nodot aizmirstībai, jo tā ir atzīta par Ceturto no Pasauls *Septiņiem Brīnumiem*, t.i. *Mauzoleju* jeb *Kārijas Ķēniņa Mauzola Kapenes*, kas atradās *Halikarnāsā* - starp *Līkiju* un *Joniju*, Ķēniņvalstī esošo *Tauru* Kalnu nogāzē; *Mauzolejs* tika uzbūvēts pēc ARTEMĪSIJAS, nelaiķa sērojošās atraītnes Rīkojuma, kā lielisks Pierādījums viņas Mīlai pret vīru. Būvē tika izmantots īpašs Marmors 411 Pēdu Apkārtmērā, 25 Olekšu Augstumā, tam apkārt bija 26 visbrīnišķīgākā *Veidojuma* Kolonas un ēku kopums bija uz visām Pusēm atvēra 73 Pēdas platas Arkas, pie kuru tapšanas bija darbojušies četri tālaika galvenie *Mūrniekmeistari* un *Gravieri* – Austrummalu izstrādāja *Skopass*, Rietummalu – *Leohars*, Ziemeļmalu – *Briaksijs*, bet Dienvidmalu – *Timotejs*.

* PITAGORS *iebrauca Ēģiptē* *Talesa* nāves gadā un, 22 gadus dzīvodams *Priesteru* vidū, viņš kļuva par lietpratēju *Ģeometrijā* un visās Ēģiptiešu *Zimībās*, taču tad viņu sagūstīja *Persijas Ķēniņš Kambīzs*, kas *pitagoru aizsūtīja uz Babiloniju*, kur *Pitagors stundām un dienām ilgi runājās ar Haldiešu MAGIEM* un mācītajiem *Babilonijas JŪDIEM*, no kuriem viņš ieguva *dižās Zināšanas*, kas viņu padarīja ļoti slavenu *Grieķijā* un *Itālijā*, kur pēc *veiksmes pilniem gadiem* viņš nomira *laika posmā*, kad *Mordekajs* bija *Valsts pirmais Ministrs* *Persijas Ķēniņa*

Ahasvēra *galmā*; *desmi9t Gadus pēc ZERUBĀBELA Templis bija pabeigts.*

{23} Pēc PITAGORA *Ģeometrija* kļuva par *Grieķijas* iemīļoto Zinātņi un šajā zemē parādījās daudzi mācīti Filozofi, virkne no tiem atklāja dažādas Teorēmas jeb *Ģeometrijas Elementus* un piemēroja tos izmantošanai mehānikas Mākslās.* Mums nav iemesla šaubīties, ka Mūrniecība gāja soli soli ar Ģeometriju, vai drīzāk jāsaka – vienmēr sekoja tai ar proporcionāli pakāpenisku Pilnveidi, līdz pat lieliskā *Tīras EIKLĪDA* spožās darbības virsotnei *Aleksandrijā*: sakopodams *Ģeometrijas* izkaisītos Elementus viņš tos īsi izklāstīja savā Metodē, kas nekad nav prasījusies pēc uzlabošanas (un kuras dēļ viņa vārds tiek mūžīgi daudzīnāts). *Eiklīda* Patrons bija PTOLEMAJS, *Lagusa* Dēls, *Ēģiptes* Kēniņš, viens no *Aleksandra Lielā* tiešajiem pēctečiem tronī.

Kad nu cēlo Zinātņi sāka mācīt daudz metodiskāk, *Karaliskā Māksla Grieķu* vidū ieguva daudz plašāku novērtējumu un piedzīvoja tādus uzlabojumus, ka *Grieķi* sasniedza tikpat augstu Prasmi un Lieliskumu kā viņu Skolotāji *Aziāti* un *Ēģiptieši*.

Nākošais *Ēģiptes* Kēniņš PTOLEMAJS FILADELFS, lielais humanitāro Zinātņi un visu derīgo Zinātņu Pilnveidotājs, kurš radīja Pasaules diženāko Bibliotēku un lika *Veco Derību* (vismaz *Pentateihu* jeb *piecas Mozus grāmatas*) pirmoreiz vēsturē iztulkot *Gieķiski*, pats kļuva par teicamu *Arhitektu* un GALVENO MŪRNIKMEISTARU,

-
- *Vai arī aizguvuši no citām Tautām to ēviltus Izgudrojums, kā to darīja Anaksagors, Oinopids, Brisons, Antifons, Dēmokrits, Hipokrāts un dievišķā PLATONA Skolotājs matemātiķis Kirēnas Teodors, kurš paplašināja Ģeometrijas zinātņu apvāršņus un laida klajā Analītikas Mākslu. No viņa Akadēmijas nāca daudzi Mācīti Vīri, kas drīzumā izplatīja Zināšanas līdz pat attālākajiem Nostūriem – tāds bija Leodāms Arhīts, Leons, Eidoksijs, Menaihms un Ksenokrāts – skolotājs*

Aristotelim, no kura *Akadēmijas nāca* Eidēms, Teofrasts, Aristejs, Hipsikls un daudzi citi.

{24} kura dižo Būvju vidū jāmin FARAS BĀKA*, Piektais no Septiņiem Pasaules Brīnumiem.

Varam labprāt noticēt, ka *Āfrikas Tautas* līdz par *Atlantijas Krastiem* drīzumā šādos Pilnveidojumos atdarināja Ēģipti; Vēsture gan mūs viļ, jo nav Ceļotāju, kas būtu iedvesmoti atklāt šo pagātnē slaveno Tautu Mūrniecības prasmju vērtīgās vēsturiskās Liecības.

Tāpat nevajadzētu aizmirst *mācīto* SICĪLIJAS *Salu*, kur risinājās diženā Ģeometrijas lietpratēja ARHIMĒDA spožā darbošanās,** dižais vīrs nelaimīgā kārtā tika noslepkavots, kad *Sirakūzas* iekaroja *Romas* Generālis *Marcellus*. Tieši no *Sicīlijas* un arī no *Grieķijas*, *Ēģiptes* un *Āzijas* nāca seno *Romiešu* zināšanas par ZINĀTNI un MĀKSLU. Viss, ko viņi zināja pirms tam, bija vai nu kas viduvējs, vai arī nesistemātisks, taču, pakļaudami Tautas, *Romieši* veica iespaidīgus Atklājumus kā *Zinātnē*, tā *Mākslā* un, būdami gudri *Vīri*,

A. M.
1792.
212.
Ante Chr.

* *Šī bāka bija celta uz Salas netālu no Aleksandrijas vienā no Nīlas ietekas sazarojumiem, tā slējās apbrīnojamā Augstumā un tās apdare izcēlās ar visaugstāko Meistarību, visa Būve bija no Marmora un tā maksāja 800 Talentus jeb 480 000 britu Kronas. Ķēniņa pakļautībā Darbu Meistars bija Sistrāts, atjautīgākais no Mūrniekiem – veikumu vēlāk apbrīnoja Jūlijs Cēzars, kurš bija labs visa Notiekošā vērtētājs, lai arī īpaši izcēlās Karamākslā un Politikā. Tornis bija domāts kā Bāka Aleksandrijas Ostai, šī iespaidīgā Būve iedibināja tradīciju Vidusjūras Bākas saukt Faras vārdā. Tomēr daži citi kā Piekto Brīnumu min dižo Semiramīdas OBELISKU, kas bija 150 Pēdas augsts un tā pamatnes laukums bija 24 Kvadrātpēdas, bet Apkārtmērs bija 90 Pēdas. Obelisks bija veidots no viena piramidāla Akmens bluķa, kas no Armēnijas bija atvests uz Babiloniju aptuveni Trojas Aplenkuma Laikā, ja ticam SEMIRAMĪDAS Vēsturiskajām liecībām.*

** ERATOSTĒNS un KONONS darbojās Grieķijā un viņu pēctecis bija apbrīnojams Pergas APOLONIJS, kā arī vēl daudzi citi pirms Kristus dzimšanas, kuri, nebūdami darbos iesaistīti Mūrnieki, tomēr bija labi Mērnieki, vai vismaz izkopa Ģeometriju - istās Mūrniecības Pamatu un Likumu.

{25} tie neņēma gūstā Ļaužu Miesas, bet kopā ar Profesoriem un izciliem Praktiķiem uz Romu atveda Mākslas un Zinātnes; Roma tādējādi kļuva par *Zinību Centru* un arī par impērisku Varu, līdz *Roma AUGUSTA CĒZARA* Valdīšanas Laikā sasniedza Slavus *Zenītu* (viņa laikā piedzima *Dieva MESIJA*, Baznīcas dižais Arhitekts); viņš nomierināja Pasauli, pasludinādams vispārēju Mieru, kā arī ļoti iedvesmoja tos apdāvinātos Māksliniekus, tāpat arī to mācītos Skolniekus - tie visi bija *Romiešu* Brīvestības izauklēti, it īpaši dižais *VITRŪVIJS*, kas līdz pat šai dienai ir visu patieso Arhitektu Tēvs.

Tāpēc pastāv racionāla ticība tam, ka slavas apvītais *AUGUSTS* kļuva par Ložas *Lielmeistaru Romā* un kopā ar viņa atbalstīto *Vitrūviju* ļoti veicināja *Amatbrāļu Zeļļu* labklājību, kā to liecina viņa Valdīšanas Laika aprbrīnojamās Būves, kuru drupas ir *patiesas Mūrniekmākslas* Paraugs un Standarts visos vēlākajos Laikos, jo tās patiesi ir *Āzijas, Ēģiptes, Grieķijas un Sicīlijas* Arhitektūras Iemiesojums, ko mēs jo bieži dēvējam par *AUGUSTA LAIKA STILU* un ko mēs tagad tā cenšamies atdarināt, pat tagad vēl nevarēdami sasniegt Perfekciju.

Mūrnieku *senie Pieraksti* savās Ložās dod skaidrus Mājienus, ka jau no Pasaules pirmsākumiem kultūru baudījušās Tautas - it īpaši Miera Laikos un tad, kad Pilsoniskā Vara izjuta riebumu pret Tirāniju un Paverdzināšanu, pavēra pienācīgu izpaušanās iespēju savu Ļaužu spožajai un brīvajai Ģenialitātei; arī tad Mūrnieki vienmēr stāvēja pāri visiem citiem Māksliniekiem un bija Izcilības Mīluli, kļūdami par noderīgiem ar saviem Darbiem ne vien ar Akmeni, Ķieģeļiem, Koku un Ģipsi, bet arī ar Audumu un Ādu, vai jebkuru citu materiālu, kas tika izmantots Telšu būvei, kā arī Darbiem ar dažādiem *Arhitektūras* veidiem.

{26} Nevajadzētu arī aizmirst, ka *Krāsotāji* un *Tēlnieki** vienmēr tikuši atzīti par labiem Mūrniekmeistariem, tāpat arī *Celtnieki*, *Akmeņkaļi*, *Mūrnieki*, *Galdnieki*, *Mēbeļgaldnieki*, *Balstu Meistari* jeb *Teltsbūves Meistari* un milzumdaudz citi Amatnieki, kas arī ir pieminēšanas vērti un darbojas atbilstoši *Ģeometrijas* un *Būvniecības* likumiem, taču neviens kopš HIRĀMA ABIFA laikiem nav iemantojis slavu par *Izveicību* visos Mūrniecības darbos. Un tagad beidzam par to.

Arī starp Pagāniem, laikos, kas tika pieņemta cēlā *Ģeometrijas Zinātne*** , un tas bija gan pirms, gan pēc

* *Ne jau bez pamatota Iemesla Senie uzskatīja, ka daļo Proporciju Likumības tika kopētas vai vismaz noskatītas no dabīgu Ķermeņu Proporcijām, tāpēc FEIDIJSierundojams seno Mūrnieku Pulkā, jo izveidoja Dievietes Nemezīdas Statuju Rammā – tā bija 10 Olektis augsta, kā arī 26 Olektis augsto Minervu Atēnās, arīdzan JUPITERA OLIMPIEŠA Statuju, kas atrodas savā Tempļi Ahajā, starp Elisas un Pizas Pilsētām, šī Statuja veidota no neskaitāmiem smalkiem Porfīra gabaliņiem tik vienreizēji lieliska un proporcionāla, ka tā tika atzīta par vienu no Septiņiem Brīnumiem, bet slavenais Rodas KOLOSS bija vēl viens Brīnums – lielākā Statuja, kas jebkad tika radīta, veidota no Metāla un velīta SAULEI. Kolosa augstums bija 70 Olektis, no attāluma tas atgādināja varenu Torni, kas slējās pār Ieeju Ostā, kas bija piemērota vislielāko Burukuģu iebraukšanai un ko 12 Gadu laikā izbūvēja KARESS, Sikionas slavenais Mūrnieks un Skulptors, tās pašas Brālības loceklis, diženā Līsiņa Skolnieks. Šis varens KOLOSS, nostāvējis 56 Gadus, sabruka Zemestrīcē un tā drupas, kuras Pasaule joprojām apbrīnoja, saglabājās līdz Anno Dom. 600. gadam, līdz Ēģiptietis Soldans šīs Relikvijas aizveda, apkrāvis ar tām 900 Kamieļus.*

** *To pieņēma arī Menelājs, Klaudijs, Ptolemajs (kas bija arī Astronomu Princis), Plūtārhs, Eitocijs (kurš piemin arī Filona, Diokla, Nikomēda, Sfora un Hērona, mācītā Mehāniķa, izgudrojumus), arī Kresībjijs, Sūkņu Izgudrotājs (kuru cildināja Vitruvijs, Prokls, Pīnijs un Atenejs) un Gemins, kuru daži pielīdzina Eiklidam; vēl jāmin Diofants, Nikomahs, Serēns, Prokls, Papps, Teons u.c., kas visi ir Ģeometrijas Lietpratēji un mehānisko Mākslu izcili Praktizētāji.*

{27} *Augusta* Valdīšanas Laika, pat līdz Piektajam *Gadsimtam* Kristietības Ērā, Mūrniecība baudīja lielu Cieņu un Godbijību; un, kamēr *Romas* Impērija turpināja pastāvēt visā tās Spožumā, Karaliskā Māksla tika ar lielu rūpīgumu izplatīta līdz pat pašai *ULTIMA THULE* un *Loža* tika uzbūvēta gandrīz vai katrā *Romiešu* Garnizonā, ar šo *Ložu* palīdzību *Smalkās Zinības* tika nodotas *Eiropas* ziemeļiem un rietumiem, kuras pirms *Romiešu Iekarojumiem* bija ieslīgušas barbarismā, lai arī mēs nezinām, uz cik ilgu laiku; tāpēc, ka daži uzskata, ka dažos *Eiropas* Apgabalos pirms šī *Iekarojumu Perioda* vērojamas tikai nedaudzas labas Mūrniekmeistarības *Atliekas*, kuras ir veidotas ar sākotnējo Prasmī, ko sev līdzī atnesa pirmās Kolonijas – piemēram, *Ķeltu Būves*, kuras cēluši senie *Ķelti* jeb *Gēli*, kā arī senie *Briti*, kuri bija *Velsas Ķeltu* kolonija vēl sen pirms tam, kad *Romieši* iekaroja šo Salu* (*The Island of Great Britain* – tulk. piez.).

Taču tad, kad GOTI un VANDĀĻI, kurus *Romiešiem* tā arī nekad neizdevās iekarot, kā milzu Straume pārpludināja ROMAS IMPĒRIJU, tie ar kareivīgu Niknumu un rupju Nezināšanu pilnībā sagrāva daudzas no izmalcinātākajām Būvēm un sapostīja citas celtnes, tikai ļoti nedaudzām šāds liktenis gāja secen; līdzīgs liktenis piemeklēja *Āzijas* un *Āfrikas* tautas, kas cieta no MUHAMEDĀŅU Iebrukumiem: to ļaunais Nolūks bija

* *Iespējams, ka Romas Koloniju Pamatiedzīvotāji sākumā tika apmācīti celt Citadeles un Tiltus, kā arī citus nepieciešamus Nocietinājumus, bet vēlāk, kad pēc Nometināšanas iestājās Miers, Brīvība un Pārticība, Aborigēni Mūrniecībā drīz vien atdarināja savus mācītos un kulturālos Iekarotājus, jo parādījās Brīvā Laika iespējas un noskaņojums radīt krāšņas Būves. Turklāt pat Kaimiņtautas, kas izvairījās no pakļaušanas, daudz mācījās no Romiešu Garnizoniem Miera un atklātas Saziņas Laikos, kad tie tiecās atdarināt Romas Spožumu; arī Iekarotās Zemes bija pateicīgas par šo Iekarošanu, jo tā palīdzēja viņām atgūties no senās Nezināšanas un Aizspriedumiem, kad tie beidzot sāka baudīt Karaliskās Mākslas augļus.*

{28} ar Uguni un Zobenu pievērst Pasauli savai Ticībai, bet ne izkopt Mākslu un Zinātni.

Romas Impērijai pagrimstot, kad tika novājināti arī *Garnizoni Britu salās*, ANĢĻI un citas LEJASSAKŠU ciltis, kuras BRITI bija aicinājuši šķērsot jūru un palīdzēt cīņā pret SKOTIEM un PIKTIEM, beigu beigās pakļāva visu šīs *Salas* Dienviddaļu, ko viņi dēvēja par *Angliju* jeb *Angļu Zemi*; būdami līdzīgi *Gotiem* kā zināms *Vandāļu* paveids un arī tikpat Kareivīgi, viņi bija neizglītoti Pagāni, kas līdz Kristīšanai nodarbojās vienīgi ar Karošanu un jau novēloti sāka gausties par Tēvu Neizglītotību, zaudējot *Romiešu Mūrniekmākshu*, tomēr nezināja, kā šo kļūdu labot.

Tomēr, kļūstot par *brīvu Tautu* (kā apliecina *Sakšu Likumi*) un izrādot Noslieci uz *Mūrniekmākshu*, viņi drīz vien sāka* atdarināt *Aziātus*, *Grieķus* un *Romiešus*, veidojot Ložas un atbalstot Mūrniecību; apgūstot ne vien uzticamās *Tradīcijas* un mācoties no vēl saglabātiem apbrīnojamiem BRITU *Zināšanu* fragmentiem, bet arī no svešzemju *Prinčiem*, kuru Valdījumos

* *Nav šaubu, ka vairāki Sakšu un Skotu Ķēniņi kopā ar lielu Augstmaņu pulku – lielajiem Muižniekiem un augstāko Garīdzniecību kļuva par šo agrīno Ložu Lielmeistariem, to veicināja arī apbrīnojamā Dedzība būvēt krāšņus Kristiešu Tempļus raisīja interesi arī par seno Ložu Likumiem, Saistībām un Pienākumiem, Statūtiem, Paražām un Darbu Ieradumiem, kurus varētu saglabāt kā Tradīcijas, un ļoti iespējams, ka tajās Britu Salu daļās, kuras Sakši nebija pakļāvuši sev, bija saglabātas Zināšanas, kas vēlāk tika pārņemtas un Sakšiem šķita labas esam, pēc tam tika saudzīgi atdzīvināta Ģeometrija un Romiešu Mūrniekmākshla, jo daudzi visos Laikos ir vairāk interesējušies un pētījuši Likumus, Formu un Darbības Paradumus, bet tāpēc mazāku uzmanību pievērsuši MĀKSLĀM un ZINĀTNĒM.*

Tomēr nedz tālāk nodotās Zināšanas, nedz arī Veidu, kā tas tika izdarīts, nav iespējams izklāstīt rakstiski, jo neviens to nevar izprast bez Brālībai zināms Atslēgas.

{29} *Karaliskā Māksla* tika saglabāta pēc *Gotu Postījumiem*, īpaši nopelni šeit ir *Francijas* Karalim ŠARLAM MARTELAM, kurš, pēc Mūrniekmeistaru seno Hroniku ierakstiem, pēc *Sakšu* Ķēniņu Vēlmes uz *Angliju* aizsūtīja vairākus prasmīgus *Amatmeistarus* un mācītus *Arhitektus*: tādejādi *Heptarhijas* laikos *Gotiskā Arhitektūra* šeit un citās Kristīgajās Zemēs tika ļoti atbalstīta.

Lai arī neskaitāmie DĀŅU Iebrukumi izraisīja daudzu Pierakstu zudumu, tomēr Pamiera vai Miera Laikos tas netraucēja labiem Darbiem, kas gan netika veikti ar *Augusta Laika Paņēmienu*, tomēr bagātā Pieredze, papildināta ar *Romas laika* Prasmēm un veikumu pēc labākās sirdsapziņas, parāda Cieņu un Mīlestību pret *Karalisko Mākslu*, tāpēc GOTISKĀS BŪVES ir cieņas vērtas, lai arī tās nav pakļautas pakalpojamībai, kāda tiktos *senās Arhitektūras* apbrīnotājiem.

Pēc tam, kad *Sakšus* un *Dāņus* sakāva NORMĀŅI, Kari beidzās un tika pasludināts Miers, *Gotiskā* Mūrniekmāksla saņēma tālāku atbalstu pat [Viļjama] *Iekarotāja* laikos* un viņa Dēls Karalis VILJAMS *Rufuss*, kurš uzbūvēja *Vestminsterholu*, kas iespējams ir lielākā Zāle visā Pasaulē.

Ne *Baronu* Kari, nedz citi asiņainie Kari ar vēlākajiem *Normāņu Karaļiem* un viņu sāncenšu Dinastijām, nenodarīja neko nopietnu to Laiku staltajām Būvēm, kuras atbalstīja *augstā Garīdzniecība* (kas, gūstot ievērojamus Ienākumus, varēja atļauties arī Izdevumus) un pat

* Viļjams *Iekarotājs* uzcēla LONDONAS Taueru un daudzas Pilis visā Zemē, arī reliģiska rakstura Būves; šim *Paraugam* sekoja *Aristokrātijā* un *Garīdzniecībā*, it īpaši izcēlās *Arundelas Grāfs* Rodžers de Montgomerijs, arī *Jorkas Arhibīskaps*, *Daremas Bīskaps*, *Ročesteras Bīskaps* GUNDULFS, kas bija izcils *Arhitekts*.

{30} KRONIS, jo varam izlasīt, ka Karalim EDVARDAM III bija Amatvīrs HENRIJS JEVELS, kuru dēvēja par Karaļa *Brīvmūrnieku* un kurš pēc Karaļa rīkojuma uzbūvēja vairākas Abatijas un Sv. STĪVENA KAPELU *Vestminsterā*, kurā tagad notiek Parlamenta Apakšnama sēdes.

Tālākai *Kandidātu* un jaunāku Brāļu apmācībai tika uzrakstīts sava veida Brīvmūrnieku Saistību Raksts, kurš tapis *Normāņu Dinastijas* Karaļa EDVARDA IV Valdīšanas laikā, un tajā teikts, *piem., ka*

Lai arī daudzi Brālības senie Pieraksti Anglijā tika iznīcināti Karos starp Sakšiem un Dāņiem, tomēr Karalis ATELSTĀNS (Mazdēls Karalim ALFRĒDAM Lielajam, diženam Arhitektam, pirmajam iesvaidītajam Anglijas Karalim), kurš iztulkoja Svētos Rakstus Sakšu Mēlē, pēc tam, kad bija Valstī panācis Mieru; viņš arī veica daudzus dižus Darbus, veicināja daudzu Mūrnieku pārcelšanos no Francijas un sakarā ar šo pārcelšanos tie tika iecelti par Pārraugiem; sev līdzī viņi atveda Saistības un Noteikumus, kas bija spēkā Ložās, kas bija saglabājušās no Romiešu Laikiem, šie Mūrnieki arī pārliecināja Karali pilnveidot Anglijas Ložu KONSTITŪCIJU atbilstoši ārzemju Modelim, kā arī palielināt strādājošo Mūrnieku Algas.

Jau minētais Karaļa jaunākais Dēls, Princis EDVINS, kurš tika izglītots Mūrniecībā, uzņemdamies MŪRNIKMEISTARA Saistības un izjūtot Mīlestību pret minēto Arodu un cēlajiem Principiem, kas ir tā pamatā, no sava Tēva, Karaļa Atelstāna saņēma piekrišanu piešķirt privilēģijas Mūrniekiem pašiem veikt savu darbību Korekciju (kā tas ir senlaicīgi izteikts) – t. i., Brīvību un Pilnvaras pašiem sevi regulēt, lai labotu kļūmes, kā arī veikt ikgadējas Sazināšanos un Vispārēju Pulcēšanās pasākumu.

{31} Princis EDVINS sasauca visus Karalistes Mūrniekus, lai tiktos ar tiem Sanāksmē Jorkā, kur visi ieradās un izveidoja Vispārēju Ložu, kurā viņš kļuva par LIELMEISTARU; un no visu līdzpaņemtajiem Pierakstiem un Anālēm Grieķu, Latīņu, Franču un citās valodās no šo rakstu satura Asambleja izveidoja Angļu Ložas KONSTITŪCIJU un Saistības, pieņēma Likumu saglabāt un ievērot tās arī uz priekšu, kā arī noteica labu Samaksu strādājošiem Mūrniekiem utt.

Ložu skaitam laika gaitā pieaugot, Patiesi Godājamais Meistars un Zeļļi ar Valsts VALDNIĒKU piekrišanu (jo lielākā daļa ievērojamu Cilvēku bija Mūrnieki) noteica, ka nākotnē Brāļa Uzņemšanas laikā ir jānolasa KONSTITŪCIJA un tai pievienotās Saistības, un to jādara Meistaram vai Pārraugam; un tos, kurus uzņem par Mūrniekmeistariem vai Darba Mūrniekiem, vai viņi ir pietiekami Izveicīgi, lai kalpotu attiecīgiem Kungiem - tiklab Zemākiem kā Augstākiem, cienot un svētu turot iepriekšminēto Mākslu un darbojoties savu Augstāko labā, jo to Kungi ir tie, kas tos nodarbina un maksā par viņu Kalpošanu, sedzot arī Ceļa izdevumus.

Neminot vēl daudz ko citu, Pierakstos stāv rakstīts, ka šīs BRĪVMŪRNIEKU Saistības un Likumus ir redzējis un rūpīgi izlasījis mūsu nelaiķis Valdnieks Karalis Henrijs VI un viņa godājamās Padomes Lordi, kuri tos atzina un teica, ka tos būtu labi un gudri ņemt vērā, jo tie ir atlasīti un apkopoti no seno Laiku Pierakstiem.*

** Citā, vēl senākā, Manuskriptā lasām, ka "Tad, kad Meistars un Pārraugi tiekas Ložā, nepieciešamības gadījumā Grāfistes Šerifam, Pilsētas Mēram, vai tās Pilsētas Domniekam, kurā Brālība darbojas, jākļūst par Meistara Biedru vai Vietnieku*

{32}Jau minētā Karaļa *Henrija VI* valdīšanas trešajā Gadā, kad Infantam bija apmēram četri Gadi, Parlaments pieņēma Likumu, kas ietekmēja tikai *strādājošos Mūrniekus*, kuri, pretēji Darbinieku Statūtiem, norunāja veikt Darbus tikai par savu Cenu un Algām; bet, sakarā ar to, ka šādas Vienošanās bija jāpanāk *Vispārējo Ložu* ietvaros, Likumā tika minētas MŪRNIĒKU KOPAS un MŪRNIĒKU BRĀLĪBAS un tika pieņemts par lietderīgu esam piemērot Likumu jau minētajām *Brālībām**; taču kad jau minētais Karalis

lai palīdzētu viņam pret Dumpiniekiem un uzturētu spēkā Valsts Tiesības.

“Jaunuzņemtajiem Mācekļiem, uzņemšanas procesā jāuzņemas Saistības nekļūt par Zagļiem vai Zagļu Līdzzinātājiem, kā arī pienākumi par saņemto Algu godīgi doties ceļojumos, mīlēt savus Brāļus kā sevi pašu, patiesi kalpot Anglijas Karalim, Valstij un Ložai.

“Šajās Brālībās, iztaujājot to locekļus, jāpārliecinās, ka neviens Meistars vai Zellis nav pārkāpis kādu Pantu, par kuru panākta vienošanās. Un, ja Pārkāpējs, kurš ticis uzaicināts stāties Brāļu priekšā, izrādās Dumpinieks un atsakās stāties Brāļu priekšā, tad Ložai jānosaka, ka viņam jāapzvēr atteikties no sava goda turpmāk būt par Mūrnieku un vairs nepieņemt šo Amatu; pēc tam Grāfistes Šerifam Pārkāpējs jāapcietina, nodot viņu un viņa Mantu Karaļa Rokās līdz Karaļa Žēlastības iespējamai izsludināšanai: Brālības jau tāpēc ir dibinātas, lai pret zemāko un augstāko šajā Mākslā būtu vienāda attieksme visā Anglijas Karaļvalstī.

“Āmen, lai notiek tā.”

*Tertio Henrici Sexti, 1. Nod. An Dom. 1425.

Nosaukums. Mūrnieki nedrīkst paši apvienoties

Sanāksšanās un Brālībās.

“JĀŅEM VĒRĀ, ka ikadējās Kopsanāksšanās un Brālībās to Pulcēšanās Reizēs, ko Mūrnieki piekopj savās Vispārējās Asamblejās, nav pieļaujami Darbinieku Statūtu kļedzoši pārkāpumi, kas būtu Nostāšanās pret Likumu un nodarīto lielu Postu visām Kopienām, mūsu Suverēnais Valdnieks Karalis pēc sabiedrības Kopienų īpaša Padoma, Piekrišanas un Lūguma šajā Gadījumā var noteikt Labošanas pasākumus

{33} *Henrijs VI* ieradās Pilsoņa Īpašumā, Mūrnieki nolika viņa un viņu pavadošo *Lordu* priekšā augšminētos *Pierakstus* un *Saistības* – pēc šo dokumentu izpētes viesi svinīgi pasludināja, ka tie ir ticami un ievērošanas cienīgi. Augšminātajam *Karalim* un viņa *Lordiem* bija jābūt uzņemtiem *Brīvmūrniecībā* vēl pirms *Pierakstu* caurskates un viņa *Valdīšanas* laikā, pirms sākās *Karaļa Henrija* *Nedienas*, Mūrnieki saņēma lielu atbalstu. Nav atrodami *Gadījumi*, kad šis *Likums* būtu ticis piemērots gan šajā, gan arī citos *Valdīšanas* laikos un šī *likuma* dēļ Mūrnieki ne reizi nepameta savas *Ložas*, kā arī ne reizi neuzskatīja par lietderīgu iesaistīt savus *dižciltīgos* un *ievērojamos Brāļus*, lai *Likumam* atceltu, jo operatīvie Mūrnieki, kas ir brīvi no *Ložas*, nicina pat pieļāvumu, ka viņus varētu vainot šādā *Kombinēšanā*, un citiem brīvajiem Mūrniekiem nav daļas gar *Darbinieku* Statūtu Pārkāpumiem*.

ka šādas Sanāksšanas un Brālības turpmāk nav vairs pieļaujamas; tāpēc, ja tādas vēl turpinātu darboties, tad un, ja tas tiek darīts, tie, kas šādas Kopas un Brālības sasauktu, jūktu tiesāti un atzīti par Vainīgiem, bet citi Mūrnieki, kas to visu turpinās ar nākamām Kopām un Brālībām, tiks sodīti ar fizisku brīvības atņemšanu, kā arī tiem nāksies samaksāt naudas sodu un izpirkuma maksu, pēc Karaļa gribas noteiktā apmērā."

Co. Inst. 3. P. 99

Šis Likums tika pieņemts tumsonīgajos Laikos, kas patiesas Zināšanas bija Noziegums un Ģeometrija tika nosodīta kā Buršanās; bet tas ne mazākajā Mērā nevar mazināt senās Brālības godu, jo šī Brālība, protams, nekad nebūtu veicinājusi šādas Kopas veidošanu savu Brāļu vajadzībām. Tomēr Tradicionāli tiek uzskatīts, ka Parlamenta Vīrus toreiz pārāk stipri iespaidoja neizglītotā Garīdzniecība, kas netika uzņemta Mūrnieku pulkā, garīdznieki arī neko nesaprata no Arhitektūras (kā Garīdzniecība agrākos Laikmetos) un vispār tika uzskatīti par Brālības necienīgiem; kaut paši domāja, ka viņiem ir neapstrīdamas Tiesības uzzināt visus Noslēpumus mutiski izteiktas Grēksūdzes uzklaušanās rezultātā. Tāpēc Mūrnieki nekad nekādos tamlīdzīgos Noslēpumos neatzinās un minētā Garīdzniecība jutās ļoti aizvainota, vispirms turot Mūrniekus aizdomās par Grēcīgumu, iztēlodami viņus par Bīstamiem Valstij

{34}

SKOTIJAS Valdniekus *Karaliskā Māksla* ļoti iedvesmoja jau no pašiem agrīnākajiem Laikiem līdz pat Kroņu *Apvienošanai*, kā par to liecina šajā *senajā* Karalistē esošās brīnišķīgo Būvju Drupas, par to liecina arī Ložas, kas daudzus simtus gadu tika nemitīgi koptas un uzturētas, šo Karaļu lielo cieņu pret godājamo Brālību rāda arī Pieraksti un Tradīcijas, vienmēr sniedzot bagātīgu Liecību klāstu par Valdnieku Mīlestību un Lojalitāti – no šejienes nācis senais un *Skotu* Mūrnieku vidū atzītais Tosts, kas skan DIEVS SVĒTĪ KARALI UN ARODU.

Karaliskajam Paraugam sekoja arī SKOTIJAS *Dižciltīgie, Muižniecība un Garīdzniecība*, kas darīja visu iespējamo Aroda un Brālības labā; Karaļi nereti paši bija *Lielmeistari* līdz pat brīdim, kad, līdz ar visu pārējo, SKOTIJAS *Mūrnieki* tika pilnvaroti ar tiesībām uz konkrēti noteiktu *Lielmeistaru* un *Lielpārraugiem*, kuri no Kroņa saņēma Algu un Atzīšanu katram *Jaunam Brālim* jau Brīdī, kad tas ieradās Karalistē, un kuru (*Lielmeistara* un *Lielpārraugu*) Pienākums bija bija ne vien nokārtot visas nebūšanas Brālības iekšienē, bet arī uzklaut un spriest par visām atsevišķa *Mūrnieka* un viņu apkaimes *Lorda* Domstarpībām, lai šo *Mūrnieku* sodītu, ja viņš to pelnījis, un gādātu, lai abas pretišķīgās Puses vienotos pēc savstarpēji izdevīgiem Nosacījumiem; šo Izvērtēšanu, ja *Lielmeistars* (kurš vienmēr bija augsta dzimuma) ir prombūtnē, vada 1640. *Lielpārraugi*. Šī Privilēģijas tika saglabāta līdz par Pilsoņu Kariem, taču tagad tā ir novecojusi; to nevar arī atdzīvināt, līdz kamēr *Karalis* nekļūs par *Mūrnieku*, jo šāda kārtība pēc 1707. Karaļvalstu *Apvienošanās* brīža vairs nebija spēkā.

un īsā laikā iespaidoja Parlamenta Vīrus ņemt šādas iespējamās strādājošo Mūrnieku Vienošanās savās rokās un rakstīt tādu Likumu, kas varētu šķietami celt Neslavu visai godājamajai Brālībai, kurai par labu tika pieņemti Likumi gan pirms šī Perioda sākuma, gan arī pēc šī tā beigām.

Lielās Rūpes, ko SKOTI izrādīja patiesajai Mūrniecībai, vēlāk izrādījās ļoti noderīgas ANGLIJAI, jo mācītā un augstirdīgā Karaliene ELIZABETE, kura atbalstīja citas Mākslas, savukārt liedza savu atbalstu šai Mākslai, jo, būdama *Sieviete*, nevarēja tikt uzņemta *Mūrniecībā*, lai arī, līdzīgi citām dižām Sievietēm, viņa, iespējams, arī deva Mūrniekiem darbu, kā to darīja *Semiramīdaun Artemisija*.

Taču pēc viņas Aiziešanas Mūžībā, SKOTIJAS Karalis DŽEIMSS VI, kas nu mantoja arī ANGLIJAS Troni, būdams *Mūrniecībā* uzņemts Karalis, atjaunoja *Anglijas* Ložas; un, būdams *Pirmais LIELBRITĀNIJAS* Karalis, viņš bija arī Pasaulē *Pirmais* Princis, kurš atjaunoja *Romāņu* [Roman] Arhitektūru uz Gotiskās Tumsonības Drupām: jo pēc daudziem tumšiem un neizglītotiem Gadsimtiem, atdzīvojoties visiem Zinību Aspektiem un *Ģeometrijai* atgūstot savas Pozīcijas, aipgaismību baudījušās Tautas pamazām sāka pilnā mērā apzināties to Jucekli un Nepiedienīgumu, kas piemita *Gotiskajām* Būvēm. Piecpadsmītajā un Sešpadsmītajā *Gadsimtā* Romas Imperatora AUGUSTA STILS *Itālijā* tika atjaunots no Gruvešiem, to paveica BRAMANTE, BARBARO, SAN SOVINO, SANGALLO, MIKELANDŽELO, RAFAĒLS, URBĪNS, DŽULIO ROMANO, SERIĻJO LABAKO, SKAMOZI, VIŅJOLA un daudzi citi spoži *Arhitekti*, bet

* ELIZABETE, *izjutot nenovīdību pret savu Pavalstnieku Pulcēšanās vēlmēm, par kuru formām viņa nebija pienācīgi informēta, centās apturēt Mūrnieku ikgadējo Saziņu kā bīstamu viņas Valdīšanai. Bet, kā senie Mūrnieki to Tradīcijas veidā nodevuši tālāk, viņas Majestātes pilnvaras saņēmušās Personas Sv. Jāņa Dienā sev līdzīgi uz Jorku atveda lielu Kārtībnieku pulku un tika uzņemti Ložā, viņi atteicās no Ieroču lietošanas un atgriezās pie Karalienes ar viscieņpilnāko Ziņojumu par seno Brālību, kas izklīdināja viņas politiskās Bažas un Šaubas, un viņa lika Mūrniecībai mieru, saprazdama, ka tie ir Cilvēki, kurus ļoti ciena izglītot Tautu Augstdzimušie un Viedie, bet tomēr ignorēdama šo Mākslu visā savā Valdīšanas Laikā.*

{36} visvairāk – Dižais PALLĀDIJS, kurš *Itālijā* tā arī nav guvis sev cienīgu sekotāju, lai arī *Anglijā* viņam ir līdzvērtēgs sāncensis – mūsu *dižais Lielmeistars INIGO DŽOUNZS*.

Tomēr, lai arī visi patiesie Mūrnieki godā Atmiņas par šiem *Itāļu Arhitektiem*, ir jāatzīst, ka *Augusta Stila* atgriešanās dzīvē dalību neņēma neviens no iesvaidītajiem Valdniekiem, iekams SKOTIJAS *Karalis DŽEIMSS VI*, kas kļuva arī par ANGLIJAS *Karali DŽEIMSU I*, nebija sniedzis atbalstu minētajam dižajam *Inigo Džounsam*, kuru viņš noalgoja, lai tas uzceltu Karalisko VAITHOLA Pili, un laikā, kad Karalis valdīja jau pār visu *Lielbritāniju*, arī BANKETU ĒKU kā šīs Pils pirmo būvi – tā ir vissmalkākā Celtne uz Pasaules; tajā laikā ar izdomu bagātais *Nikolasa Stouna* kungs Arhitekta DŽOUNZA vadībā darbojās kā *Mūrniekmeistars*.

Pēc Karaļa aiziešanas Mūžībā viņa Dēls Karalis ČĀRLZS I, kurš arī bija *Mūrnieks*, turpināja būt par *Džounza* kunga patronu un bija stingri nolēmis turpināt arī sava Karaliskā Tēva Nodomu uzcelt VAITHOLU *Džounza* kunga Stilā, tomēr jaunā Karaļa uzmanību novērsa Pilsoņu Kari*. Pēc Karu beigām un *Karaliskās Ģimenes* valdīšanas atjaunošanas līdzīgā veidā tika atjaunota arī patiesā *Mūrniecība*, it īpaši pēc LONDONAS *Ugunsgrēka*

* Šis dižās Būves Plāns un Zīmētais Attēls ir saglabājies un prasmīgi Arhitekti to vērtē augstāk par jebkuru citu Pili uz Zemeslodes, cildinot tās Simetriju, Staltumu, Skaistumu un Arhitektūras Ērtībām, un patiesi jāatzīst, ka visas Meistara DŽOUNZA Būves un Celtnes ir Oriģinālas un jau no pirmā skata liecina par viņu kā par Arhitektu: tik tiešām, viņa Ģēnijs iekaroja visu Lielbritānijas Augstmaņu un Sīkmuižnieku sirdis (jo viņu vienādi augstā godā turēja kā Skotijā, tā arī Anglijā), ietekmējot un atdzīvinot MŪRNICĪBAS seno Stilu, kas pārāk ilgi bija pamests novārtā, kā tas redzams daudzās īpatnās tālaika Celtnēs, pieminēsim vienu no labākajām, proti, Fizikas Parka VĀRTUS OKSFORDĀ, kuri tapa pēc DENBIJAS GRĀFA HENRIJA DENVERSA ieceres, kas Milordam radīja daudz simtu Mārciņu tēriņus – tas ir neliels un savdabīgs Mūrniecības paraugs, kāds jebkad ir ticis veidots,

{37} Nelaiimes 1666. Gadā, jo tad Pilsētas Ēkas atjaunoja izteiktākā *Romāņu Stilā*, kad Karalis ČĀRLZS II lika pamatakmeni *Londonas Sv. PĀVILA Katedrālei* (jo tās veco *Gotisko* veidolu bija aprijusi uguns), kas tagad Stilā līdzinājās *Romas Sv. PĒTERA Bazilikai* un tika uzbūvēta ģeniālā Arhitekta Sera KRISTOFERA RENA vadībā. Šis Karalis bija arī karaliskās GRINIČAS Pils pamatlicējs, kuras uzmetuma autors bija *Inigo Džounza* kungs (to viņš uzskicēja pirms nāves), bet darbu turpināja viņa Znots VEBA kungs: tagad šajā ēkā ir ir slimnīca Jūrniekiem. Karalis arī lika pamatus *Čelsijas Koledžai*, Kareivju slimnīcai; bet EDINBURGĀ viņš lika pamatus un arī pabeidza savu Karalisko HALIRŪDHAUSAS Pili, kuras Arhitekts un Būvniecības Vadītājs bija Baronets Sers VILJAMS BRŪSS, Karalisko Darbu Meistars SKOTIJĀ*.

Tādējādi, papildus apstāklim, ka seno Mūrnieku Tradīcijas no atkal bija dzīvas, mums ir nopietns pamats uzskatīt, ka Karalis ČĀRLZS II bija *Akceptēts Brīvmūrnieks*, kā arī vispār viņš tika uzskatīts par *Amatnieku* Atbalstītāju.

Taču viņa Brāļa *Karaļa DŽEIMSA II* laikā, lai arī turpinājās dažu *Romāņu Stila* Celtņu būvniecība, *Londonas Brīvmūrnieku Ložas* pagrima Nezināšanā, jo netika atbilstoši apmeklētas un pilnveidotas.** Tomēr pēc 1688. gada *Revolūcijas*

uz tā ir sekojošs Uzraksts, proti

GLORIAE DEI OPTIMI MAXIMI, HONORI CAROLI REGIS, IN
USUM ACADEMIAE ET REIPUBLICAE, ANNO 1632.

HENRICUS COMES DANBY.

* Tā bija sena Karaļpils, kas tik rūpīgi tika pārbūvēta Augusta Stilā, ka, pēc kompetentu Vērtētāju domām, tā bija vislieliskākā Kronim piederošā Ēka; lai arī tānav īpaši liela, tā vienlaicīgi ir krāšņa un ērta kā no Iekšpuses, tā arī no Ārpuses, ar lieliskiem Dārziem un ļoti plašu Parku, kā arī aprīkota ar citādām Ērtībām.

** Taču sekojot Karaļa Čārlza II paraugam, LONDONĀ tika uzstādīts

{38} KARALIS VILJAMS, gan būdams Princis Karotājs, bija apveltīts ar labu Gaumi Arhitektūrā, turpināja būvdarbus jau iepriekšminētajās divās slavenajās Slimnīcās *Griničā* un *Čelsijā*, uzcēla savas HEMPTONKORTA Karaļpils izsmalcinātāko daļu, kā arī uzsāka un pabeidza celt savu nesalīdzināmi skaisto LŪ Pili HOLANDE¹ utt.

slavenais Piemineklis, pie kura sākās Lielais Ugunsgrēks; Piemineklis bija no viengabalaina Akmens 202 Pēdu augstumā no Zemes, tas bija Pīlārs ar Dorisko Orderi, 15 Pēdas diametrā, ar īpatnējām Kāpnēm melna Marmora tukšajā vidusdaļā un dzelzs Balkonu virsotnē (nevar noliegt līdzību Trajāna un Antonīna kolonnām ROMĀ) no kura varēja vērot Pilsētu un tās Nomales, un tā ir augstākā Pasaules Kolonna, kāda mums pazīstama. Tās Pjēdestāla laukums ir 21 Kvadrātpēda, tas ir 40 Pēdas augsts, tā Priekšpusi grezno daudzas Bareljefā veidotas asprātīgas Emblēmas, kuras veidojis salvenais Skulptors Gabriēls Čibera kungs, Sānmalās redzami 1671. gadā iekalt uzsākti lieli Uzraksti Latīņu valodā, kas pabeigti 1677. gadā.

Šajā Laikā arī UZŅĒMĪGO TIRGOTĀJU biedrība pārbūvēja Londonas KARALISKO BIRŽU (vecu, kuru pēc tam nopostīja Ugunsgrēks), kas bija Akmenī celta, atdarinot Romāņu Stilu, ar balta Marmora Karaļa Statuju ar dabiskā Lielumā, kas tika uzstādīta Laukuma Vidū (to veidoja slavenais Kokgrebumu Meistars un Skulptors GRINLINS GIBONSA kungs, kurš par līdzvērtīgumu, ja pat ne pārākumu pār lielāko Itāļu Meistaru daļu, tika pelnīti apbrīnots visā Eiropā); uz Karaļa Statujas Pjēdestāla bija sekojošs Uzraksts, proti

CAROLO II CAESARI BRITANNICO
PATRIAE PATRI
REGUM OPTIMO CLEMENTISSIMO AUGUSTISSIMO
GENERIS HUMANI DELICIIIS
UTRISQUE FORTUNAE VICTORI
PACIS EIROPAE ARBITRO
MARIUM DOMINO AC VINDICI
SOCIETAS MERCATORUM ADVENTUR. ANGLIAE
QUAE PER CCCC JAM PROPE ANNOS
REGIA BENIGNITATE FLORET
FIDEI INTE,ERATAE ET GRATITUDINIS AETERNAE

{39} Un šī *slavenā Prinča* Paraugs (kuru lielākais vairums atzīst par *Brīvmūrnieku* esam) atsāja lielu iespaidu uz *Aristokrātiju, Muižniecību, uz LIELBRITĀNIJAS Bagātotojatiem un Izglītotajiem, tādējādi stipri ietekmējot Augusta Stilu, kā tas redzams lielā visīpatnējāko Būvju Skaitā*

HOC TESTIMONIUM
VENERABUNDA POSUIT
ANNO SALUTIS HUMANAЕ MDCLXXXIV.

ČĀRLZAM II, LIELBRITĀNIJAS IMPERATORAM
SAVAS VALSTS TĒVAM
VISLABĀKAJAM, VISŽĒLĪGAJAM UN VISAUGSTDZIMUŠĀKAJAM
NO KARALIEM
CILVĒCES IEPRIECINĀTĀJAM
NESATRICINĀMAM POSTĀ UN LABKLĀJĪBĀ
EIROPAS MIERA ŠĶĪRĒJTIESNESIM
JŪRU VALDNIKAM UN PAVĒLNIKAM
NO ANGLIJAS UZŅĒMĪGO TIRGOTĀJU BIEDRĪBAS,
KAS GANDRĪZ CCCC GADUS
PLAUKST KARALISKĀS LABVĒLĪBAS PASPĀRNĒ
NESATRICINĀMĀ LOJALITĀTĒ UN MUŽĪGĀ PATEICĪBĀ
ŠĀDU APLIECINĀJUMU
IR GODBIJĪBĀ UZCĒLUSI
PESTĪŠANAS MDCLXXXIV GADĀ.

Nevajadzētu arī aizmirst slaveno OKSFORDAS TEĀTRI, kuru Arhibīskaps ŠELDONŠ uzcēla šī Karaļa Laikā un pats par savu Naudu, un kas pieskaitāma citiem Karaļa Arhitekta Sera Kristofera Rena lieliskajiem projektēšanas un celtniecības vadīšanas darbiem, jo šī būve izsaukusi visu zinātkāro ļaužu apbrīnu; to pašu var teikt arī par Būvei pieguļošo MUZEJU, lielisku Ēku, kura celta par slavenās UNIVERSITĀTES iegūtajiem Līdzekļiem, kurā uzcelti vēl arī citi Romāņu Stila Nami, piemēram Trīsvienības koledžas Kapela, Visu Svēto Baznīca Haistrītā, jaunā pārbūvētā Karalienes Koledža utt. Tas tika izdarīts, pateicoties dažu ievērojamu Labdaru dāsnajiem Ziedojumiem, kā arī Koledžu Vadības publiskajai Apņēmībai, Modrībai un Uzticīgumam, jo viņiem parasti bija laba Gaume, lai izprastu Romāņu Arhitektūru.

{40}kas tika uzceltas visā Karalistē, jo mūsu nelaiķes *Valdnieces* KARALIENES ANNAS Devītajā Valdīšanas Gadā viņas *Majestāte* un *Parlaments*, pieņemot Likumu, izteica piekrišanu par jaunu *Draudžu Baznīcu* celtniecību *Londonā, Vestminsterā* un *Nomalēs*; un KARALIENE bija izsniegusi Pilnvaras vairākiem *Valsts* Ministriem, redzamākajiem *Dižciltības* un *Muižniecības* pārstāvjiem, ievērojamiem Pilsoņiem, kā arī abiem *Arhibīskapiem* kopā ar vēl dažiem *Bīskapiem* un godājamiem *Garīdzniekiem*, lai tie šo Likumu varētu īstenot dzīvē. Šie vīri deva rīkojumu, lai šīs *Jaunās Baznīcas* tiktu būvētas atbilstoši *senajam Romāņu stilam*, kā tas redzams tajās Baznīcās, kas jau uzceltas; un mūsdienu godājamie *Pasūtītāji*, kuriem piemīt tā pati atzīstamā Arhitektūras Izpratne, īsteno to pašu slavējamo *dižo Ieceri* un atdzīvina *seno Stilu*, pildot viņa pašreizējās *Majestātes* KARAĻA DŽORDŽA Rīkojumu, saņēmuši viņa Atbalstu un Iedrošinājumu; Karalim arī labpatika iemūrēt *pirmo Akmeni* Sv. MĀRTINA Draudzes Baznīcas Pamatos *in Campis* Dienvidaustrumu Stūrī (to veica viņa *Majestātes Pilnvarotais*, pašreizējais *Solsberijas Bīskaps*), kurš pašlaik par *Draudzes Locekļu* līdzekļiem pārbūvē stulto, lielo un skaisto Celtni*.

Apņēmībai, Modrībai un Uzticīgumam, jo viņiem parasti bija laba Gaume, lai izprastu Romāņu Arhitektūru.

*Augsti skolotAJAI KĒMBRIDŽAS UNIVERSITĀTEI, kurai nebija iespēju rīkoties ar tik dāsniem Dāvinājumiem, tāpēc nevar lepoties ar tik lielu izsmalcinātu Būvju daudzumu, tomēr Universitātei pieder divas visīpatnējākās un lieliskākās Celtnes visā Lielbritānijā: viena ir *Gotiskā KINGSKOLEDŽAS KAPELA* (ja neņemam vērā Karaļa Henrija VII Kapelu *Vestminsteras* Abatijā) un otra – *Romāņu Stila Būve TRINITIKOLEDŽAS [SVĒTĀS TRĪSVIENĪBAS?] BIBLIOTĒKA.**

* *SOLSBERIJAS BĪSKAPS stingri ievēroja noteikto Kārību un, iemūrējis pirmo Akmeni, veica trīs Āmura Sitienu, ta sekoja Trompešu fanfāras un*

{41}

Īsumā, būtu nepieciešami daudzi lieli Sējumi, lai aprakstītu neskaitāmos Vēsturnieku un Ceļotāju apkopotos lieliskos stāstus par Brīvmūrniecības *vareno Ietekmi* kopš Radišanas brīža un cauri Laikmetiem ikkatrā Tautā.

un lielais ļaužu Daudzums izkļiedza savu Prieku, kad Milords nolika uz Akmens maku ar 100 Ginejām kā viņa Majestātes Dāvanu Amatnieku lietošanai. Pamatakmenī tika iekalts sekojošs Ieraksts, kas tika pārklāts ar Svina Plāksni, proti:

D. S.

SERENISSIMUS REX GEORGIUS PER DEPUTATUM SUUM
REVERENDUM ADMODUM IN CHRISTO PATREM
RICHARDUM EPISCOPUM SARISBURIENSEM
SUMMUM SUUM ELEEMOSTNARIUM
ADSISTENTE (REGIS JUSSU)
DOMINO THO. EQU. AUR.
AEDIFICIORUM REGIORUM CURATORE
PRINCIPALI
PRIMUM HUIUS ECCLESIAE LAPIDUM
POSUIT
MARTII 19 ANNO DOM. 1721.
ANNOQUE REGNI SUI OCTAVO.

DIEVA SVĒTĪBĀ
VIŅA VISDIŽĀKĀ MAJESTĀTE KARALIS DŽORDŽS
UN VIŅA PILNVAROTAIS
AUGSTI GODĀJAMAIS TĒVS IEKŠ KRISTUS
LORDS RIČARDS SOLSBERIJAS BĪSKAPS
VIŅA MAJESTĀTES GALVENAIS IERĒDNIS
KURAM ASISTĒJA (PĒC KARAĻA PAVĒLES)
SERS TOMASS HJŪITS, BRUŅINIEKS,
VIŅA MAJESTĀTES KARALISKO BŪVJU VIRSUZRAUGS
IEMŪRĒJA
ŠĪS BAZNĪCAS PAMATAKMENI
ŠAJĀ 19. MARTA DIENĀ ANNO DOMINI 1721
UN ASTOTAJĀ SAVAS VALDIŠANAS GADĀ.

{42}

Senās, dižās, neparastās un iespaidīgās *arhitektūras* paliekas atrodamas īpaši tajās Pasaules daļās, kur dzīvo un strādā Eiropieši, un Ziņkārīgie nespēj vien žēloties par vispārējo Postu, ko nesuši *goti* un *muhamedāņi*; un jāsecina, ka nekad neviena cita *Māksla* nav tā kopta un neviena nav bijusi tik nodērīga Cilvēcei.

Paietu bezgalība, uzskaitot un aprakstot daudzas īpašas pēc Romāņu Mūrniecības atdzimšanas uzceltās Romāņu Stila Būves tikai Lielbritānijā vien; no tām varam minēt tikai dažas, papildus jau iepriekš aprakstītajām, proti

KARALIENES <i>Rezidence</i> Griničā, Somersetgārdenas lielā <i>Galerija</i> , <i>Gannersberihauza</i> pie Brentfordas, Midlseksā,	<i>Pieder Kronim.</i> <i>Kroņa īpašums.</i> <i>Pieder Kvīnsberijas Hercogam.</i>
Lindzihauza Linkolninnfildsā, Jorkas kāpnes pie Temzas, Jorkas Ēkās. Sv. Pāvila <i>Baznīca</i> Koventgārdenā, <i>ar</i> <i>tās brīnišķīgo Portiku.</i>	<i>Ankāsteras Hercogam</i>
Koventgārdena <i>Ēka</i> un Skvērs, Viltonas Pils Viltšīrā, Ešbija Pils Northemptonšīrā, Stoukparcs, <i>t.p.</i>	<i>Bedfordas Hercogam</i> <i>Pembrokas Grāfam</i> <i>Stretfordas Grāfam</i> <i>Arandelas Eskvairam</i>
Vinghauza Bedfordšīrā, Čeveninghauza Kentā, Ambrouzberija Viltšīrā.	<i>God. Viljamam Stenopam, Eskv.</i> <i>Grāfam Stenopam.</i> <i>Lordam Kāriltonam.</i>

Visas šīs ēkas projektējis nesalīdzināmais INIGO DŽOUNSS *un daudzas no tām celtas viņa uzraudzībā, vai arī viņa znota Veba kunga vadībā, pēc Džounsa kunga Projekta.*

Starp citu, daudzu šo celtnu būvi vadīja citi Arhitekti, kurus bija ietekmējis tas pats laimīgais Ģēnija pieskāriens, tās bija tādas Būves kā

Boučērčas Zvanu tornis Čīpsaidā, Horhemhauza Beverlijā, Jorkšīrā,	<i>Cēlis Sers Kr. Rens.</i> <i>[Pieder] Seram Čārlzam</i> <i>Horhemam, Baronetam,</i> <i>[Pieder] Levinas Hercogam.</i>
Melvinhauza Faifā,	

{43}

Patiesi, ja šķistu lietderīgi, tad varētu radīt iespaidu, ka laika gaitā daudzas svarīgas Prasmes tika aizgūtas no šīs senās Brālības, no Militāro BRUŅINIEKU Biedrībām un Ordeņiem, tāpat arī no Reliģiskajiem Ordeņiem, tomēr neviena no minētajām nebija tik labi veidota un sakārtota, neviena neievēroja Likumus un Saistības tādā mērā, kā to darīja Atzītie Mūrnieki, kas visos Laikos un visu Tautu vidū uzturējuši savu Sakārtotības līmeni

Longlīthauza Viltšīrā, Česterlīstrīthauza darema <i>Grāfistē</i> , Montegjūhauza Blūmsberijā, Londonā	<i>Vikonta</i> Veimūta īpašums. <i>Eskvaira</i> Džona Hedvorta īp. Hercoga Montegjū īpašums.
Dramlenrigas Pils Nitisdeilšīrā Hovardkāsla Jorkšīrā Steinborohauza, <i>turpat</i> Hoptonkāsla Linlitgovšīrā Blenheimas Pils Vudstokā, Oksfordšīrā Čatsvortas Pils Dārbišīrā Hamiltona Pils Klaidsideilšīrā Vanstedhauza Epingforestā, Eseksā Dankombas Parks Jorkšīrā Merivorkāsla Kentā Stērlinghauza, Stērlinga Pils <i>tuvumā</i> Kinroshauza Kinrosšīrā	Kvīnsberijas Hercoga īp. Kārlailas Hercoga īpašums. Strafordas Hercoga īpašums. Hoptonas Hercoga īpašums. Mārlboro Hercoga īpašums. Mārlboro Hercoga īpašums. Devonšīras Hercoga īpašums. Hamiltonas Hercoga īpašums. <i>Lorda</i> Kāslmeina īpašums. <i>Eskv.</i> Tomasa Dankomba īp. <i>God. Eskvaira</i> Džona Feina īp. Ārgailas Hercoga īpašums.
Stūrtonkāsla Viltšīrā Vilberihauza, <i>turpat</i> Bjūtkāsla Bjūtas <i>Salā</i> Volpolhauza <i>pie</i> Linregisas Norfolkā Bērlingtonhauza Pikadilijā, Sentdžeimsa Parks, Vestminsterā; Karaļskolas Guļamtepas, Vestminsterā Totnemas Parks Viltšīrā	<i>Baroneta</i> Sera Viljama Brūsa īpašums. <i>Eskvaira</i> Henrija Hora īpaš. <i>Eskvaira</i> Viljama Bensona īp. Bjūta <i>Grāfa</i> īpašums. <i>God. Eskvaira</i> Rob. Volpola īpašums. Bērlingtonas Hercoga, Kroņa un <i>Lorda</i> Brūsa īpašums.

Pēdējās trīs projektējis un cēlis BĒRLINGTONAS Hercogs, viens no Lielbritānijas labākajiem Arhitektiem, viņš publicēs Ingo Džounsa k-ga nenovērtējamo Mantojumu, lai palīdzētu pilnveidoties citiem Arhitektiem.

{44} tikai sev raksturīgā veidā, kura Noslēpumu nespēj atklāt par Visapķērīgākie un Zinošākie, lai arī šādi mēģinājumi jo bieži ir notikuši; tāpēc, ka Mūrnieki pazīst un mīl viens otru pat be Vārdu vai dažādu Valodu Palīdzības.

Un tagad Brīvībā dzimušās BRITU TAUTAS, kas, atraisījušās no svešzemju un pilsoņu Karu valgiem, bauda lieliskos Miera un Brīvības Augļus, šīs Tautas pēdējā laikā ļāvušās laimīgā Mūrniecības Ģēnija ietekmei tās visdažādākajās formās. Jaunu dzīvību guvušas apātiskās Ložas Londonā un šī brīnišķīgā Metropole ir uzplaukusi, tāpat arī citas valsts Daļas ar vairākām uzmanības vērtām Ložām, starp visam šīm Ložām notiek ikceturkšņa Saziņa, tiek arī sasaukta ikgadējā Asambleja, kurā tiek ievērotas vissenākās un godājāmākās Brālības darba Formas un Paražas, kā arī tiek cītīgi piekopta Karaliskā Māksla un saglabāts Brālību saliedējošais Cements un visas Brāļu Kopa atgādina

Papildus citām šī paša Romāņu Stila Būvēm jāmin vēl daudzas Ēkas, kas šo Stilu imitē, īsti nepiederot pie jebkāda noteikta Stila, tomēr ir staltas, skaistas un ērtas Celnēs, neraugoties uz šo Ēku Arhitektu Kļūdām. Vēl jāpatur prātā arī krāšņās un cēlās Gotiskās Būves, piemēram, Katedrāles, Draudžu Baznīcas, Kapelas, Tiltus, vecās Karaļu, Dižciltīgo, Bīskapu un Sīkmuižnieku Pilis, kuras tik labi pazīstamas Ceļotājiem, kas rūpīgi pēta Valstu Vēsturi, tāpat arī dižo Dzimtu senos Pieminekļus utt., kā to varam redzēt daudzu Romāņu Stila Būvju aprakstos Arhitekta Kempbela kunga lieliskajā Grāmatā ar nosaukumu VITRUVIUS BRITANNICUS; ja šo Noslieci piekopt īsteno seno Mūrniecību Augstdzimuši Vīri, Džentlmeņi un Mācīti Vīri uzturēs arī zināmu laiku uz priekšu (kā tas droši vien arī notiks), tad šī SALA kļūs par Pasaules VALDNIECI Būvēšanas ieceru, Rasējumu un Celniecības vadīšanas jomā, kā arī būs spējīga apmācīt visas citas Tautas visās lietās, kas saistītas ar KARALISKO MĀKSLU.

{45}

lieliski būvētu Arku: vairāki augstākās Kārtas Dižciltīgie un Džentlmeņi, kurus papildina Garīdznieki un visplašākā Profesiju un Konfesiju klāsta Mācīti Vīri, kuri no brīva prāta pievienojušies Brālībai, apņēmušies ievērot tās Saistības un valkāt Brīvo un Akceptēto Mūrnieku Simbolus. Šī apvienošanās notikusi mūsu pašreizējā godājamā Lielmeistara un visdižciltīgākā VADOŅA Hercoga Džona MONTEGJŪ vadībā.

46. lpp. angļu tekstā ir tukša.

{47}

BRĪVMŪRNIKA

PIENĀKUMI

Izvilums no seniem Aizjūras un Anglijas, Skotijas un Īrijas
Ložu Reģistriem,
paredzēts lietošanai Londonas ložās:
jānolasa Jaunu Brāļu uzņemšanā vai pēc Meistara
rīkojuma.

VISPĀRĒJIE PIENĀKUMI ir šādi:

I. Pienākumi pret DIEVU un RELIĢIJU.

II. Pienākumi pret PILSONISKĀS VARAS augstākajiem un zemākajiem [pārstāvjiem].

III. Pienākumi pret LOŽĀM.

IV. Pienākumi pret MEISTARIEM, Pārtraugiem, Zēļiem un Mācekļiem.

V. Pienākumi pret *Amatu* darbā.

VI. Pienākumi pret UZVEDĪBU, *proti*,

- Pienākumi Ložas *darbu* laikā.
- Pienākumi pēc tam, kad Ložas darbi beigušies un Brāļi vēl nav izklīduši.

- {48} Pienākumi, kad Brāļi tiekas bez *Svešinieku* klātbūtnes, bet ne Ložā.

- Tādu *Svešinieku* klātbūtnē, kas nav *Brīvmūrnieki*.
- *Mājās un tuvākajā apkārtnē.*

I. *Pienākumi pret DIEVU un RELIĢIJU*

Brīvmūrnieka pienākums ir ievērot morāles Likumu un, ja viņš pareizi izprot Mākslu, tad nekad nekļūs par tukšgalvi *Ateistu* vai neticīgu *Brīvdomātāju*. Lai arī senos Laikos *Brīvmūrniekiem* tika noteikts pieņemt konkrētās Valsts vai Tautas valdošo Reliģiju, lai kāda tā arī būtu, mūsdienās tiek uzskatīts par lietderīgāku pakļauties tai Reliģijai, kuru atzīst visi Cilvēki, taču konkrētais Viedoklis jāpatur pie sevis; proti, svarīgi, lai šis *Brīvmūrnieks* būtu *labs un godīgs Cilvēks* jeb Goda Vīrs, kas ir *Patiess*, piederībā jebkurai Konfesijai un Pārliecībai, tādējādi *Brīvmūrniecība* kļūst par šīs *Savienības Centru* unlīdzekli patiesas Draudzības nodibināšanai starp Cilvēkiem, kurus citādi šķirtu mūžīgs Attālums.

II. *Pienākumi pret PILSONISKĀS VARAS* augstākajiem un zemākajiem [pārstāvjiem]

Brīvmūrnieks ir miermīlīgs Subjekts attiecībā pret Pilsonisko Varu, lai kur viņš arī dzīvotu un strādātu, tas nekad neiesaistās intrigās un Savvērestībās pret Mieru un Tautas Labklājību un neizturas necienīgi pret vietējās Varas pārstāvjiem, jo *Brīvmūrniecībai* vienmēr postu nodara Karš, Asinsizliešana un Nemieri, tādēļ senie Ķeniņi un Valdnieki allaž bijuši noskaņoti atbalstīt Amatniekus to miermīlīguma un *Lojalitātes* dēļ, jo viņi savu Pretinieku Paļām atbild ar darbu un

{49} sludina Brālības Godu, kas allaž plaukst Miera Laikos. Tomēr, ja kāds Brālis kļūst par *Dumpinieku* pret Valsti, tā *Dumpīgums* nedrīst tikt atbalstīts, taču pret

viņu var izjust žēlumu kā pret nelaimīgu Cilvēku; un, ja viņš netiek apsūdzēts par kādu citu Noziegumu, tad, lai arī lojālajai Brālībai jāliedz atbalsts viņa Dumpīgumam, šimbrīžam neradot Valdīšanā Aizvainojumu un Pamatu politiskai Nenovīdībai, Brālība tomēr nevar viņu izslēgt no *Ložas* un viņa piederība tai nav atsaucama.

III. *Pienākumi pret LOŽĀM*

LOŽA ir vieta, kur *Brīvmūrnieki* pulcējas un strādā. Tādēļ šī sanāksmju vieta vai pienācīgi organizēta Brīvmūrnieku [Sa]biedrība tiek dēvēta par LOŽU, un katram Brālim jāpieder pie kādas no tām, jāpakļaujas tās *Lēmumiem* un VISPĀRĒJIEM NOLIKUMIEM. Loža ir vai nu *īpaša* vai *vispārēja* un to vislabāk būs izprast, to apmeklējot un iepazīstoties ar *Vispārējās* vai *Lielložas* Nolikumiem, kas pievienotas. Senos Laikos neviens *Meistars* vai *Zellis* nedrīkstēja neapmeklēt Ložu, nesaņemot bargu Nopēlumu – īpaši tad, ja tiem tika pieteikts ierasties, ja vien līdz *Meistaram* un *Pārraugam* nenonāca ziņa, ka neierašanos izraisījusi kāda īpaša Neatliekama Vajadzība.

Ložā par Biedriem uzņemtajiem Cilvēkiem jābūt krietniem un patiesiem Vīriem, brīvi dzimušiem, nobriedušiem un pieņemamā Vecumā, tie nedrīkst būt Dzimtcilvēki, Sievietes, amorāli vai skandalozi Cilvēki, bet gan Vīri ar labu Slavu.

IV. Pret MEISTARIEM, PĀRRAUGIEM, Zelliem un Mācekļiem

Ikviens Paaugstinājums *Brīvmūrnieku* vidū balstīts tikai uz patiesām Vērtībām in personiskiem Nopelniem; lai *Tiem Kungiem* tiktu pienācīgi kalpots, Brāļi netiktu Apkaunoti un *Karaliskā Amatmāksla [Royal Craft]* netiktu

{50} nicināta, tādēļ *Meistaru* vai *Pārraugu* izvēlas nevis viņa augstākā stāvokļa, bet gan tikai Nopelnu dēļ. Šīs lietas nav iespējams aprakstīt, bet katram Brālim, darbojoties savā Vietā, jāmācās tās veidā, kas ir īpatns tieši *šai Brālībai*. Tikai *Kandidāti* var zināt, ka neviens *Meistars* nevar pieņemt *Mācekli*, kamēr nav tam sagādājis pietiekami daudz Darba un tas nav ideāls Jaunietis, bez ķermeņa Sakropļojumiem un Defektiem, kas var traucēt *Mākslas* apgūšanu, kalpošanu sava *Meistara KUNGAM*, kļūšanu par *Brāli* un pēc pienācīga laika – par *Zelli*, kad viņš ir nokalpojis tādu Gadu Skaitu, kādu nosaka konkrētās Valsts Tradīcijas; un viņam jānāk no godīgu Vecāku ģimenes; lai, būdams piemērots, viņš var izpelnīties Godu kļūt par PĀRRAUGU un pēc tam par *Ložas Meistaru*, *Lielpārraugu* un visbeidzot, atbilstoši saviem Nopelniem, par visu *Ložu LIELPĀRRAUGU*.

Neviens Brālis nevar kļūt par PĀRRAUGU, kamēr viņš nav nokalpojis *Zellim* nolikto laiku, ne par MEISTARU, pirms nav darbojies kā *Pārraug*s, nedz arī par LIELMEISTARU, ja pirms Ievēlēšanas nav pabijis *Zellā* pakāpē; viņam jābūt vai nu augstdzimušam, vai arī *Džentlmenim* šī vārda vislabākajā nozīmē, vai kādam ievērojamam *Mācītam Vīram*], vai zinātkāram *Arhitektam*, vai cita veida *Lietpratējam*, kas nācis no godīgu Vecāku ģimenes un kuram, pēc *Ložu* domām, ir izcili lieli Nopelni. Lai Amata Pienākumi tiktu veikti iespējami labāk, sekmīgā un godpilnāk, *Lielmeistars* ir Pilnvarots izvēlēties viņu par LIELMEISTARA VIETNIEKU, šajā brīdī ir, vai arī agrāk ir bijis, kādas *Ložas Meistars*, un kuram ir tas Pagodinājums darīt tā, kā būtu rīkojies viņa Priekšnieks, ja šis Priekšnieks būtu tepat, vai arī tas nodotu savas Pilnvaras ar Vēstules palīdzību.

{51} Senās *Ložas augstākstāvošiem* vai tiem *padotajiem* Vadītājiem un Pārvaldītājiem pienākas visu

Brāļu Pazemīga, Cieņpilna, Miloša un Dedzīga paklausība atbilstoši šo Vadītāju Amatīem, kā to nosaka senie *Pienākumi* un *Nolikumi*.

V. *Pienākumi pret AMATU darbā*

Visiem *Brīvmūrniekiem* ir pienākums Darbdienās godīgi strādāt, lai *Svētku dienas* varētu pavadīt uzslavas cienīgā veidā, ievērojot svētku laiku, kas noteikts Valsts Likumā vai nostiprināts Tradīcijās.

Viszinošāko no *Zelļiem* izvēlas vai ieceļ par Meistaru vai *Tā Kunga* Darba Uzraugu; to sauc par Meistaru tie, kas strādā viņa pakļautībā. *Darbiniekiem* jāvairās no Jaunām Valodām, jāsauc vienam otru nevis nelaipnos Vārdos, bet gan par *Brāli* vai *Biedru* un jāuzvedas pieklājīgi gan *Ložā*, gan arī ārpus tās.

Apzinādamies savu Gudrību un Prasmi, *Meistars* uzņemas *Tā Kunga* Darbu tik apdomīgi, cik vien iespējams un izlieto *Tā Kunga* Vērtības tik prātīgi, it kā tās būtu viņa paša, lai neizmaksāu kādam Brālim vai *Māceklim* lielāku Algu, nekā tas ir nopelnījis.

Gan *MEISTARS*, gan (pārējie) *Brīvmūrnieki* saņem savu Algu taisnīgi, ir uzticīgi *Tam Kungam* un godīgi pabeidz Darbu – *Uzdevumu* vai *Ceļojumu*. Tie neveic Darbu kā *Uzdevumu*, ja tam jābūt *Ceļojumam*.

Neviens nedrīkst izrādīt Skaudību par Brāļa Labklājību, vai mēģināt to aizstāt un liegt viņam darīt savu Darbu, ja viņš to ir spējīgs pabeigt; jo neviens Cilvēks nevar pabeigt cita uzsāktu Darbu, lai vairotu *Tā Kunga* Labumu, ja vien nav rūpīgi iepazinies ar darba uzsācēja Ieceri un Plāniem.

{52. LAPPUSE} Kad *Zellis* tiek izraudzīts par Darbu *Pār-raugu Meistara* pakļautībā, viņam jābūt patiesam gan

pret *Meistaru*, gan arī pret *Zelļiem*, un *Tā Kunga* labā tam jāpārtrauca darbi *Meistara* prombūtnē, bet viņa Brāļiem tam jāpaklausa.

Visiem Darbos iesaistītajiem *Brīvmūrniekiem* sava Alga jāsaņem lēnprātīgi, bet Kurnēšanas un dumpošanas, tie nedrīkst pamest *Meistaru* vienu līdz pat Darbu beigām.

Jaunāks Brālis jāievada Darbos, neļaujot tam [steigā] sabojāt Materiālus, tieksmē saņemot Vērtējumu, vēlmē padziļināt un nostiprināt *Brālīgo Mīlestību*.

Visus darba instrumentus par piemērotiem var uzskatīt tikai pēc Lielložas apstiprinājuma.

Patiesos *Brīvmūrniecības* darbos nedrīkst iesaistīt vienkāršus *Strādniekus*; arī *Brīvmūrnieki* nedrīkst strādāt kopā ar tiem, kas *nav brīvi*, izņemot galējas Nepieciešamības gadījumus; *Strādniekiem* un *Brīvmūrniecībā neuzņemtajiem* tie nedrīkst mācīt to pašu un tādā veidā, kā viņiem jā māca *Brāli* vai *Zelli*.

VII. *Pienākumi pret PAREIZU UZVEDĪBU, proti, Ložas darbu laikā.*

Nedrīkst noturēt privātas Sanāksmes vai savrupas Sarunas, ja nav saņemta *Meistara* Atļauja. Nedrīkst runāt par jebko neiederīgu vai nepiedienīgu, nedrīkst pārtraukt *Meistaru* vai *Pārraugus*, vai kādu Brāli, kurš runā ar *Meistaru* Nedrīkst uzvesties smieklīgi vai jokoties, kamēr *Ložā* izskata nopietnas un svarīgas lietas, nedz ar jebkādu ieganstu lietot nepiedienīgu Valodu. Jāuzrāda pienācīga Cieņa *Meistaram*, *Pārraugiem* un *Biedriem* un jāgodā tie.

Ja saņemta Sūdzība, vainīgais Brālis gaida lēmumu un Spriedumu no *Ložas*,

{53}, kam ir atbilstoši un kompetenti šādu Nesaskaņu Šķīrējtiesneši (ja vien neiesniedzat *Apelāciju LIELLOŽĀ*)

un kam par viņu tiek ziņots, ja vien sakarā ar to netiek kavēti Darbi *Tā Kunga* labā – šādā Gadījumā jāsniedz atbilstoša Norāde; taču nekad nedrīkst vērstie Tiesā par lietām, kas skar *Brīvmūrniecību*, ja vien nav radusies absolūta Neiepieciešamība, kas ir acīmredzama *Ložai*.

2. *UZVEDĪBA pēc tam, kad LOŽAS darbi beigušies un BRĀĻI vēl nav izklīduši*

Varat izbaudīt nevainīgu Liksmību, izturoties viens pret otru atbilstoši katra Spējām, taču izvairoties no Pārmērībām; nedrīkst piespiest Brāli ēst vai dzert pretēji viņa Vēlmēm vai likt šķēršļus viņa aiziešanai, kad Pienākums sauc; nedrīkst darīt vai teikt kaut ko aizskarošu, kas varētu traucēt *vieglai* un *brīvai* Sarunai un izjaukt Harmoniju vai kaitēt mūsu cildenajiem Mērķiem. Tādēļ Ložā nav pieļaujams ienest personiskas dabas Aizvainojumus un – vēl jo vairāk, Strīdus par *Relīģiju*, *Tautību* vai *Valsts Politiku*, jo mēs kā Brīvmūrnieki visi piederam *Katoļu Relīģijai*, kā minēts iepriekš; mēs pārstāvam dažādas *Tautības*, *Valodas* un *Dzimtas*, neatbalstām *Politiku*, jo tā līdz šim nav sekmējusi *Ložas* labklājību un nekad to arī neietekmēs. Šis *Pienākums* vienmēr tiek strikti ievērots, jo īpaši jau pēc *Reformācijas LIELBRITĀNIJĀ* un pēc šo Tautu Atkrišanas un Atšķelšanās no *ROMAS Konfesijas*.

3. *UZVEDĪBA, kad Brāļi tiek bez Svešinieku klātbūtnes, bet ne Ložā.*

Jāsveicina vienam otru pieklājīgā Veidā, kā jums būs mācīts, jāsauc otrs par *Brāli*, brīvi jāinformē otrs par noderīgiem Priekšrakstiem tā, lai neviens to neredzētu un nedzirdētu, neaizskarot otru vai nemazinot

{54} to Godu, kāds izrādāms ikvienam Brālim, jo visi *Brīvmūrnieki ir vienlīdzīgi Brāļi* un *Brīvmūrniecībā* netiek pārņemts tas Gods, kādu Vīrs baudīja pirms uzņemšanas Brālībā; drīzāk *Brīvmūrniecība* vairo viņa Godu, īpaši tad, ja viņš izpelnījies labvēlību no Brālības, kas izrāda pelnītu Godu katram un izvairās no *sliktām Manierēm*.

4. UZVEDĪBA tādu SVEŠINIEKU klātbūtnē, kas nav *BRĪVMŪRNIKI*

Jābūt piesardzīgam savos Vārdos un Stājā, lai pat visapķērīgākais Svešinieks nespētu atklāt to, kas noteikti būtu slēpjams; dažkārt nāksies novirzīt Sarunu citā gultnē un turpināt to ar apdomu, lai izrādītu Cieņu *godājamai Brālībai*.

5. UZVEDĪBA MĀJĀS un TUVĀKAJĀ APKĀRTNĒ

Jāuzvedas kā piedien tikumīgam un gudram Vīram; īpaši tādēļ, lai Ģimene, Draugi un Kaimiņi neuzzinātu par Ložā notiekošo un tamlīdzīgām lietām, bet prātīgi jāievēro Pašcieņa un Cieņa pret *seno Brālību* – šeit neminamu iemeslu pēc tāpat jādomā par svu Veselību, nevajag pārāk ilgi uzkavēties kopā vai atrasties tālu no mājā, kad Ložas Stundas jau beigušās; jāizvairās no Nesātības un Dzeršanas, kuru dēļ tiek pamesta novārtā un postīta Ģimene, bet jūs vairs neesat spējīgs strādāt.

6. IZTURĒŠANĀS pret svešu Brāli

Tāds piesardzīgi jāpārbauda – lai jūs vada Apdomība un jūs netiktu pakļauts

{55} nezinoša *Viltnieka* uzmācībai, kuru vajadzētu atraidīt ar Nicinājumu un Izsmieklu un kuram jāvairās atklāt jebkādas Zināšanas.

Ja noskaidrojas, ka viņš ir īsts un paties *Brālis*, tad jāizrāda viņam attiecīgs gods; ja viņam ir kāda vajadzība, tad jāsniedz jebkāda palīdzība, kas jums ir pa spēkam, vai arī jāpaskaidro, kā viņam varētu palīdzēt. Jums viņam vismaz dažas Dienas jādod darbs, vai arī iesakiet to darīt kādam citam. Taču nav jūsu pienākums darīt vairāk nekā ir jūsu Spēkos, lai tik palīdzētu nabaga *Brālim*, šim *krietnajam* un *īstenajam Vīram*, nevis citiem nabaga Cilvēkiem tādos pašos apstākļos.

VISBEIDZOT, Visi šie PIENĀKUMI jums jāievēro, kā arī tie, kuri jums tiks nodoti kādā *citā veidā*; vairojot BRĀLĪGO MĪLESTĪBU, šīs senās *Brālības* Pamatu un Virsotni, *Cementu* un *Slavu*, izvairoties no jebkādām *Ķildām* un *Strīdiem*, Neslavas Celšanas un Apmelošanas, neļaujot citiem celt neslavu godīgam Brālim un aizstāvēt viņu, sniedzot viņam it visus krietnos Pakalpojumus, kas nekaitē jūsu *Godam* un *Drošībai*, bet ne vairāk. Ja kāds no tiem jums nodara Kaitējumu, jādodas uz savu vai viņa *Ložu* un no turienes varat sniegt apelāciju LIELLOŽĀ *Ceturkšņa Ziņojumā* vai tālāk ikgadējā LIELLOŽĀ – tā rīkojās mūsu godājamie Priekšteči ikvienā Tautā. Nekad nevajag uzņemties *tiesu Lietas*; ja tādu Lietu nevar citādi nokārtot, vispirms uzklausiet godīgo un draudzīgo *Meistara* un *Zelļu* Padomu, kuri jūs atturēs no Tiesāšanās ar *Svešiniekiem*, vai arī mudinās pēc iespējas ātrāk visas *Tiesu lietas* nokārtot, lai jūs ar visu Degsmi un Veiksmi varētu rūpēties par BRĪVMŪRNIECĪBAS *Lietām*; taču *Meistars* un *Brāļi*, izrādot cieņu Brāļiem vai Biedriem Tiesā, piedāvās savus Vidutāja pakalpojumus, kurus Brāļiem

{56} ar pateicību vajadzētu pieņemt; ja nu šāda Pieņemšana nav iespējama, *Process Tiesā* tomēr jāvada bez Niknuma un Dusmām (ne tā, kā tas notiek parasti), nedarot un nesakot neko tādu, kas varētu likt šķēršļus Brālīgajai Mīlestībai, un krietnie Pakalpojumi tiks atjaunoti un turpināti. Tā visi redzēs BRĪVMŪRNICĪBAS *labestīgo ietekmi*, ko visi īstenie *Brīvmūrnieki* piekopoši kopš *Pasaules Sākuma* un kā rīkosies līdz pat *Laika Galam*.

ĀMEN. LAI NOTIEK TĀ.

{57}
POST SCRIPTUM

Godājams BRĀLIS, kas mācīts Likumu Zinībās, darīja Autoram zināmu (vēl šo Lapu iepiešanas laikā) Dižā Tiesneša KOUKA viedokli par Likumu, kas vērsti pret Mūrniekiem (3 Henrijs VI, 1. Nodaļa) un kura citējumu Autors salīdzinājis ar Oriģinālu, proti

KOUKA Tiesību Pamati, Trešā Daļa, Folio 99.

LIETA, kuras izskatīšanā šis Pārkāpums tika kvalificēts kā Kriminālnoziedzums, būtībā pārkāpj un izkropļo Darba veicēju Statūtu pareizo Pielietojumu un šī Pielietojuma tiesiskās Sekas. *Tagad (raksta Milords KOUKS) visi Statūti, kas skar Darba veicējus laika posmā pirms šī Likuma pieņemšanas un jomās, uz kurām attiecas šī Likuma darbība, tiek atcelti ar 5 Eliz., 4. Nod. Statūtu stāšanās spēkā, un sakarā ar to netiek ņemti vērā šī Likuma izstrādes Cēloņi un Nolūki: no šiem apstākļiem izriet, ka šis Likums kļuvis par spēkā neesošu, jo cessante ratione Legis, cessat ipsa Lex. Un Apsūdzība Kriminālnoziedzumā, kas pēc Statūtu satura agrākās izpratnes nosaka, ka šīs Kopas un Brālības savā darbībā pārkāpušas Darba veicēju Statūtu pareizo piemērošanas Gaitu un Iedarbību, ko tagad vairs nav likumīga pamata apgalvot jo šie Statūti ir atsaukti. Tāpēc šādi gadījumi jāizslēdz no Miertiesnešu Pienākumu un Pilnvaru loka, kurus rakstījis Meistars LAMBERTS, 227. lpp.*

Šis Citāts apstiprina seno Mūrnieku Tradīciju, tāpēc jāsecina, ka šis augsti mācītais TIESNESIS patiešām piederējis pie senās Ložas un bijis uzticams Brālis.

58. lappuse angļu tekstā ir tukša

{59} VISPĀRĒJAIS NOLIKUMS,

ko pirmais apkopojis Džordžs Peina kungs 1720. *Gadā*, kad viņš bija *LIELMEISTARS* un *LIELLOŽA* apstiprinājusi 1721. *Gada Sv. Jāņa Kristītāja Dienā Steišenerzhollā*, *LONDONĀ*, kad *viscildenākais VALDNIIEKS Hercogs Džons MONTEGJŪ* tika vienbalsīgi ievēlēts par mūsu Lielmeistaru uz nākamo Gadu un kurš izvēlējās Medicīnas Doktoru *DŽONU BĪLU* par *Lielmeistara Vietnieku*, bet *Džosia Vilenē kungs* un *Tomass Morisa kugs juniors* tika izraudzīti būt par *LIELPĀRRAUGIEM*.

Un tagad, pēc mūsu *Īsti Godājamā LIELMEISTARA MONTEGJŪ* Rikojuma šīs Grāmatas Autors šo Nolikumu ir salīdzinājis ar Brālības senajām *Annālēm* un sensenajām *Saistībām*, pārstrādājot to visu šajā jaunajā Metodē ar vairākām nepieciešamām *Eksplikācijām Londonas*, tās apkaimes un *Vestminsteras* Ložu Lietošanai.

1. *LIELMEISTARAM* vai viņa *VIETNIEKAM* ir Pilnvaras un Tiesības ne vien būt klāt jebkurā īstenā *Ložā*, bet arī vadīt tās Darbu, *Ložas Meistaram* sēžot pie Kreisās Rokas, *LIELMEISTARAM* vai viņa *VIETNIEKAM* ir Pilnvaras un Tiesības norīkot *Lielpārraugus*, kuri attiecīgajā *Ložā* nepilda *Pārraugu* pienākumus, sev palīgā,

{60} pildot *Pārraugu* pienākumus savā (t.i., LIELMEISTARA vai viņa VIETNIEKA) Klātbūtnē un Vadībā jo LIELMEISTARS ir tiesīgs pavēlēt jebkuras *Ložas Pārraugiem*, un vispār jebkuram Brālim pēc savas labpatikas, asistēt un būt par *Pārraugu pro tempore*.

II. Konkrētas *Ložas* MEISTARAM ir Tiesības un Pilnvaras pēc savas gribas sasaukt savas *Ložas* Locekļus uz Sanāksšanu, ja radušies ārkārtas Apstākļi vai Vajadzība, tāpat arī noteikt laiku un vietu parastajām Sanāksmēm. *Meistara* Slimības, Nāves vai nepieciešamības izraisītas Prombūtnes Gadījumā pirmais *Pārraugs* uzņemas *Meistara pro tempore* pienākumus, ja klāt nav neviens Brālis, kas pagātnē bijis *šīs Ložas Meistars*, jo tādā Gadījumā klātneesošā *Meistara* Pilnvaras pārņem klātesošais pēdējais *Meistars*, lai arī viņš nedrīkst sākt darbus pirms jau minētais pirmais *Pārraugs*, vai arī tā prombūtnē – otrs *Pārraugs*, nav sasaucis *Ložu*.

III. Katram konkrētas *Ložas Meistaram*, vai arī vienam no *Pārraugiem*, vai arī, pēc *Meistara* Rīkojuma, citam Brālim jāglabā *Kārtības Ruļļa* Grāmata, *Ložas* Brāļu Vārdi un Uzvārdi, visu Pilsētas *Ložu* saraksts ar to parastajiem pulcēšanās laikiem un visiem Darbu Protokoliem, kam jābūt kārtīgi uzrakstītiem.

IV. Neviena *Loža* vienā reizē nedrīkst uzņemt vairāk kā PIECUS *jaunus Brāļus*, nedz arī *Vīru* Vecumā zem *divdesmit pieciem* gadiem, kuram pašam pār sevi jābūt noteikšanai, izņēmuma gadījumā šos nosacījumus uz laiku drīkst apturēt vienīgi *Lielmeistars* vai viņa *Vietnieks*.

V. Neviens *Vīrs* nevar tikt uzņemts konkrētā *Ložā*, ja *Mēnesi pirms tam* konkrētā *Ložā* nav saņēmusi savlaidīgu Paziņojumu, lai būtu laiks pamatīgi izvērtēt *Kandidāta* Reputāciju un Spējas, ja vien *Lielmeistars* vai viņa *Vietnieks* nav Apturējis šo nosacījumu.

VI. Bet neviens cilvēks konkrētā *Ložā* nevar tikt uzņemts par Brāli,

{61} un kļūt par šīs *Ložas Brāli* bez visu *Kandidāta* izvirzīšanas brīdī klāt esošo *Ložas Brāļu vienbalsīgas* Piekrišanas, kuru formāli lūdz *Meistars*; un viņiem jāparāda sava Piekrišana pašu izvēlētā, saprātīgā Veidā, vai nu faktiski, vai formāli, bet Vienprātības garā. Tā nav Privilēģija, kas varētu būt Atceļama, jo konkrētās *Ložas Brāļi* var vislabāk spriest par to kompetencē esošām lietām, un, ja tiem tiktu uzspiests neuzticams Brālis, tas var izjaukt viņu Harmoniju vai ierobežot viņu Brīvību, vai pat nodarīt tādu kaitējumu, kas sagrauj *Ložu*, no kā visiem godīgiem un patiesiem Brāļiem būtu jāizvairās.

VII. Katram *jaunam Brālim* iestājoties visu Brāļu klātbūtnē ir kas jāziedo trūcīgo un no šīs Pasaules aizgājušo Brāļu labā, par ziedojuma lielumu izlemj pats *Kandidāts*, tie ir papildus devums klāt pie nelielā Pabalsta, kas noteikts ar konkrētās *Ložas* vietējiem *Noteikumiem*; šis *Ziedojums* tiek nodots *Meistaram*, *Pārrauguem* vai *Mantzinim*, ja Brāļi nolēmuši tādu izraudzīties.

Un *Kandidātam* arī svinīgi jāsolās ievērot *Konstitūciju*, *Pienākumus* un *Noteikumus* un citas noderīgas *Paražas*, kuras viņam darītu zināmas noteiktā laikā un vietā.

VIII. Atsevišķiem Brāļiem vai nelielai Brāļu Kopai nav tiesību izstāties vai atdalīties no *Ložas*, kurā viņi tikuši uzņemti, vai vēlāk pieņemti, ja vien *Loža* skaitliski nekļūst pārmērīgi liela; un pat tad tas nevar notikt bez *Lielmeistara* vai viņa *Vietnieka* piekrišanas. Kad viņi ir atdalījušies, tiem nekavējoties jāpievienojas kādai sev tīkamai *Ložai* ar šīs citas *Ložas* (uz kuru viņi pāriet *augstāk minēto Noteikumu kārtībā*),

{62}vai arī viņiem jāsaņem Lielmeistara Pilnvara jaunas Ložas veidošanai.

Ja Atsevišķi Brāļi vai Brāļu Kopa iedomājas, ka var dibināt Ložu bez *Lielmeistara Pilnvaras*, tad *regulārās Ložas* nesamierinās ar šādu rīcību, neatzīst viņus par *patiesiem Brāļiem*, kas dibinājušies likumīgi, nedz arī pieņem viņu Darbus un rakstiskos Nolēmumus; bet šādus cilvēkus uzskata par *Dumpiniekiem* tik ilgi, kamēr tie neizrāda pazemīgu nožēlu un nepaklausa *Lielmeistara Tālredzīgajam rīkojumam* līdz viņš tos atzīst ar *Pilnvaru*, par kuras izsniegšanu jāpaziņo arī *citām Ložām*, kā Paraža to prasa gadījumos, kad *jauna Loža* tiek reģistrēta *Ložu Listē*.

IX. Bet, ja kāds Brālis rīkojas tik peļami, ka sagādā savai *Ložai* raizes, tad viņam jāsaņem dubults pamatots aizrādījums no *pilntiesīgās Ložas Meistara* vai *Pārtraugiem*; un, ja viņš arī tad vēl neatturas no savas Nekaunīgās Rīcības un paklausībā nepieņem Brāļu Padomu un nemitējas radīt viņos Aizvainojumu, tad ar viņu jārikojas atbilstoši šīs *Ložas Noteikumiem*, vai arī tā, kā savā Viedumā lems *Ceturkšņa Sapulce*; šis lēmums pēc tam var tikt pārveidots *jaunā Noteikumu punktā*.

X. Katras noteiktas *Ložas Vairākumam*, tai sanākot, ir *Tiesības* dot *Norādījumus* savam *Meistaram* un *Pārtraugiem* vēl pirms *Lielās Ložas* vai turpmāk minēto triju *Ceturkšņa Sapulču Ložu* sanāksanas, kā arī pirms *Ikgadējās Lielložas*; viņu *Meistars* un *Pārtraugi* ir viņu Pārstāvji un tiem jāpauž *Ložas Brāļu Viedoklis*.

XI. Katrai *noteiktai Ložai* cik iespējams precīzi jāievēro tie paši *Noteikumi*; lai to nodrošinātu un koptu labu *Saprašanos Brīvmūrnieku* starpā, vairāki Brāļi no *katras Ložas* jāpilnvaro apciemot *citas Ložas* cik vien bieži tas ir ērti iespējams.

{63} XII. *LIELLOŽU* veido visu reģistrēto *Ložu Meistari* un *Pārraugi* ar *LIELMEISTARU* kā viņu *Vadoni*, pie kura *Kreisās* rokas sēž viņa *Vietnieks*, *Lielpārraugi* ieņem savas *Vietas*; *CETURKŠŅA SAPULCES* kādā piemērotā un *Lielmeistara* norādītā *Vietā* jāsasauca ap *Miķeļdienu*, *Ziemassvētkiem* un *Marijas pasludināšanas dienu*, kur piedalās *Brāļi* ar īpašām *Atļaujām* un klātesot tiem nav atļauts nedz balsot, nedz arī izteikt *Viedokli* bez *Lielložas* *Atļaujas* saņemšanas, vai arī pēc augšminētās *Ložas* lūguma.

Visus *Jautājumus* ar *Balsu Vairākumu* izlemj *Lielloža*, kur katram *Brālim* ir viena *Balss*, bet *Lielmeistaram* – divas, ja vien minētā *Loža* steidzamības dēļ neatstāj šo *jautājumu Lielmeistara* *Izlemšanai*.

XIII. *Minētajā Ceturkšņa Sapulcē* visi *jautājumi*, kas skar *Brālību* kopumā, katru atsevišķu *Ložu* vai atsevišķu *Brāli*, jāizspriež un jāizlemj prātīgi, mierīgi un rūpīgi pārdomātā veidā: *Mācekļi*, izņemot īpašus gadījumus, jāpaceļ par *Meistariem* vai *Zelļiem* vienīgi šeit. Šajā *Sapulcē* nopietni jāizspriež un jāatrisina visas *Domstarpības*, kuras nav atrisināmas zem četrām acīm vai atsevišķas *Ložas* ietvaros. Bet, ja kāds *Brālis* uzskata, ka ir sarūgtināts par šādi sasauktas *Padomes Lēmumu*, tad viņš var iesniegt *Apelāciju* nākošreiz sasauktajā *Lielložā*, iesniedzot šo *Apelāciju* rakstveidā *Lielmeistaram*, tā *Vietniekam* vai *Lielpārraugiem*.

Šajā *Sanāksšanā* katras atsevišķas *Ložas Meistars* vai *Pārraugi* iesniedz savas *Ložas* jaunuzņemto vai jaunreģistrēto *Brāļu* sarakstu periodā kopš *Lielložas* iepriekšējās *Sasaukšanas* reizes.

{64} Un *Lielmeistarami* vai tā *Vietniekam*, taču visdrīzāk kādam *Lielložas* īpaši par SEKRETĀRU ieceltam Brālim, jāizdara ieraksti Grāmatā, kurā tiek atzīmētas visas *Ložas* ar to parastajiem sanākšanas Laikiem un Vietām, kā arī redzami katras *Ložas* Brāļu Vārdi; te ierakstāmi arī visi tie Jautājumi, ko *Lielloža* uzskata par iegrāmatošanas vērtiem.

Šeit arī jāizlemj par visprātīgāko un efektīvāko Metodi ienākošās Naudas, arī ienākušo *Ziedojumu*, savākšanai un izlietošanai, arī attiecībā uz Pabalstu tikai un vienīgi īstenam Brālim, kas nonācis Nabadzībā vai Postā, bet nevienam citam. Katra atsevišķa *Loža* atbilstoši saviem Noteikumiem paredz arī savu *Ziedojumui nabadzīgajiem Brāļiem* līdz brīdim, kad visas *Ložas* kopīgi (*īpašā jaunā Nolikumā*) nolemj iesniegt savus savāktos *Ziedojumus Ceturkšņa* vai *Gada Sanākšanā* nodot LIELLOŽAI, lai radītu kopīgu Uzkrājumu, kas būtu būtiskāks Pabalsts *nabadzīgajiem Brāļiem*.

Šeit tiek arī iecelts *Mantzinis*, Brālis ar labu Dzīves Pieredzi, kurš tiek iekļauts *Lielložas* sastāvā kā šī konkrētā Amata ieņēmējs. Šim Brālim vienmēr jābūt klāt un viņam ir Pilnvaras iesniegt *Lielložas* izskatīšanai jebkādu jautājumu, bet jo īpaši tādu, kas saistīts ar viņa Amatu. Pie viņa nonāk visi Nauda, kas savākta *Ziedojumos* vai citam *Lielložas* nolemtam Izlietojumam, ko *Mantzinim* jāiegrāmato, minot šo Summu paredzētā Izlietojuma Mērķi; šo Summu var izlietot vai izmaksāt ar *atsevišķu* parakstītu *Rīkojumu*, kā *Lielloža* var vēlāk nolemt *jaunos Noteikumus*. Tomēr *Mantzinim* nav tiesības Balsot, izvēloties *Lielmeistaru* vai *Pārraugus*, tas gan neattiecas uz citām Norisēm. Līdzīgā veidā arī *Sekretārs* tiek iekļauts *Lielložas* sastāvā kā sava konkrētā Amata ieņēmējs un balsot visos gadījumos, izņemot *Lielmeistara* vai *Pārraugu* vēlēšanās.

{65} Katram *Mantzinim* un *Sekretāram* ir savs *Palīgs*, kuram jābūt *Brālim* vai *Zellim*, bet tas nekad netiek iekļauts *Lielložas* sastāvā, viņam arī nav tiesības runāt bez atļaujas.

Lielmeistars vai viņa *Vietnieks* vienmēr dod rīkojumus *Mantzinim* un *Sekretāram* kopā ar viņu *Palīgiem* un *Reģistriem* lai būtu pārliecība, ka lietas notiek pareizi, un būtu zināms, kā dotajā *Brīdī* rīkoties vispiemērotākajā veidā.

Vēl kāds *Brālis* (kam jābūt vismaz *Zellim*) jāieceļ par *Lielložas* *Vārtnieku*, bet viņš nav iekļauts *Lielložas* sastāvā.

Tomēr šo *Amatu* sīkāks skaidrojums jāsniedz *jaunā Nolikumā*, ja *Brālībai* radīsies tāda *Nepieciešamība* un *Vajadzība*.

XIV. Ja kādā *LIELLOŽAS* sanāksmē, vai tā būtu kārtējā vai ārkārtējā, ceturkšņa vai ikgadējā, *LIELMEISTARS* un viņa *Vietnieks* ir prombūtnē, tad klātesošs *Ložas Meistars*, kurš visilgāk sabijis par *Brīvmūrnieku*, pārņem *Vadību* un vada *Darbu* kā *Lielmeistars pro tempore* un uz šo laiku saņem visas *Pilnvaras* un *Godu*, ja vien nav klāt kāds *Brālis*, kas agrāk bijis *Lielmeistars* vai *Lielmeistara Vietnieks*, jo pēdējam klātesošam *Lielmeistaram* vai *Lielmeistara Vietniekam* vienmēr likumīgi jāpilda *Lielmeistara* vai tā *Vietnieka* pienākumi šo minēto *Brāļu* prombūtnē.

XV. *Lielložā* neviens cits, izņemot pašus *Lielpārraugus*, ja tie ir klāt, nevar pildīt *Pārraugu* pienākumus; ja tie ir prombūtnē, tad *Lielmeistaram* vai *Brālim*, kas pārņēmis *Vadību* viņa *Vietā*, jānorīko *sevis izraudzīti Pārraugi*, lai tie darbotos kā *Lielpārraugi pro tempore*, kuru *Vietas* savukārt jāieņem diviem šīs pašas *Ložas Brāļiem*, kurus šīs noteiktās *Ložas Meistars* norīko darboties un būt klāt;

{66} vai arī, ja viņš nav klāt, tad šos divus pieaicina *Lielmeistars* un tādējādi *Lielloža* vienmēr ir pilnībā izveidota.

XVI. LIELPĀRRAUGI, vai arī kādi citi Brāļi, ir pirmie, kam jāapspriežas ar *Vietnieku* par *Ložas* vai atsevišķu Brāļu Lietām, nevis jāvēršas pie *Lielmeistara* bez *Vietnieka* ziņas, ja vien pēdējais nepieciešamības kārtā neatsakās no Nolikumā apstiprinātās Secības kādā jautājuma izskatīšanā; šajā gadījumā, vai arī gadījumā, ja rodas Nesaskaņas starp *Vietnieku* un *Lielpārraugiem* vai citiem Brāļiem, abām Pusēm Pusēm kopīgi jāvēršas pie *Lielmeistara*, kas ar savu Autoritāti var viegli atrisināt strīdus un nesaskaņas.

Lielmeistaras sākotnēji neuzklausa nekādus Mājienu attiecībā uz *Mūrniecības* lietām ne no viena cita kā tikai no sava *Vietnieka*, izņemot Gadījumus, par kuriem Viņa Varenība [his Worship/ Jo Kilnybē] pats var lemt citādi; jo, ja šāda vērsšanās pie *Lielmeistara* ir neregulāra, viņš nešaubīgi var norīkot *Lielpārraugus* vai kādus citus Brāļus doties pie *Vietnieka*, lai tas šim Jautājumam ātri rod risinājumu, kas pēc tam sakārtotā veidā tiek izklāstīts Viņa Varenībai.

XVII. Nevienš *LIELMEISTARS*, *Lielmeistara Vietnieks*, *Lielpārraugis*, *Mantzinis*, *Sekretārs* vai jebkurš, kas pilnvarots ieņemt nosauktos Amatus, vai arī aizvieto šos Amatvīrus *pro tempore*, vienlaicīgi nedrīkst būt kādas *Ložas Meistars* vai *Pārraugis*; bet tikko kāds no nosauktajiem vairs neieņem savu *Godājamo Amatu*, tā šis Brālis atgriežas tādā savas *Ložas Amatā* vai Stāvoklī, no kura viņš tikai aicināts ieņemt kādu no augstāk minētajiem Amatiem.

XVIII. Ja *LIELMEISTARA VIETNIEKS* ir sasirdzis vai nepieciešamības dēļ atrodas prombūtnē, tad *Lielmeistars* pēc saviem ieskatiem var izvēlēties kādu *Brāli* par savu *Vietnieku pro tempore*. Bet tas, kas *Lielložā* izraudzīts par *Vietnieku*

{67} vai arī par *Lielpārraugu*, bez pamatota Iemesla nevar tikt atlaists, pirms šim lēmumam nav piekritis *Lielložas Vairākums*; un *LIELMEISTARS* šaubās par šādu savu Lēmumu, tad viņš var sasaukt *LIELLOŽU*, lai tai izklāstītu šīs Lietas būtību un pēc tam saņemtu Brāļu Padomu un Piekrišanu. Gadījumā, ja *Lielložas Vairākums* nespēj panākt *MEISTARA*, viņa *Vietnieka* vai viņa *Pārraugu* izlīgumu, tad, šim *Vairākumam* kopīgi vienojoties, *MEISTARAM* tiek atļauts atlaist savu augstāk minēto *Vietnieku* vai jau pieminētos *Pārraugus* un nekavējoties izvēlēties citu *Vietnieku*, pati *Lielloža* šajā gadījumā izraugās citus *Pārraugus* tā, lai tiek saglabāts Miers un Saskaņa.

XIX. Ja *LIELMEISTARS* ļaunprātīgi izmanto savas Pilnvaras un izrādās *Ložu* Paklausības un Padotības necienīgs, tad pret viņu jāvēršas tā, kā to prasa vienošanās ceļā izveidots *jauns Nolikums* tāpēc, ka līdz šim senā *Brālība* ar šādu parādību nav saskārusies, jo visi līdzšinējie *LIELMEISTARI* rīkojušies atbilstoši savam godājamajam Amatam.

XX. *Lielmeistara* Amata pilnvaru laikā *LIELMEISTARA* un, kopā ar viņu, *Lielmeistara Vietnieka* un *Pārraugu* pienākums ir apmeklēt visas Apkārtņē esošās *Ložas*.

XXI. Ja *LIELMEISTARS* sava *Amata* pilnvaru laikā nomirst, vai arī saslimst, vai atrodas tālā un ilgstošā prombūtnē, vai citādi nav spējīgs pildīt sava *Amata* pienākumus, tad viņa *VIETNIEKS* vai arī tā *Prombūtnē* - *PIRMAIS PĀRRAUGS*, vai *Pirmā Pārrauga prombūtnē* - *OTRAIS PĀRRAUGS*, vai *Otrā Pārrauga prombūtnē* - jebkurš no trim klātesošiem *Ložas Vecmeistariem* sanāk kopā, lai nekavējoties ierosinātu *LIELLOŽAS* sasaukšanu un deleģētu divus no sava *Vidus* ar mērķi lūgt *pēdējo LIELMEISTARU* atkal stāties Amatā, kas viņam tagad likumīgi pienākas, vai arī viņa atteikšanās gadījumā Amatā stājas

{68}nākošais pirms viņa un tā tālāk. Gadījumā, ja nav iespējams atrast nevienu bijušo *Lielmeistaru*, tad Vadību pārņem *Vietnieks*, līdz kamēr tiek izraudzīts cits *Vadonis*; vai arī gadījumā, kad nav arī *Vietnieka*, tiek izraudzīts vispierspējīgākais *Meistars*.

XXII. Visu *Londonas* un *Venstminsteras* kā arī to tuvākajā apkaimē esošo *Ložu BRĀĻIEM* jātiekas GADA SANĀKŠANĀ un *Mielastā*, šim notikumam piemērotā Vietā Sv. Jāņa *Kristītāja* Dienā vai arī, kā *Lielloža* varbūt uzskatīs par pareizu pēc *jaunā Nolikuma* - Sv. JĀŅA *Evanģēlista* Dienā 27. decembrī, lai arī pēdējos Gados *Sanāksšana* notikusi tieši Sv. Jāņa *Kristītāja* Dienā ar nosacījumu, ka

Meistaru un *Pārraugu* vairākums kopā ar *Lielmeistaru*, viņa *Vietnieku* un *Pārraugiem* trīs Mēnešus agrāk vienojas, ka visu *Brāļu Mielasts* un *Lielā Sanāksšana* vispār notiks; jo, ja *Lielmeistars* vai *Meistaru Vairākums* ir pret šo pasākumu, tad tas šoreiz jāatceļ.

Bet par visiem *Brāļiem* domāta *Mielasta* notikšanu vai nenotikšanu *katru gadu* Sv. JĀŅA Dienā jālemj piemērotā Vietā sasauktai *LIELLOŽAS* sanāksmei, ja Sv. JĀŅA Diena iekrīt *Svētdienā*, tad jāsanāk nākošajā Dienā, lai katru Gadu izraudzītos *jaunu LIELMEISTARU*, *Vietnieku* un *Pārraugus*.

XXIII. Ja *LIELĀ MIELASTA* rīkošana *LIELMEISTARAM* kopā ar *Meistaru* un *Pārraugu Vairākumu*, ievērojot *Mūrnieku* seno slavējamo *Paražu* tomēr šķitīs lietderīga, tad *LIELPĀRRAUGIEM* jāparūpējas par to, lai tiktu sagatavotas ar *Lielmeistara* zīmogu apstiprinātas *Dalības Atļaujas*, lai par tām tiktu savākta *Nauda*, lai *Mielastam* tiktu iegādāts viss *Nepieciešamais*, lai tiktu atrasta piemērota un ērta *Vieta*, kurā šo *Mielastu* noturēt, kā arī jānokārto visas *Lietas*, kas saistītas ar *Izklaidi*.

{69} Lai šis Darbs abiem *Lielpārraugiem* nekļūtu pārāk apgrūtināšs un visi *Meistari* tiktu ātri un precīzi iesaistīti Darbā, *Lielmeistars* vai viņa *Vietnieks* norīko zināmu skaitu Palīgu – tādā daudzumā, kas Viņa Varenībai šķiet pietiekams, lai tie saskanīgi darbotos kopā ar abiem Lielpārraugiem un visas ar Mielastu saistītās Lietas atrisinātu ar Balsu Vairākumu, savstarpēji vienojoties, ja Lielmeistars vai viņa Vietnieks nedod kādu īpašu Rīkojumu vai Norādījumus.

XXIV. Pārraugiem un viņu Palīgiem atbilstošā kārtā jāgaida uz *Lielmeistara* vai viņa Vietnieka norādījumiem un Rīkojumiem siatībā ar Norises Vietu; ja *Varenība* un viņa Vietnieks ir sasirguši, tad viņiem jāsasauca kopā Ložu Meistarus un Pārraugus, lai uzklautu viņu Padomus un Ieteikumus; vai arī jānolemj pašiem kārtot visas Lietas pēc vislabākās sirdsapziņas.

Lielpārraugiem un viņu Palīgiem *Lielložai* jāatskaitās par ienākušo un izdoto Naudu, tas jādara vai nu pēc Pusdienām, vai arī, pēc Lielložas ieskatiem, laikā, kad tai ērti saņemt šos Pārskatus.

Ja *Lielmeistars* vēlas, viņš var savlaicīgi sasaukt visus Ložu Meistarus un Pārraugus, lai konsultētos ar viņiem par visa Lielajam Mielastam nepieciešamā pasūtīšanu, vai arī par Ārkārtas un gadījuma rakstura Lietām, kas ar šo norisi saistītas; vai arī jāizlemj ar visu tikt galā pašam.

XXV. Katram Ložas Meistaram jānorīko viens pieredzējis un diskreciju ievērojošs Ložas Brālis, kas piedalās no visām Ložām izveidotā *Komitejā*, lai piemērotā Telpā tiktos ar katru Personu, kas ieradies ar Dalības Atļauju, nepieciešamības gadījumā izmantojot pilnvaras šo Personu iztaujāt, lai to uzņemtu vai noraidītu, pēc tam atbilstoši izlemjot. *Jāpārlicinās*, lai viņi nevienu neatraidītu

{70}pirms visu Durvju iekšpusē esošo Brāļu iepazīstināšanas ar atraidīšanas Iemesliem, tādējādi izvairoties no Kļūdām, lai nevienam īstenam Brālim netiktu liegta dalības iespēja, lai netiktu ielaists neviens neīsts Brālis vai vienkārši Viltvārdis. Šai *Komitejai* jāsanāk Sv. *Jāņa Dienas* rīta agrumā, pat pirms vēl Ielūgtās Personas ieradušās ar savām Atļaujām.

XXVI. *Lielmeistars* norīko divus vai vairākus uzticamus Brāļus par Iekšālidējiem jeb Vārtņiekiem, arī tiem pamatotu Iemeslu dēļ Norises Vietā jāierodas labu brīdi agrāk, šī Brāļi vienmēr ir gatavi būt Komitejas rīcībā.

XXVII. Lielpārraugiem vai Palīgiem jau iepriekš jānorīko pēc viņu ieskata samērīgi nepieciešams Brāļu Skaits, kas būtu piemērots apkalpošanai pie Galda; šai nolūkā viņi var apspriesties ar Ložu Meistariem un Pārraugiem par vispiemērotākajiem Brāļiem un pēc vēlēšanās un sekojot Rekomendācijā, šādus Brāļus arī piesaistīt, jo šajā Dienā apkalpošanu piegaida drīkst uzticēt tikai *brīviem* un *akceptētiem Mūrniekiem*, lai Pasākuma gaisotne būtu nepiespiesta un saskanīga.

XXVIII. Visiem *Lielložas* Brāļiem ar *Lielmeistaru* vai viņa *Vietnieku* Priekšgalā jābūt uz Vietas jau ilgi pirms Vakariņām un nošķirti no pārējiem. Tas tiek darīts, lai

1. Lai pareizā kārtībā pieņemtu iesniegtos Lūgumus un Sūdzības, uzklausītu to Iesniedzējus, ar nolūku noteiktajās Lietās panāktu draudzīgu izlīgumu vēl pirms Vakariņām, ja tas iespējams; ja ne, tad jautājuma izlemšana jāatliek pēc *jaunā Lielmeistara* ievēlēšanas. Ja lēmums netiek pieņemts arī pēc Vakariņām, tad jautājumu var atlikt un nodot *īpašas Komitejas* izskatīšanai, kas to nosvērti atrisina un sniedz Ziņojumu nākamajai *Ceturkšņa Sanāksšanai*, tā lai saglabātu Brālīgo Mīlestību.

2. Lai novērstu visas Domstarpības un Nepatiku, par kuras izraisīšanos šādā Dienā ir bažas, nolūkā novērst LIELĀ MIELASTA

{71}Harmonijas un Tīkamās noskaņas Izjaukšanu.

3. Lai apspriestos par visu, kas skartu *Lielās Sanāksšanas* Piekļāības Normu un ETIKETES uzturēšanu, kā arī novērstu visu Nepieklājīgo uzvedību un sliktās Manieres, kas Sanāksšanā ienestu jucekli.

4. Lai uzklausītu un izvērtētu jebkuru labu Priekšlikumu vai pēkšņu un svarīgu Lietu, kuru ierosinātāji būtu atsevišķu *Ložu Pārstāvji*, vairāki *Meistari* un *Pārraugi*.

XXIX. Kad šīs Lietas ir izrunātas, *LIELMEISTARS* un viņa *Vietnieks*, *Lielpārraugi* vai viņu *Palīgi*, *Sekretārs*, *Mantzinis* un viņu *Palīgi*, kā arī jebkura cita Persona atstāj Telpu, bet paliek šo *Ložu Meistari* un *Pārraugi*, lai draudzīgi apspriestos par JAUNA LIELMEISTARA ievēlēšanu, vai *pašreizējā* palikšanu amatā, ja viņi to jau nav izdarījuši iepriekšējā Dienā; ja viņi vienbalsīgi apstiprina *pašreizējā* Lielmeistara pilnvaru turpināšanos, tad Viņa *Varenība* tiek iesaukts iekšā un viņam tiek izteikta pazemīga vēlme pagodināt *Brālību* ar vēl vienu vadīšanas Gadu. Pēc Vakariņām kļūst zināms, vai viņš šo lūgumu ir pieņēmis vai arī noraidījis, jo Lietu nedrīkst noskaidrot tikai un vienīgi ar Vēlēšanu rezultāta faktu.

XXX. Pēc tam meistars un Pārraugi, kā arī visi Brāļi var brīvi sarunāties, pulcējoties tādā vai citādā kopiņā, līdz nāk aicinājums uz Vakariņām, kad katrs Brālis ieņem savu noteikto vietu pie Galda.

XXXI. Kādu brīdi pēc Vakariņām tiek sasaukta LIELLOŽA: tas notiek, nevienu neaizraidot, un visu Lielložas sastāvā neiekļauto Brāļu Klātbūtnē, kuri tomēr nedrīkst izteikties, pirms viņus uz to aicina un tas viņiem tiek atļauts.

XXXII. Ja iepriekšējā Gada LIELMEISTARS par savu Pienākumu pildīšanu arī nākošajā Gadā šaurākā lokā ir vienojies ar *Meistariem* un *Pārraugiem* jau pirms Vakariņām, tad kāds

{72} šim nolūkam jau iepriekš izvirzīts Lielložas Pārstāvis *ie pazīstina pārējos Brāļus ar Viņa Varenības labo Pārvaldību* utt. Un, vēršoties pie *Lielmeistara*, viņam *Lielložas* vārdā pazemīgi jālūdz parādīt BRĀLĪBAI *lielo Godu* (ja *Lielmeistars* ir augstas kārtas, ja ne, tad *lielo Laipnību*) turpināt būt par Brālības *Lielmeistaru* vēl arī nākošo Gadu. Pēc tam, kad *Viņa Varenībai* pēc savas izvēles vai nu ar Paklanīšanos vai arī ar Runu paziņo par savu Piekrišanu, iepriekš minētais Brālis *Lielložas* Pārstāvis pasludina viņu par LIELMEISTARU un visiem ložas Brāļiem viņš jāsviec noteiktajā Formā. Visiem Brāļiem tiek dota vairāku Minūšu iespēja izteikt savu Apmierinājumu, Labpatiku un Apsveikumus.

XXXIII. Taču, ja Meistars un Pārraugi nedz privāti, nedz Dienu pirms Vakariņām, nedz Dienu iepriekš nav izteikuši vēlmi, lai pēdējais Lielmeistars turpinātu atrasties Amatā vēl vienu Gadu; vai arī, ja viņš pēc uzaicinājuma nav devis piekrišanu, tad

Pēdējam Lielmeistaram jānominē Pēctecis uz nākošo Gadu, kurš gadījumā, ja Lielloža viņu vienbalsīgi apstiprina un viņš ir klātesošs, tiek pasludināts par *Jauno Lielmeistaru*, kā tas jau augstāk tika minēts, un pēdējais Lielmeistars viņu apstiprina Amatā atbilstoši Paražai.

XXXIV. Tomēr, ja Nominācija negūst vienbalsīgu piekrišanu, Jaunais Meistars nekavējoties jāievēl ar *Balsošanu*, kad katrs Meistars un Pārraugi uzraksta sava Izvēlētā Brāļa Vārdu un arī pēdējais Lielmeistars uzraksta sava Izvēlētā Brāļa Vārdu; tad Brālis, kura Vārdu pēdējais Lielmeistars izvelk nejauši un gadījuma pēc, kļūst par LIELMEISTARU uz nākošo Gadu; ja viņš ir klātesošs, tad viņš par tādu jāpasludina, jāgodina ar īpašo sveicienu un jāapsveic, kā augstāk norādīts

{73} un pēdējais Lielmeistars viņu apstiprina Amatā atbilstoši Paražai.

XXXV. Pēdējais Lielmeistars kas šādi turpina ieņemt Amatu, vai Jaunais Lielmeistars šādi ticis apstiprināts, nominē un iecel Lielmeistara *Vietnieku* – vai nu pēdējo, vai arī jaunu, kura stāšanās Amatā vai tā turpināšana arī ir jāpasludina, viņš jāgodina ar īpašo sveicienu un jāapsveic, kā augstāk norādīts.

LIELMEISTARS nominē arī *jaunus LIEPĀRRAUGUS*, ja *Lielloža* tos vienbalsīgi apstiprina, tad arī viņu iecelšana ir jāpasludina, viņi jāgodina ar īpašo sveicienu un jāapsveic, kā augstāk norādīts. Ja notiek pretējais, tad viņi jāievēl ar *Balsošanu*, tadā pašā veidā, kā tas notika ar *Lielmeistaru*: tāpat, kā visās atsevišķajās *Ložās Pārraigus* arī izvēlas ar *Balsošanu*, ja Brāļi nav piekrituši Meistara izvēlētajam Brāļa Nominēšanai.

XXXVI. Ja BRĀLIS, ko pašreizējam *Lielmeistaram* jānominē par savu *Pēcteci* vai arī Brālis, kuru *Lielloža* ievēlējusi par *Lielmeistaru* ar *Balsojumu*, slimības vai arī citāda nepārvarama Iemesla dēļ *Lielajā Mielastā* nav klātesošs, viņu nav iespējams pasludināt par JAUNO LIELMEISTARU, iekams *vecais Lielmeistars* vai vairāki *LIELLOŽAS Meistari* un *Pārraigu*, zvērot pie sava *Brālīgā Goda*, nav galvojuši, ka minētais Brālis, kas ir šādi nominēts un izraudzīts, ar gatavību piekritīs darboties minētajā Amatā; šādā gadījumā *vecajam LIELMEISTARAM* jārikojas kā Pilnvarniekam un sava *Pēcteča* vārdā jānominē *Vietnieks* un *Pārraigu*, kā arī sava *Pēcteča* vārdā jāsaņem Pagodinājs, Cienas Apliecinājumi un Apsveikumi.

XXXVII. Pēc tam *LIELMEISTARS* ļauj jebkuram *Brālim* - arī *Zellim* vai *Māceklim*, izteikties, vēršoties pie viņa *Varenības*, vai izteikt jebkuru Priekšlikumu

{74} Brālības labā, kurš vai nu tiek nekavējoties izskatīts un izlemts, avi arī nodots Izlemšanai *LIELLOŽĀ* tās nākošajā kārtējā vai ārkārtas *Sanāksnā*. Kad tas viss ir beidzies,

XXXVIII. *LIELMEISTARAM* vai viņa *Vietniekam*, vai arī daži viņa norīkotiem Brāļiem nopietni jāizrunājas ar Brāļiem, dodot viņiem vērtīgus Padomus. Beigu beigās, pēc dažu citu Jautājumu lemšanas, Brāļi var būt brīvi vai arī, ja vēlas, uzkavēties arī ilgāk.

XXXIX. Katrai *Ikgadēji* sasauktai *LIELLOŽAI*, darbojoties *senās Brālības* labā, ir neatņemamas Pilnvaras un Autoritāte pieņemt *jaunus Nolikumus* vai mainīt esošos, ar noteikumu, ka *vecie ORIENTIERI* tiek rūpīgi *saglabāti* un šādas Izmaiņas vai *jauni Nolikumi* tiek likti priekšā un pieņemti trešajā *Ceturkšņa Sanāksnā* pirms *Gada Lielajiem Svētkiem*, bet pirms Vakariņām visiem Brāļiem ir tiesības un pienākums tos, rakstiskā formā iesniegtus, rūpīgi izvērtēt, neliedot šī iespēju pat ne visjaunākajam *Māceklim*, jo visu klātesošo Brāļu *Vairākuma* Aprobācija un Piekrišana ir absolūti nepieciešama lai šo Nolikumu padarītu par saistošu un obligātu; tad tas pēc Vakariņām un pēc *jaunā LIELMEISTARA* iecelšanas tiek pieņemts, svinīgi izsakot piekrišanas vēlmi, kā tas tika izdarīts arī šī *NOLIKUMA* gadījumā, kad tas *LIELLOŽA* to cēla priekšā apmēram 150 Brāļiem 1721. gada *Sv. Jāņa Kristītāja Dienā*.

Tālāk tiks izklāstīts Veids, kā dibināt
JAUNU LOŽU, kā to, mēdz darīt viņa
Gaišība VORTONAS HERCOGS,
pašreizējais *Patiesi Godājamais*
LIELMEISTARS, ievērojot seno
BRĪVMŪRNIKU Paražas.

Lai izvairītos no neskaitāmiem negludumiem,
JAUNA LOŽA svinīgi jādibina *Lielmeistaram* kopā ar
savu *Vietnieku* un *Pārraugiem*; vai arī *Lielmeistara*
Prombūtnē to viņa *Varenības* vārdā veic *Vietnieks*,
palīgos izvēloties kādu *Ložas Meistaru*; ja arī *Vietnieks*
atrodas prombūtnē, tad *Lielmeistars* aicina kādu no *Ložas*
Meistariem darboties kā *Vietniekam pro tempore*.

LIELMEISTARS jautās savam *Vietniekam*, vai tas ir
pārbaudījis jauno Meistaru un Pārraugus, kas šai brīdī vēl ir
parastu Brāļu statusā, un parliecinājies, ka viņi labi pieprot
cēlo Zinātni un *karalisko Mākslu*, vai ir zinoši mūsu
Noslēpumu izpratnē.

Vietniekam atbildot apstiprinoši, tas (ar *Lielmeistara*
Rīkojumu) aicina *Kandidātu* atstāt pārējos Brāļus un stāda to
priekšā *Lielmeistaram*, teikdams: *Patiesi Godājamais*
Lielmeistar, klātesošie Brāļi vēlas izveidot jaunu Ložu; tāpēc
atļaujiet iepazīstināt Jūs ar cienājamo Brāli, kas būs viņu
Meistars, kuru es pazīstu kā Vīru ar augstiem Tikumiem un
lielu Prasmī, kas ir patiess un uzticams, kas patiesi mīl visu
Brālību gan šeit, gan arī visapkārt, cik tālu vien skatiens
sniedz pār Zemeslodes plašumiem.

{76} Tālāk LIELMEISTARS, ierādījis *Kandidātam* vietu pie savas kreisās Rokas, lūdz visu Brāļu piekrišanu un, to saņēmis, saka: *Es izveidoju jaunu Ložu un sapulcinu tajā šos krietnos Brāļus, par šīs Ložas Meistaru, nešaubīdamies par Tavām Spējām un Rūpīgumu saglabāt šīs Ložas stipruma Cementu, utt., pievienodams vēl arī citus Izteikumus, kas šādā Reizē ir trāpīgi un ierasti lietojami, bet nav uz papīra uzliekami.*

Tad *Vietnieks* nolasa *Meistara Pienākumus* un *LIELMEISTARS* jautā *Kandidātam*: *Vai Tu pakļaujies šiem Pienākumiem, kā Meistari to Laiku Laikos darījuši?* Pēc tam, kad *Kandidāts* izrādījis savu sirsnīgo Pakļāvību, *Lielmeistaram* ar svarīgu Ceremoniju un seno Paražu palīdzību viņš jāapstiprina Amatā un jāpasniedz *Konstitūcija, Ložas Grāmata* un viņa *Amatrīki*, pie kam ne visi uzreiz, bet gan pēc kārtas; pēc katra *Amatrīka Lielmeistars* vai viņa *Vietnieks* nolasa īsu un kodolīgu ar šo Rīku saistītu Pienākumu aprakstu.

Tad *jaunās Ložas Brāļi*, visi reizē paklanīdamies *Lielmeistaram*, izsaka Pateicību viņa *Varenībai*, pēc tam nekavējoties apliecina Cieņu savam *jaunajam Meistaram*, tradicionālā *Apsveikumā* solot viņam Pakļaušanos un Paklausību.

Vietnieks un *Lielpārraugi*, kā arī visi klātesošie Brāļi, kas nav jaunās Ložas Locekļi, apsveic *jauno Meistaru*; viņš atbild ar savām Atzinības izpausmēm, vispirms vēršoties pie *Lielmeistara* un pēc tam, noteiktā kārtībā - pie visiem pārējiem.

Tālāk *Lielmeistars* izsaka vēlmi, lai jaunais *Meistars* nekavējoties sāk pildīt Amata Pienākumus, izvēloties savus *Pārraugus*. *Jaunais Meistars* izsauc priekšā divus *Brāļus*,

{77} aprobācijai stāda tos priekšā *Lielmeistaram* un *jaunajai Ložai*, lai saņemtu viņu Piekrišanu. Kad Piekrišana dota,

tad pirmais vai otrs *Lielpārraugus*, vai arī viņa vietā kāds cits Brālis, nolasa *Pārraugu Pienākumus* un *Kandidāti* pēc *jaunā Meistara* svinīga uzaicinājuma sola savu Pakļautību.

Pēc tam *jaunais Meistars*, pasniedzot tiem viņu *Amatrīkus*, pieņemtajā Veidā apstiprina *Pārraugus* Amatā un atbilstošajās Vietās. *Jaunās Ložas* Brāļi aplicina Paklausību saviem *jaunajiem Pārraugiem* tradicionālā *Apsveikumā*.

Un šī LOŽA, kas tādējādi ir pilnībā izveidota, jāreģistrē *Lielmeistara* Reģistrā un ar viņa rīkojumu šī ziņa jānodod visām *Ložām*.

Ievērojot to, ka sakarā ar Jukām, kas izcēlās Sakšu, Dāņu un Normāņu Karos, Mūrnieku *Reģistri* bija stipri cietuši, Anglijas Brīvmūrnieki bija divreiz nonākuši pie domas, ka nepieciešams labot savu *Konstitūciju, Pienākumus* un *Noteikumus*. Pirmais mēģinājums notika Karaļa Sakšu Atelstāna valdīšanas laikā, bet otrais krietni vēlāk – Karaļa Normāņu Edvarda IV valdīšanas laikā. Ņemot vērā to, ka vecās *Saistības* Anglijā tikušas būtiski mainītas, izkropļotas un nožēlojamā vīzē sagrozītas ne vien ar nepareizu Rakstību, bet arī ar daudziem nepatiesiem Faktiem un rupjām Kļūdām Vēsturē un Hronoloģijā, kas tika pieļautas Laika Gaitā, kā arī tumšo, neizglītoto Laiku periodā esošo Pārrakstītāju Nezināšanas dēļ, pirms Ģeometrijas un senās Arhitektūras Atdzimšanas, tas viss ļoti aizvainoja visus mācītos un domājošos Brāļus un maldināja arī Neziņošos.

Un mūsu iepriekšējais cienījamais Lielmeistars, viņa Gaišība MONTAGJŪ Hercogs norīkoja Autoru rūpīgi izpētīt, labot un pārstrādāt visu pieejamo jaunā un labākā Kārtībā – gan senās Brālības Vēsturi, gan Pienākumus un Noteikumus. Viņa Gaišība arī rūpīgi izpētīja vairākus eksemplārus no Itālijas un Skotijas, arī no dažādām Anglijas vietām, un no tā visa (lai arī tika atrastas daudzas kļūdas) un arī vēl no citiem Mūrnieku veiktiem Pierakstiem, viņš izveidoja augstāk lasāmo *jauno Konstitūciju* ar Pienākumiem un Vispārējo Nolikumu. Savukārt Autors iesniedza šo apkopojumu iepriekšējam un tagadējam Lielmeistara Vietniekiem, kā arī citiem skolotiem Brāļiem, visu Ložu Meistariem un Pārraugiem *Ceturkšņa Sanāksnā*, šī apkopojuma Rūpīgai Izpētei un Labošanai. Viņš regulāri atrādīja paveikto arī pašam bijušajam Lielmeistaram, jau minētajam MONTAGJŪ HERCOGAM,

{79} lai tas visu Izskata, Izlabo un Apstiprina par labu esam; un viņa Gaišība, sekojot arī dažu Brāļu Ieteikumam, norīkoja šo apkopojumu glīti iespiest Ložu lietošanai, lai arī viņa Gaišības Lielmeistara pienākumu veikšanas laikā tas vēl nebija īsti gatavs Grāmatspiedei.

TĀPĒC Mēs, pašreizējais Patiesi Varenās un vissenākās Brīvo un Akceptēto Mūrnieku Brālības *Lielmeistars*, Lielmeistara Vietnieks, Lielpārraugi, visu atsevišķo Ložu Meistari un Pārraugi (ar Londonā un ārpus tās esošo Brāļu un Mācekļu Piekrišanu), rūpīgi izskatījuši šo Darbu, nolemjam pievienoties mūsu cildeno Priekšteču viedoklim un svinīgi *Apstiprinām* šī Darba vērtīgumu; viss Nozīmīgais no senajiem Pierakstiem ir ticis saglabāts, Vēstures un Hronoloģijas Kļūdas ir izlabotas, nepatiesie Fakti un neatbilstošie Vārdi ir izskausti un viss ir pārveidots jaunā un labākā Kārtībā.

Un ar šo mēs pasludinām, ka šis Darbs kā *VIENĪGĀ* mūsu Brīvo un Akceptēto Mūrnieku *KONSTITŪCIJA* jāatzīst un jāpieņem par savu visām mūsu Piekritībā esošajām Ložām, kas jālasa jaunu Brāļu uzņemšanā, vai arī citā pēc Meistara domām piemērotā gadījumā, ar to rūpīgi jājiēpazīstas jaunajiem Brāļiem pirms tie tiek uzņemti.

FILIPS, VORTONAS Hercogs, *Lielmeistars*,
J. T. Dezaguljē, Tiesībzinātņu Doktors, karaliskās Biedrības
loceklis (K.B.L.),
Lielmeistara VIETNIEKS,

DŽOŠUA TIMSONS,
VILJAMS HOKINSS

Pārraugi

{80} Kā arī *Ložu Meistari un Pārraugi*

I TOMASS MORISS, vec. Meistars.	XI FRĀNSISS, <i>Dalkītas</i> Hercogs, Meistars <i>Kapt. Endrū Robinsons</i> <i>Pulkv. Tomas Invuds – Pārraugi</i>
II RĪČARDS HOLŠ, Meistars. <i>Filips Vulverstons – Pārraugi</i> <i>Džons Doijers</i>	XII DŽŌNS BĪLS, M.D. un K.B.L., Meistars <i>Edvards Polets – Pārraugi</i> <i>Čārlzs Mors. Eskv.</i>
III DŽŌNS TĒRĒNERS, Meistars <i>Entonijs Seijers – Pārraugi</i> <i>Edvards Keils</i>	XIII TOM. MORISS <i>jun.</i> , Meistars <i>Džozeifs Ridlers – Pārraugi</i> <i>Džons Klārks</i>
IV DŽORDŽS PEĪNA k-gs, Meistars <i>Stīvens Hols, M.D. – Pārraugi</i> <i>Frānsiss Sorels, Eskv.</i>	XIV TOM. ROBS, Meistars <i>Tomass Greivss – Pārraugi</i> <i>Brejs Leins</i>
V M. BĒRKHEDA k-gs, Meistars <i>Frānsiss Beiljs – Pārraugi</i> <i>Nikolas Eibrehems</i>	XV DŽŌNS ŠĒFERDS, Meistars <i>Džons Senekss – Pārraugi</i> <i>Džons Baklers</i>
VI VILJAMS RĪDS, Meistars <i>Džons Glouvers – Pārraugi</i> <i>Roberts Kordels</i>	XVI J. DŽORDŽS <i>Eskv.</i> , Meistars <i>Roberts Grejs Eskv. – Pārraugi</i> <i>Čārlzs Graimzs. Eskv.</i>
VII HENRIJS BRENSONS, Meistars <i>Henrijs Lags – Pārraugi</i> <i>Džons Taunsends</i>	XVII JA. Andersons, šis grāmatas Autors, Meistars <i>Gvins Vons – Pārraugi</i> <i>Volters Grīnvuds. Eskv.</i>
VIII Meistars <i>Džonatans Sisons – Pārraugi</i> <i>Džons Šiptons</i>	XVIII TOM. HĀRBINS, Meistars <i>Viļjams Etlis – Pārraugi</i> <i>Džons Saksons</i>
IX GEO. OUVENS, Meistars <i>Emans Bouvens – Pārraugi</i> <i>Džons Hūts</i>	XIX ROBERTS KEPELS, Meistars <i>Aizeks Mensfīlds – Pārraugi</i> <i>Viļjams Blajs</i>
X Meistars <i>Džons Labtons – Pārraugi</i> <i>Ričards Smits</i>	XX DŽŌNS GORMANS, Meistars <i>Čārlzs Gerijs – Pārraugi</i> <i>Edvards Morfījs</i>

{81} Meistara DZIESMA
jeb Brīvmūrniecības Vēsture.

Dziedama ar Kori, Meistars pēc vēlēšanās dod atļauju dziedāt līdzīgu vainu vienu daļu, vai arī visu dziesmu, jo nevienam klātesošajam Brālim nav nepatikas pret dziedāšanu.

I DAĻA

<p>I</p> <p>ĀDAMS, mūsu Pirmais Cilvēks, ĢEOMETRIJU jau lika lietā, Liels bij' <i>Karaliskā</i> Prāta Spēks. Dēli ar' tad stājās savās Vietās – KAINS un SETS, tie uzlaboja Arhitektu Mākslas Zinības, ko ļoti mīlēja, Un tad tālāk savām Atvasēm tās nodeva.</p>	<p>IV</p> <p>Neviens no Plūdiem neizglābās, Tik Mūrnieki un viņu Sievas Un visa Cilvēce no viņu kopas labās Ir cēlusies, un nedzirdam mēs par to nievas, Jo viņu pulks tik aug un aug Pa visu Zemeslodi gadu simteņos Un Šinaras it plašais lauks Ir BRĪVMŪRNIĒKU otrā dzimtene.</p>
<p>II</p> <p>KAINS nu skaistu, stipru Pilsētu Tad cēla, saucot to par <i>Ziedojumu</i> Nākošu no Enoha, no vecā dēla. Vēlāk visa Cilts to kopēja kā <i>Mantojumu</i>. Dievišķīgais ENOHS, Seta dzemdinātais, Divas Kolonas ar Prasmī cēla - Visa viņa Dzimta tika mudināta, Būvniecības Māksla zeltin zēla.</p>	<p>V</p> <p>Jo daudzi Mūrnieki te strādāja, Lai celtu Pilsētu un veiktu Torņa būvi Un Lielā Loža par tiem labi gādāja, Lai nepietrūktu tiem ne sīka skrūve. Bet Godkāre tiem lika lepnēm būt, Tad Radītājs tiem sajauca, kur apakša, kur virsa Un Valodām tas lika svešām kļūt, Bet Karalisko Mākslu viņi tomēr neaizmirsta.</p>
<p>III</p> <p>Nākošais bij' Noass, mūsu Tēvs, Brīnumaini mācīts Mūrnieks; Un, kā viedi lēma Debesstēvs, ŠĶIRSTU vētrās vadīs viņš kā prasmīgs Jūrnieks. <i>Geometriski</i> tas tika būvēts <i>Arhitekta</i> prasmē dižajā. Dēli, skaitā trīs, to arī stūrēs, Piedaloties Plānā lielajā.</p>	<p>VI</p> <p><i>KORIS</i> <i>Kurš var raisīt Karalisko Mākslu,</i> <i>Izdziedāt tās Spozmī skaidrā dziesmā?</i> <i>Noslēpumu turam savās SIRDĪS</i> Un to tikai mūsu Brāļi dzirdēs. <i>*Šeit apstājieties un iedzeriet uz</i> <i>LIELMEISTARA veselību.</i></p>

{82} II DAĻA

I	V
<p>Un, kad no Bābeles tie projām gāja Uz Kolonijām tālos Novados, Tad istie Mūrnieki jau uzzināja Kā cēlos Mērķus saglabāt un nenodot. Un Ķēniņš NIMRODS stiprināja Valsti Ar Pilīm, Torņiem, Pilsētām it jaukām, skaistām Un MICRAIMS, kas <i>Ēģiptiešus</i> balsta, Ar <i>Piramīdām</i> iepriecina – ļaužu skatienus tās saista.</p>	<p>Jā, DAGONDIEVA Tempļa Ēku <i>Gazas</i> Pilsētā Tad pāris kolonu jo stingri balstīja, Bet māju SAMSONS vienā mirklī sagrāva Un visus Vīlistiešus tādā veidā nokāva. Lai arī Tempļis bija stipri celts – To veica daudzi <i>Kanaānas</i> dēli, Tas lielais darbs gan tomēr bija velts, Bet Radītāja <i>Tempļis</i> slējās augšup cēli.</p>
<p>II</p> <p>Ar' JAFETS un tā godājamā Dzimta Bij' <i>Mūrnieki</i>, kas augstā godā celti No paša pirmā Diženajo simta, Tie savu vārdu nekad nevalkāja velti. Bet cienījamais Ābrams svešumā tad guva To Cēlo Ģeometriju, ko zinām izsenis; Caur viņu Zinātne šī pazīstama kļuva It visiem, kam ir viņa Asinis.</p>	<p>VI</p> <p>Tak te mēs apstājāmieš, augstu laimi saucot Par Godājamo Meistaru un viņa Pārraugiem. Uz priekšu mūsu Mākslā aši traucot, Mēs ceļam Zinībtempļi līdz pat mākoņiem.</p>
<p>III</p> <p>Bet JĒKABDZIMTA tika mācīta Likst malā savu seno Gana <i>Spieķi</i> Tiem viedā <i>Patiesība</i> laikus tika sacīta, To vēlāk apguva pat senie Grieķi, Līdz MOZUS <i>Mūrniekmeistars</i> tapa Un vadīja viņš LOŽU SVĒTĪTO, TAD Brāļu prāti nebija vairs baltas lapas Un Mozus Mācība tad tika smalki pētīta.</p>	<p><i>KORIS</i></p> <p><i>Kurš var raisīt Karalisko Mākslu, Izdziedāt tās Spozmi skaistā dziesmā? Noslēpumu turam savās SIRDĪS Un to tikai mūsu Brāļi dzirdēs.</i></p>
<p>IV</p> <p>AHOLIJABS un BECALEĒLS – Tie iedvesmoja Ļaudis, TELTI cēla, Kur dzīvot izvēlējās <i>Šečinaha</i> Un <i>Ģeometrija</i> tur plauka, zēla. Tad <i>Mūrnieki</i> uz dzīvi <i>Kanaānā</i> apmetās Un FENIĶIEŠI augsti mācītie tad saprata, Ka <i>Izraēlas</i> ciltis Ģeometrijā Zin' krietni vairāk nekā tikai pašus pamatus.</p>	

{83} III DAĻA

I	V
<p>Dziedam par MŪRNIĒKU seno Slavu, Kad Astoņi Desmiti Tūkstoši Vīru Ar lielisko Amata prasmi savu Tur pickopa Karaļu Mākslu, tik cēlu un tīru. Tos vadīja Ķēniņš ZĀLAMANS, Kas <i>augstais</i> MŪRNIĒKMEISTARS bij’ arīdzan. Viņš visiem Brāļiem bij’ prasmīgs Gans – Tas varenais Ķēniņš <i>Zālamans</i>.</p>	<p>Tie nesa Zinības no <i>Austrumiem</i> Un visas Tautas ar tām apbūra, Jo izplatīja ātri tās no tāliem <i>Ziemeļiem</i> līdz <i>Rietumiem</i>, No tuvas, tālas apkaimes līdz Aizjūrai. Tie mācīja, kā būvēt Citadeles, Torņus, Kā nostiprināt lielus Leģionus, Kā uzcelt Tempļus, Cietokšņus un Mājokļus, Kas iepriecina ļaužu Miljonus.</p>
<p>II Bet <i>Karaliskā Mākla</i> dievišķa jau toreiz bija, No Augšas <i>Amatniekiem</i> nāca padoms vieds Un svētot tā kā debessrasa <i>Templi</i> aplacīja Tad brīnišķīgā Būve uzplauka kā zieds.</p>	<p>VI Tā <i>Austrumkungī</i> varenie, kā arī <i>Ābramcīls</i> Un klāt vēl <i>Grieķijas</i> un <i>Romas</i> dižie Valdnieki - Tie labi saprata, kas māli ir un kas ir smilts. Tāpēc nav brīnums, Mūrnieki kad slavēt sāk Šos Mūrniekkaraļus visvarenos Ar dāvanām un vīnu viņi nāk Lai sveiktu savus <i>Brāļus</i> tad visdižākos.</p>
<p>III Un senie GRIEĶI <i>Ģeometriju</i> tad apguva Un seno Mākslu godā iecēla, Kā rāda mums to PITAGORS Un EIKLĪDS, kas vēl daudz ko dižu paveica. Tad lielais ARHIMĒDS to Karalisko Mākslu lietā lika, Un arī daudzi citi Vīri Mācīti, Bet vēlāk Romiešiem tad balvu lauri tika, Jo daudzi Zināšanu brīnumi tad tika atklāti.</p>	<p>KORIS <i>Kurš var raisīt Karalisko Mākslu, Izdziedāt tās Spozmi skaidrā dziesmā? Noslēpumu turam savās SIRDĪS Un to tikai mūsu Brāļi dzirdēs.</i> <i>*Šeit apstājieties un iedzeriet uz Ložas Meistaru un Pāraugu veselību.</i></p>
<p>IV Tad lepnie AZIĀTI tika pārspēti Un mazināta ĒĢIPTIEŠU loma; Un <i>Arhitektiem</i> vainagi tad uzlikti, Jo visas zinības tie atveda uz ROMU. Bet vēlāk nāca lielais VITRŪVIJS Kas amatbrāļu dziļu cieņu saņēma, Viņš cēlo Mākslu uzlabojis bij’ Kad Ķēniņš AUGUSTS tajā laikā valdīja.</p>	

{84} IV DAĻA

I

Ak, viedo Mūrnieku jo lielā slava!
Pār visu *Romas Impēriju* izplatās
Un Brīvie Vīri lepojas ar Darbu savu
Bet Pasaule uz tiem ar jūsmu noskatās.
Šīs slavas ceļš caur Gadu Simtiem turpinās,
Līdz kamēr *Goti* nāk ar lielu niknumu
Un rupjā Nezināšanā to visu noārda,
Ko Gadu simtiem godā cēla Lielais Likums.

II

Bet tad, kad uzbrūkošo *Gotu* bari
Nu saskārās ar *Kristus Ticību*,
Tiem acis atvērās un Apgaismība nāca arī,
Ko sliktu darījuši lielā Nicībā.
Visbeidzot tiecās arī tie uz dižo *Skaistumu*
Un Miera laiku cēlo Harmoniju,
Tad zināšanu gudrības ar degsmi, tiešumu
Caur savām *Gotu Būvēm* dzīvē ievadīja.

III

Tā daudzas krāšņās, cēlas Celtnes
Nu tapa būvētas jau Zemēs *Kristīgās*;
Tām līdzī nāca *Romas* Stils kā diža Velte
Un daudzi *Meistardarbi* pāri citām Ēkām
izcēlās.
Tad Karalis rokokā bij' ar Karaliskās
Mākslas veicējiem,
Kas Ložās labi veidotās nu tikās brīvi
Un taisnība ir *Mūrniekprasmei* slavu
teicējiem,
Ka Jaunā *Mūrniecībā* atkal kūšā Dzīve.

IV

Jau daudzus Gadsimtus tas tagad notiekas,
Ka rodas jauni gudru *Arhitektu* Darbi,
Un *Angļu, Skotu, Īru, Velsas Brāļu* roku ķēde
saskaras,
Lai karsto Siržu Ķēdī neviens nepārtrauktu
skarbi.

Tas cēlo Mākslu visi slavēt sāk –
Gan Valdnieks, Ložu Meistari un arī citi
gudri Vīri;
Pat augsti Lordi, arī Skotu Lērdi
pazemībā nāk
Ar senām Gudrībām te tikties Sirdi fīru.

V

Kā vēsta mūsu *senie Pieraksti*,
Tad *Karal's Atelstāns*, kam dzīslās riņķo
Sakšu Asin's,
Nu Mūrniecībai deva Hartu draudzīgi,
Lai, Ložās lietojot, jau Brāļu domas labi
saskan.
Iz seniem Rakstiem Princis Edvins,
Atelstāna Dēls,
Šīs gudrības nu tagad Gaismā cēla,
Jau būdams *Brīvais Mūrniekmeistars* cēls
Viņš Tumsonības Slogu nost no Prātiem
vēla.

VI

No laikiem šiem nu Brāļu viedie Likumi
Tiek svēti, uzticīgi, droši sargāti
Un Karaliskā Mākslas dižie tikumi
Tiek jaunu Brāļu uzticamām Sirdīm tālāk
nodoti.
Tad nāca Pirmais Monarhs visā Salā,
Tas bija *Džeimss*, kas bija Brīvmūrnieku
Karalis
Kas atkal augstā godā cēla galu galā
To Stilu, kuru Valdnieks Augusts reiz bij'
iesācis.

KORIS

Kurš var raisīt Karalisko Mākslu,
Izdziedāt tās Spozmi skaistā dziesmā?
Noslēpumu turam savās SIRDĪS
Un to tikai mūsu Brāļi dzirdēs.

**Šeit apstājieties un iedzeriet uz visu
Augusta Stila atdzīvinātāju gaišo
Piemiņu.*

<p style="text-align: center;">I</p> <p>Šī <i>Mūrniecības</i> Māksla pārņēma tad Itāliju: No <i>Gotiskajām Drupām</i> augšāmcēlās tā Un lielā <i>Pallādija</i> laikā pilnveidota bija Kā Stils, par kuru tolaik nerunāja gudrās Grāmatās. Un tomēr <i>Džounss</i> tam bija cienīgs sāncensis No Britu <i>Arhitektiem</i> labākais. Viņš kāršņas <i>Celtnes</i> tika būvējis, No pašiem <i>Cēzarlaikiem</i> viņš pats dižākais.</p> <p style="text-align: center;">II</p> <p>Tad Pirmais Valdnieks Čārlzs, kas arī <i>Mūrnieks</i> bija, Un viņa augstdzimusi Svīta Džounsu nolīgt steidza, Līdz Likten's bargo Pilsoņkaru izraisīja Un Džounss ar saviem Vīriem darbus beidza. Bet tad, kad Miers un Karaļvara atkal atgriezās Vēl izpostītā Londona bij' tā kā balta lapa, Tad <i>Brīvie Mūrniekdarbi</i> atkal atsākās Un pilsēta nu jauna atkal tapa.</p> <p style="text-align: center;">III</p> <p>Tad Otrais Valdnieks Čārlzs it knaši būvēja Vēl Kolonu, kas Pasaulē bij' lielākā, Viņš vēlreiz <i>Svēto Paulu</i> dižu uzcēla Un Karaliskā Birža tapa citu Ēku ielokā. Bet tad tās mūsu Ložas pagrima, Līdz lielais <i>Nasavs</i> Karalisko Mākslu tajās atgrieza, Ar spožu Piemēru viņš visiem ceļu rādīja Un Zinātnes, kā arī Prasmju dēstus stādīja.</p>	<p style="text-align: center;">IV</p> <p>Lai arī citas Tautas diži lielījās, Tak Lielbritānija ir tagad pati pirmā. Ar citām Valstīm mūsu Vīri dalījās Tai Mākslā, kura nāk no Laika sirmā. Mēs ceļam, strādājam ar Koku, Ķieģeļiem Mēs radām <i>Gudrības</i> un <i>Prāta</i> stalto Celtni, Lai stāv tā mūžīgi uz drošiem pamatiem: Tad mūsu pūliņi jau nava velti.</p> <p style="text-align: center;">V</p> <p>Lai visi labie Brāļi atkal priecājas, Ar jautru sirdi savus Kausus piepilda; Tad brīnišķajā Mākslā vēlreiz vingrinās Un visus Darbus labi, gudri izdara. Pa apli kausu laižot veselību uzdzersim Par katru mūsu Brāli tuvu, tālu Un Brīvmūrnieku Gaismu tālāk nesīsim Ar labo, dižo <i>MONTAGJŪ</i>, kas mūsu Brālis.</p> <p style="text-align: center;"><i>KORIS</i></p> <p><i>Kurš var raisīt Karalisko Mākslu, Izdziedāt tās Spozmi skaistā dziesmā? Noslēpumu turam savās SIRDĪS Un to tikai mūsu Brāļi dzirdēs.</i></p> <p><i>*Šeit apstājieties un iedzeriet uz visu Augusta Stila atdzīvinātāju gaišo Piemiņu.</i></p>
--	---

{86} Pārrauga DZIESMA
vai vēl viens Ieskats Brīvmūrniecības Vēsturē.

Sacerēta laikā, kad visaugstdzimušākais no Prinčiem,
VORTONAS HERCOGS, tika izraudzīts par
LIELMEISTARU.

Dziedama *Ceturkšņa Saiešanas* laikā.

<p>I Kad esam atkal vieni paši Un visi Svešie prom ir kņāši, Gan Ziemā, Vasarā mēs kopā nākam Un spēlēt sākam, dziedāt sākam Par cēlās Ložas <i>Garu Vareno</i>. Jebkurā Vecumā Mums sirdis iepriecē, Tāpat, kā sirdis Prinčiem, Priesteriem un citiem Pasaulē Un vienojamies Gudrā, Cēlā dziesmā, Kad veramies mēs mūsu Zvaigznes liesmā.</p>	<p>III Lai gan to Valodas bij' tagad jauktas Un mita viņi tālās Nomalēs, No <i>Šinaras</i> tie līdzī nēma labus Padomus, Lai nosargātu <i>Mākslu</i> šo ar gudru Nodomu. Tad nāca taisnais <i>Beluss</i>, Kurš necieta nekādus Melus; Viņš <i>Asīrijā</i> daudzas Būves uzcēla. Vēl <i>Piramīdu</i> cēlājs <i>Micraims</i> būtu jāmin, Tāpat, kā citi mūsu Dziesmas Varoņi ir jāzin.</p>
<p>II Grib <i>Mūrnieki</i> jau steigt To lielo <i>Plānu</i> veikt, No Ādama to sākot Līdz Noasam tad nākot Un tālāk sekot <i>Jafetam un Semam, Hamam</i>, Kas Ļaudīm mācīja Kā Ēkas jāceļ, viņiem sacīja, Un lepno Bābeli ar visu Tornī, Ko visi apbrīno; Bet... izkļiedēti tika Cilvēkdēli.</p>	<p>IV Un <i>Šems</i>, kurš iegaumēja To derīgo un viedo <i>Spēju</i>, Ko iedēstīja arī citu Tautu prātos. Bet <i>Ābrams</i> nākošais, kas Dēlus skoloja, Kad bija Ēģiptē un Faraona jūgā, Tos bargi mācīja, lai apgūst visas Prasmes, Līdz Mozus nāca Tos no Ienaidniekiem atbrīvot.</p>

<p style="text-align: center;">V</p> <p>Bet kurš gan pienācīgi slavēs to, Kas <i>Telti</i> cēla? Tad dziedam slavu viņa Vīriem – <i>Aholiabam, Becalaēlam.</i> Mēs dziedam <i>Tīrai, Sidonai</i> un <i>Feniķiešiem</i> senajiem. Un prātā paliks aina, Kur <i>Samsons</i> bij' pie vainas: Viņš izplāpājās Sievai savai, Tā <i>Vīra</i> Noslēpumu pārdeva, Tad Samsons Māju sagrāva Pār Vīlistiešu galvām <i>Gazas</i> Pilsētā.</p>	<p style="text-align: center;">VIII</p> <p>Vēl jāmin <i>Templis Diānai</i>, Kas Mazāzijā uzcets tai. Vēl – <i>Bābeles</i> it lepnās <i>Sienas</i>: <i>Nebukadnecars</i> vadīja tur dienas. Lai minam Kapenes, kas celtas <i>Mauzolam</i> no <i>Karas</i>, Pat laika ritumam par tām nav varas. Jel dziediet <i>Āfrikā</i> un <i>Āzijā</i>, Un arī <i>Grieķijā</i> un <i>Romā</i>, Lai visas Pasaul's Tautas nu Par <i>Karalisko Mākslu</i> domā.</p>
<p style="text-align: center;">VI</p> <p>Bet Ķēniņš Zālamans, Kam veltīts Sveiciens mans, Kurš izauklēja <i>Lielo Plānu</i> Par Labklājību, Mākslu arīdzan; Tam palīdzēja <i>Hirāms, Tīras</i> <i>Princis</i> un labi <i>Amatnieki</i>, Tie strādāja ar Prieku. Tos <i>Hirāms Abifs</i> labi apmācīja. Viņš arī Jūdu Brāļiem varen' palīdzēja, Nu Brīnumus tie būvēt spēja.</p>	<p style="text-align: center;">IX</p> <p>Tad dziediet arī <i>Augustam</i>, Tam <i>Godājamam Meistaram</i>, Kam <i>Vitrūvijs</i> bij' palīgos, Lai izplatītu Tautās Vēsti mūžīgo Uz Ziemeļiem un Rietumiem līdz pašām Britu salām, Kur Pilnību tie sasniedza līdz galam. Un Romas būvmāksla tur zēla Līdz pašam miera laika galam, Kad niknie Sakši akmeņus tad projām vēla.</p>
<p style="text-align: center;">VII</p> <p>Šiem Ķēniņiem, kas Vīri viedi, Mēs šodien laimē slavu dziedam. Tie Mākslu pacēla līdz Zenītam, Lai mūžam Brālībā mēs paliekam. Un mūsu prasmes tālāk aiznesam Uz katru Sētu, Lai tur mūs sadzirdētu. Iet <i>Amatnieks</i> uz priekšu, mācot Lielo Plānu, Kas reiz bija radies Karaļgalvās, Lai nonāktu līdz mums kā Balva.</p>	<p style="text-align: center;">X</p> <p>Tad ilgu laiku <i>Gotu Stils</i> Vēl <i>Britu</i> Salās nēma virsroku. Bet vēlāk Lielais Plāns jau atkal bija dzīvs Un Brāļu gars tad atkal Ložās bija brīvs, Tak tomēr ne tik brīvs kā Romas laikos. Tad dziedāsim par Svētām Būvēm Sakšu, Dāņu laikā, Un arī Skotijā un Velsā, Irījā. Bet pirmiem slavu dziedam Diviem tad: Tas pirmais – Atelstāns, bet otrais – Princis Edvins.</p>

XI	XIII
<p>Dzied <i>Normandijas Karaļi</i>, Dzied <i>Britu Brīvmūrnieks</i> Un <i>Romas</i> Stils jau atdzimst šē Un <i>Britu</i> kroņi vienojas tad Mūrniekkaraļi, kam <i>Džeimss</i> ir vārds. Bet staltas Būves paceļas, Tās Arhitekta <i>Džounza</i> radītas. <i>Inigo Džounzs</i> bij' <i>Pallādija</i> sāncens's, Slava tam bij' <i>Itālijā</i>, <i>Britu</i> salās arīdzan Un dziedāt viņam slavu patīk man.</p>	<p>Un turpmāk visi dziedās kopā – Vai tu vēl Amatnieks, vai Grāfs, Un Brīvo Vīru slava plašā lokā Līdz pašām debesīm tad kāps. Mums Ģometrija ir rokās jau Un tāpēc šaubu mūsu ceļā nav. Nu Vortons, mūsu cēlais Hercogs, Ir mūsu <i>Lielmeistars</i> Un <i>Brāļu</i> vadīšanā plašs ir viņa Mērogs; Tik tālu redz tā skats kā spēcīgs stars.</p>
<p>XII</p> <p>Un tāpēc visās Zemēs <i>Mūrniecība</i> Ar spožumu tad atzīmēta tika Un daudzi diži <i>Gari</i> vienprātībā Tās <i>Brāļiem</i> galvā laurus lika. Mēs <i>Priekšautus</i> nu apliekam Un <i>Dižo Arhitektu</i> sveicinām. Un sākam Darbus <i>Lielā Plāna</i> jomā, Lai skaistās Būvēs labi raisās Doma.</p>	<p>KORIS</p> <p>Kurš var atdarināt Daili Maigas Dzejas rindiņā? Vai ar' spēka pilno Prozu, Mūrniekus kas cildina? Noslēpumus neteikt Sveš'niekam Labi pieder istam Mūrniekam. Tikai saviem Ložas Brāļiem Šis Noslēpums. Tuvumā un Brāļiem tāliem Jāatklāj ir Sirdis mums.</p>

Lai aizpildītu šo Lappusi, šķiet lietderīgi ievietot šē kādu Rindkopu no senām *Mūrnieku Annālēm*, par piemēru ņemot kādu no *Mūrnieku Brālībām*, kuras dēvē arī par Brīvajiem Mūrniekiem, *kas ilgstoši ir ar labu Slavu un tiek labi Ieredzētas, kā arī pazīstamas ar labestīgu un laipnu gaisotni savas Sanākšanas reizēs, kā jau tas piederas mīlošai Brālībai*. Šādas Brālības bieži bija sastopamas kopējās Sanākšanās Karaļa Henrija V laikā viņa cēlās *Valdīšanas 12. gadā*. Mūsu pieminētā Rindkopa apraksta kādu *Gerboni*, kas ir ļoti līdzīgs *LONDONAS BRĪVMŪRNIĒKU BRĀLĪBAI*. Pastāv vispārpieņemts uzskats, ka šī *Brālība* cēlusies no senas *Brālības*; uzskata arī, ka Vīrs tiek no šīs *Brālības* atbrīvots, līdz viņš tiek uzņemts kādā no *Brīvo un Akceptēto Mūrnieku Ložām*, tas tad nu ir nepieciešamais Priekšnoteikums. Tomēr šķiet, ka šī apsveicamā *Prakse* jau sen ir nogrimusi aizmirstībā. Citzemju Brāļi arī ir atklājuši, ka daudzas senas *Biedrības un Ordeņi* savus Pienākumus un Nolikumus atvasinājuši no Brīvmūrniekiem (kuri tagad uzskatāmi par vissenāko *Ordeņi Zemesvirsū*) un sākumā iespējams visi bijuši minētajā senajā un cildenajā *Brālībā*. Taču tas tiks sīkāk un pamatīgāk izskatīts tad, kad tam būs pienācis īstais Laiks.

{89} Zeļa DZIESMA
Sarakstījis mūsu Brālis ČĀRLZS DELAFAJS,
Eskvairs.

Dziedama Lielo Svētku laikā.

<p style="text-align: center;">I</p> <p>SVEIKA, <i>Brīvmūrniecība</i>, tu, <i>Māksla</i> dievišķā! Pasaules Slava, ko Debesis dāvāja, Tu, kas kā Dārgakmeņi zaigo, Jel spirdzino mums dvēs'les maigās! <i>KORIS</i> <i>Kas Slavu Tavējo var aprakstīt</i> <i>Nu Prozā, Dzejolī vai dejā?</i></p> <p style="text-align: center;">II</p> <p>Kā Cilvēki ir citādi par Dzīvniekiem, Tā Brīvmūrnieks pār citiem Ļaudīm jau stāv pāri, Jo viņam zināms tas, kas citiem slēpts. <i>KORIS</i> <i>Tā klusējošā Mute, uzticīgā Sirds</i> <i>Uz mūžu glabā Mākslas</i> Noslēpumus.</p> <p style="text-align: center;">III</p> <p>Un <i>Mūrniekmāksla</i> paglābj Cilvēci No karsta Svēlmes, milzu Aukstuma, No Zvēru Balsīm tumšos Biezokņos, No rupju Karotāju zobeniem. <i>KORIS</i> <i>Tad godināsim Mākslu šo,</i> <i>Kas Cilvēcei dod lielu atspaidu.</i></p>	<p style="text-align: center;">IV</p> <p>Valsts emblēmas, kas baro mūsu sīko lepnumu Un kārtu atšķirības muļķīgas Ar <i>Brīvmūrnieku</i> Brālību nav saistāmas. <i>KORIS</i> Mūs pilnvaro nu mūsu cēlais Vārds Un mūsu Ložas zīme skaistākā!</p> <p style="text-align: center;">V</p> <p>Un svētais Brālīgums, kas Ložā visus saista, Ir Ložas cements ilgstoši un mūžīgi, Kas Brāļus vieno Darbā ļoti skaistā Kur visi Brāļi darbojas it dūšīgi. <i>KORIS</i> <i>Tās Ložas, kas nāk jau no</i> <i>senatnes,</i> <i>Tās droši sagaidīs nākotni.</i></p> <p style="text-align: center;">VI</p> <p>Tad mūsu Dziesmas dziedās tikai Taisnību Par Brāļiem, kas ar Mākslu stipri tapa Mums patīk Zināšanu kaislība, Lai Brālis nebūtu kā balta lapa. <i>KORIS</i> <i>Lai visi apkārt glāzes paceļam</i> <i>Un mūsu Ložu skaļi slavējam!</i></p>
---	--

{90} Uzņemtā MĀCEKĻA DZIESMA
ko sarakstījis mūsu nelaiķa BRĀLIS
METJŪ BĒRKHEDA kungs, kas aizgājis Mūžībā
Ar MEISTARA atļauju dziedama tad, kad
visas *nopietnās Lietas* ir izrunātas

<p style="text-align: center;">I</p> <p>NĀC gatavoties, Grib Brāļi doties Uz īsti jautru pulcēšanās Brīdi priekam. Tur dzirkstī dziesmu gars Un mūsu Vīna Spars: Uz Veselību Atzītajam Brīvmūrniekam.</p>	<p style="text-align: center;">IV</p> <p>Dižs Ķēniņš, Hercogs, Lords, Ņemt zobenu tiem gods. Mēs pildām Mūsu Mistēriju slavā krietnu, Mums nenākas krist kaunā, Ja izdzird sevi saucam Par Brīvu, Atzītu un stipru Brīvmūrnieku.</p>
<p style="text-align: center;">II</p> <p>Šī Pasaule grimst ziņu mokās, Lai mūsu Noslēpums tai rokās, Bet ļausim vaļu izbrīnam un skatītpriekam, Kaut nespēs apjēgt dzīles Tiem Vārdiem un tām Zīmēm, Kas der vien Brīvam, Atzītajam Brīvmūrniekam.</p>	<p style="text-align: center;">V</p> <p>Par senatni mēs Lepni Un svētvietām, kur tempļi. Tā Vīriem Kopīgs Pamats tiek: Ir droši plāni tavi, Ja tevi saprot labi Brīvs un Atzīts Brīvmūrnieks.</p>
<p style="text-align: center;">III</p> <p>Un šis un Tas, un šis un Tas, Bet Viņi nesapratīs, kas. Tik daudzi Diži Vīri neuzskata lieku Sev priekšautu, kas cieši aplikts, Lai apvienotu brālīgs aplis Ar Brīvu, Atzītu un stingru Brīvmūrnieku.</p>	<p style="text-align: center;">VI</p> <p>Mums roku rokā Stāt līdzās kopā, Un jautri mirdz lai vaigos prieks. Vai Mirstīgs dēls Ir tikpat CĒLS Kā Brīvs un Atzīts Brīvmūrnieks?</p>

{91}

Jums nosūtītājā Filadelfijas pārpublicējumā šinī lappusē ir
Bendžamina Franklina sacerētā Jaunā dziesma

(A New Song),

kas nav uzskatāma par Londonas 1723.g.originālteksta daļu,
tāpēc šeit tā nav iekļaut. To nav iekļāvuši arī Lietuvas BM
Brāļi.

{92}

LONDONĀ, 1722/23.gadā, šajā 17. *Janvāra* Dienā

Ceturkšņa Sanākšanā Šī Grāmata, kuras rakstīšana tika uzsākta pēc Viņa GAIŠĪBAS HERCOGA MONTAGJŪ, mūsu agrākā *Lielmeistara*, Rīkojuma un kuras manuskriptu regulāri izskatīja un akceptēja *Lielloža*, šajā Dienā šeit ir izdota Drukātā veidā un apstiprināta BIEDRĪBĀ; sakarā ar to mēs izdodam Rīkojumu šo Grāmatu Publicēt un iesakām to iemantot visās LOŽĀS.

FILIPS, VORTONAS HERCOGS, *Lielmeistars*.
J. T. DEZAGULJĒ, *Lielmeistara Vietnieks*.

FINIS.